

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

▪▪▪

سبک زندگی اسلامی قرآنی

ویژه برنامه‌های قرآنی ماه مبارک رمضان ۱۴۰۰

پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق ع

سبک زندگی اسلامی قرآنی ویژه برنامه های قرآنی ماه مبارک رمضان ۱۴۰۰

تئیه کنندۀ: پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق (ع)
به سفارش: معاونت تربیت و آموزش عقیدتی - سیاسی
نمایندگی ولی فقیه در سپاه

سید رضی سیدزنزاد	تئیه و تدوین:
محمد شبدینی پاشاکی	ناظر علمی:
حیدر نکارаш	ناظر نهایی:
علی حمیدی	ناظر سازمانی:
حسین فاسم حمزه	سرپرستان:
عبدالرحمان حیاتی اصل	وپایش نهایی:

زمزم هدایت	ناشر:
روح الله جلالی	صفحه آرا:
ابراهیم اسماعیلزاده	ناظر چاپ:

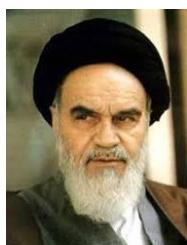
مرکز چاپ سپاه	چاپ:
رقعی	قطعه:
۱۴۰۰ / اول	نوبت:
تومان ۲۴۰۰۰	قیمت:

آدرس: قم، خیابان شهیدان فاطمی، نبش کوچه ۳، پلاک ۸۱
تلفن: ۰۹۱۲ ۲۵۳ ۲۸ ۸۷ - ۳۷۷۳۰ ۷۳۵

حقوق چاپ و نشر برای انتشارت زمزم هدایت
محفوظ است.

مَنْ حَيَلَ صَالِحًا مِنْ ذَكِيرَأَوْ أُثْنَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَئِنْخَيْنَةُ حَيَاةً طَيْبَةً وَلَئِنْجَزِينَهُمْ أَجْرٌ هُنْ بِأَحْسَنٍ مَا كَائِنُوا يَعْمَلُونَ (نحل: ٩٧).

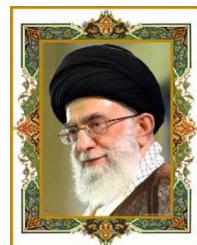
هر کس کار شایسته انجام دهد، خواه مرد باشد یا زن، در حالی که مؤمن باشد، او را به حیاتی پاک زنده می‌داریم و پاداش آن‌ها را بهترین اعمالی که انجام می‌دادند، خواهیم داد.

بی‌شک، بالاترین و والاترین عنصری که در موجودیت هر جامعه دخالت اساسی دارد، فرهنگ آن جامعه است. اساساً فرهنگ هر جامعه هویت و موجودیت آن جامعه را تشکیل می‌دهد

خروج از فرهنگ بدآموز غربی و نفوذ و جایگزین شدن فرهنگ آموزنده اسلامی ملی و انقلاب فرهنگی در تمام زمینه‌ها در سطح کشور آن چنان محتاج تلاش و کوشش است که برای تحقق آن سالیان دراز باید زحمت کشید و با نفوذ عمیق ریشه‌دار غرب مبارزه کرد.

یکی از چیزهایی که باید حتماً به فضل الهی دنبال بشود، مسئله سبک زندگی اسلامی است؛ من می‌خواهم خواهش کنم که برادران عزیز در مطالعات خودشان، در پیگیری‌های خودشان روی مسئله سبک زندگی ائمهؑ و سبک زندگی اسلامی کار کنند؛ اگر بخواهیم سبک زندگی را به صورت درست در مقابل موج جبهه دشمن به حالت اسلامی برگردانیم، راهش فرهنگ‌سازی است.

فهرست مطالب

۱۵	مقدمه
فصل اول:	
کلیات و چهارچوب نظری	
۲۱	گفتار اول: چیستی سبک زندگی.....
۲۱.....	۱- تعریف سبک زندگی.....
۲۲.....	۲- حوزه‌های سبک زندگی.....
۲۲.....	۲-۱. حوزه ارتباط با خدا.....
۲۳.....	۲-۲-۱. حوزه ارتباط با خود.....
۲۳.....	۲-۲-۲. حوزه ارتباط با دیگران.....
۲۴.....	۲-۲-۳. حوزه ارتباط با محیط.....
۲۵.....	۲-۲-۴. حوزه ارتباط با محبیت و ضرورت سبک زندگی اسلامی
۲۶.....	۳- پیشینه سبک زندگی
۲۷.....	۴- ضرورت جهت‌گیری اسلامی سبک زندگی
۲۷.....	۵- قراردادن سبک زندگی منطبق با قرآن.....
۲۸.....	۶- آیات قرآن کریم.....
۲۸.....	۶-۱. روایات.....
۲۹.....	۶-۲. بیان امام خامنه‌ای <small>رهبر اسلام</small>
۳۰	گفتار دوم: مبانی و اصول سبک زندگی اسلامی.....
۳۰	۱- مبانی سبک زندگی اسلامی.....

۳۰	۱-۱-۲ . مفهوم مبانی
۳۲	۱-۲-۲ . خالقیت و ربوبیت الهی
۳۸	۲-۲ . اصول سبک زندگی

فصل دوم:

سبک زندگی اسلامی در ارتباط با خدا

۴۳	گفتار سوم: ساحت ارتباط با خدا.....
۴۳	۱-۳ . خداشناسی.....
۴۴	۲-۲ . خداباوری (خدا حاضری و خداناظری)
۴۵	۳-۳ . خدامحوری.....
۴۷	گفتار چهارم: ارتباط با ولی
۴۹	۱-۴ . ولایتشناسی.....
۵۱	۲-۴ . ولایتباوری
۵۲	۳-۴ . ولایتمداری
۵۴	گفتار پنجم: عبادت.....
۵۴	۱-۵ . مفهوم عبادت.....
۵۵	۲-۵ . گونه‌های عبادت
۵۵	۱-۲-۵ . نماز.....
۵۶	۲-۲-۵ . روزه.....
۵۷	۳-۲-۵ . دعا
۵۸	۴-۲-۵ . انس با قرآن
۶۰	۵-۲-۵ . ذکر و استغفار.....
۶۳	گفتار ششم: اعتماد به خدا.....
۶۳	۱-۶ . اعتماد و وثوق به خدا.....
۶۳	۲-۶ . اعتماد به وعده‌های الهی
۶۵	۳-۶ . اعتماد به نصرت الهی و پیروزی

فصل سوم:

سبک زندگی در ارتباط با خود

۶۹	گفتار هفتم: ساحت ارتباط با خود.....
۷۹	۱-۷ . خودشناسی
۷۱	۲-۷ . خودسازی

فصل چهارم:

سبک زندگی اسلامی در ارتباط با خانواده

۷۷	گفتار هشتم: همسرداری.....
۷۷	۱-۸ . همسرداری
۷۸	۲-۸ . اصول همسرداری
۷۸	۱-۲-۸ . کاربست تعالیم اسلامی
۷۹	۲-۲-۸ . اخلاق‌مداری
۷۹	۳-۲-۸ . عشق و محبت
۸۱	۴-۲-۸ . درک موقعیت و حمایت از همسر
۸۲	۵-۲-۸ . همیاری، سازگاری و تحمل مشکلات
۸۳	۶-۲-۸ . حسن معاشرت
۸۴	۷-۲-۸ . عفو و گذشت
۸۴	۸-۲-۸ . توجه به حقوق، نیازها و عواطف.....
۸۶	گفتار نهم: حقوق و اصول تعامل با فرزند
۸۶	۱-۹ . تربیت فرزند
۸۷	۲-۹ . تعلیم و آموزش
۸۸	۳-۹ . تکریم فرزندان
۸۸	۴-۹ . برگزیدن نام نیکو
۸۹	۵-۹ . تغذیه حلال
۹۰	۶-۹ . رعایت مساوات و عدالت میان فرزندان

- ۹۰ ۷-۹. فراهم کردن مقدمات ازدواج
- ۹۰ ۸-۹. مهرورزی

فصل پنجم:

سبک زندگی اسلامی در ارتباط با سازمان

- ۹۵ گفتار دهم: کسب روزی حلال
- ۹۵ ۱-۱. روزی حلال
- ۹۸ ۲-۱. پیامدهای حرام خواری
- ۹۸ ۱-۲-۱. نپذیرفتن اعمال و عبادات
- ۹۹ ۲-۲-۱. عدم استجابت دعا
- ۱۰۰ ۳-۲-۱. شقاوت ابدی
- ۱۰۰ ۴-۲-۱. قساوت قلب و عدم پذیرش حق
- ۱۰۱ ۵-۲-۱. بی برکتی (مال-عمر)
- ۱۰۱ ۶-۲-۱. تأثیر منفی در نسل
- ۱۰۲ ۷-۲-۱. محروم شدن از شفاعت
- ۱۰۲ ۸-۲-۱. ملعون خدا قرار گرفتن
- ۱۰۳ گفتار یازدهم: اخوت و برادری
- ۱۱ ۱-۱. اخوت و برادری در آیینه آیات و روایات
- ۱۱ ۲-۱. عوامل گسست اخوت و برادری
- ۱۰۵ ۱-۲-۱۱. دروغ گویی
- ۱۰۵ ۲-۲-۱۱. غیبت
- ۱۰۶ ۳-۲-۱۱. تهمت
- ۱۰۶ ۴-۲-۱۱. شوخی و استهزا
- ۱۰۷ ۵-۲-۱۱. سعایت و سخنچینی
- ۱۰۸ ۶-۲-۱۱. تجسس و عیب‌جویی
- ۱۰۸ ۷-۲-۱۱. سوء ظن

گفتار دوازدهم: یاری رسانی در مشکلات (توجه و تفقد)	۱۱۳
گفتار سیزدهم: وجودان کاری	۱۱۵
۱-۱۲. مفهوم وجودان کاری	۱۱۵
۲-۱۲. وجودان کاری در آیات و روایات	۱۱۶
۳-۱۲. مصادیق و نمودهای وجودان کاری	۱۱۷
۴-۱۲. آثار و برکات	۱۱۸
۱-۱۳. نجات و رهایی در روز قیامت	۱۱۸
۲-۱۳. پیشرفت و جلوگیری از آسیب بذیری	۱۱۹
گفتار چهاردهم: روحیه و عمل جهادی	۱۲۰
۱-۱۴. تعریف روحیه جهادی	۱۲۰
۲-۱۴. روحیه جهادی در آموزه‌های دینی	۱۲۱
گفتار پانزدهم: الزامات و شاخصه‌های عمل جهادی و انقلابی	۱۲۴
۱-۱۵. تلاش همه‌جانبه و ایستادگی در مقابل دشمن	۱۲۴
۲-۱۵. اخلاص در عمل	۱۲۴
۳-۱۵. مبارزه دانستن کار و مأموریت	۱۲۵
۴-۱۵. خودبایوری	۱۲۵
۵-۱۵. خستگی ناپذیری	۱۲۶
۶-۱۵. استفاده از همه ظرفیت	۱۲۶
۷-۱۵. اعتماد به جوانان	۱۲۷
۸-۱۵. داشتن انگیزه الهی و خدمت به دیگران (خودفراموشی)	۱۲۸
۹-۱۵. جوشنندگی، خلاقیت و ابتکار	۱۲۸
۱۰-۱۵. استقامت داشتن	۱۲۹
گفتار شانزدهم: رشد و تعالی همه‌جانبه	۱۳۱
گفتار هفدهم: مردمداری	۱۳۳

فصل ششم:

سبک زندگی اسلامی در ارتباط با حاکمیت

۱۳۹ گفتار هیجدهم: مردم و حکومت
۱۳۹ ۱-۱۸. ارتباط با نظام و حاکمیت
۱۳۹ ۱-۱-۱۸. حضور در صحنه‌های اجتماعی با محوریت امام
۱۳۹ ۱-۲-۱۸. رعایت حقوق متقابل حاکم و مردم (بیعت- نصیحت- تبعیت)
۱۴۰ ۱-۳-۱۸. تبعیت از قوانین
۱۴۰ ۱-۴-۱۸. تلاش اقشار مردم برای پیشرفت نظام اسلامی در حوزه‌های مختلف
۱۴۰ ۱-۵-۱۸. تلاش برای حفظ نظام و امنیت
۱۴۱ ۲-۱-۱۸. مشارکت مردم در مسائل مختلف (بسیج)
۱۴۱ ۲-۳-۱۸. تبعیت از رهبری و حمایت از مسئولان

فصل هفتم:

سبک زندگی اسلامی در ارتباط با دشمن

۱۴۵ گفتار نوزدهم: رفتار با دشمن
۱۴۵ ۱-۱۹. توطئه‌های دشمن
۱۴۶ ۲-۱۹. راهکارهای مقابله با دشمن
۱۴۶ ۱-۲-۱۹. شناخت دشمن
۱۴۷ ۲-۲-۱۹. هوشیاری و بیداری
۱۴۸ ۳-۲-۱۹. عدم مماشات و انعطاف (مقاومت)
۱۵۱ ۴-۲-۱۹. عدم اعتماد به دشمن
۱۵۱ ۵-۲-۱۹. دست کم نگرفتن دشمن
۱۵۱ ۶-۲-۱۹. دوستی نکردن با دشمن
۱۵۲ ۷-۲-۱۹. جهاد و مقابله با دشمن
۱۵۲ ۸-۲-۱۹. کسب آمادگی در برابر دشمن

۹-۲-۱۹	۱۵۲	۹. مجهز شدن به ابزار روز
گفتار بیستم؛ راهکارهای تحقق سبک زندگی اسلامی	۱۵۶	۱۰
۱-۲۰. تبیین صحیح، دادن بینش و آگاهی صحیح به مردم	۱۵۶	
۲-۲۰. هویت‌سازی	۱۵۷	
۳-۲۰. عادت‌سازی؛ اُنس پیدا کردن	۱۵۹	
۱-۳-۲۰. مصاديقی از عادت‌های خوب در سخنان امام علی ^ع	۱۶۰	
۴-۲۰. زمینه‌سازی	۱۶۲	
۵-۲۰. الگوسازی	۱۶۲	
۶-۲۰. جهت‌دهی سلائق و تغییر ذائقه‌ها	۱۶۴	
۷-۲۰. کمک گرفتن از اصول و قواعد	۱۶۴	
۸-۲۰. اصلاح و ایجاد تغییر در سبک زندگی موجود و مرسوم	۱۶۵	
۹-۲۰. نظارت و ارزیابی مداوم، پایش مداوم	۱۶۵	
کتابنامه	۱۶۷	

مقدمه

انقلاب اسلامی ایران در حالی به دهه پنجم حیات خود قدم نهاده است که امام خامنه‌ای دامت برآمد با صدر بیانیه‌ای با عنوان گام دوم انقلاب و ترسیم نقشه راه و مانیفست انقلاب اسلامی، خون جدیدی را به رگ‌های انقلاب اسلامی تزریق کرد. بیانیه گام دوم انقلاب تجدید مطلع است خطاب به ملت ایران و به ویژه جوانان که به مثابة منشوری برای دومین مرحله خودسازی، جامعه‌پردازی و تمدن‌سازی خواهد بود و فصل جدید زندگی جمهوری اسلامی را رقم خواهد زد. این گام دوم، انقلاب را به آرمان بزرگش، که ایجاد تمدن نوین اسلامی و آمادگی برای طلوع خورشید ولایت عظمی (ارواحنا فداء) هست، نزدیک خواهد کرد.

صدور چنین بیانیه‌ای به قدری مؤثر بود که عصبانیت بدخواهان و دشمنان نظام اسلامی را برانگیخت و در همین مدت کوتاه، توانست با فروپاشیدن خط القای یأس و ترس دشمن، روح امید و نشاط را در ملت ایران و خصوصاً جوانان برای فتح قله‌های پیشرفت و تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی زنده کند. یکی از ویژگی‌های برجسته این بیانیه، جامعیت آن در ابعاد محتوایی و شکلی است؛ به طوری که، به جرئت می‌توان گفت هیچ موضوع و عنصر مهمی را مغفول نگذاشته است. از جمله مباحثی که در این سند مهم به آن اشاره شده است، سبک زندگی اسلامی است. امام خامنه‌ای دامت برآمد در بیانی کوتاه و در عین حال راهبردی می‌فرماید:

سخن لازم در این باره بسیار است، فقط به همین جمله اکتفا می‌کنم که تلاش غرب در ترویج سبک زندگی غربی در ایران، زیان‌های بی‌جبران اخلاقی و اقتصادی و دینی و سیاسی به کشور و ملت ما زده است؛ مقابله با آن، جهادی همه‌جانبه و هوشمندانه می‌طلبد که باز چشم امید در آن به جوان‌هاست.^۱

لحاظ این نکته و نیز توجه به اینکه موضوع سبک زندگی قبل از این نیز بارها مورد تأکید و اشاره فرماندهی معظم کل قوا بوده است و معظم‌له بیانات تفصیلی در این باره داشته‌اند و نیز باور به اینکه رهنمودها و فرمایشات ایشان برای آحاد جامعه، به ویژه برای سپاه پاسداران طریقت دارد و نقشه‌راه تلقی می‌شود، معاونت عقیدتی نمایندگی ولی فقیه در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را بر آن داشت موضوع جلسات ماه مبارک رمضان سال ۱۴۰۰ را، به سبک زندگی اسلامی - قرآنی اختصاص دهد و با استفاده از ظرفیت پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق^{علیه السلام}، پرده‌نگاری را در این موضوع تهیه کند. گفتنی است از آنجا که پرداختن به تمام حوزه‌های سبک زندگی و نیز بیان شاخص‌ها و معرفه‌های ساحت‌ها آن هم در قالب پرده‌نگار مقدور نبود، تلاش شد به صورت اجمالی، مباحثی از کلیات مباحث سبک زندگی (مفاهیم، اهمیت و ضرورت، مبانی و اصول ساحت‌ها و حوزه‌های سبک زندگی اسلامی) و نیز برخی از مهم‌ترین عناوین، شاخص‌ها و معرفه‌های حوزه‌های سبک زندگی - که توسط کارشناسان معاونت عقیدتی نمایندگی ولی فقیه در سپاه گزینش شده است - در آن گنجانده شود و در اختیار مردمیان و مخاطبان قرار گیرد. ثمرة این تلاش متن پیش‌روست. اذعان داریم حق این موضوع با این گونه تلاش‌ها ادا

۱. بیانات امام خامنه‌ای^{ره} در بیانه گام دوم انقلاب خطاب به ملت ایران، ۱۳۹۷/۱۱/۲۲

نخواهد شد، اما امید است این تلاش اندک مرضی خدای سبحان و مورد توجه مولا و مقتدا یمان حضرت ولی عصر امام زمان ع قرار گیرد و استادان و همکاران گرامی از آن بهره کافی و وافی را ببرند و ما را از دیدگاه‌هایشان بهرمند سازند.

در پایان لازم است از مساعدت و همراهی رئیس محترم پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق ع، حجت‌الاسلام والملimin حمید نگارش، تدوین کننده متن حجت‌الاسلام سید رضی سید نژاد و اعضای هیئت اندیشه‌ورز (نعمت‌الله یوسفیان، محمد شبینی، ابوالقاسم بخشیان، سید قوام الدین حسینی) که در تهیه و تدوین این متن مشارکت داشته‌اند و نیز ناظر محترم علمی جناب حجت‌الاسلام و المسلمین محمد شبینی پاشاکی، که با نظرارت علمی و توصیه‌های لازم به محتوای مباحث غنای هر چه بیشتری بخشیدند، تشکر و قدردانی گردد.

پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق ع

فصل اول:
کلیات و چهارچوب نظری

(چیستی سبک زندگی اسلامی، مبانی و اصول)

کفتار اول

چیستی سبک زندگی

۱-۱. تعریف سبک زندگی

«سبک» در لغت به معنی «گداختن و قالب‌گیری کردن طلا و نقره» است و به مناسبت، «سبک» در معانی زیر نیز به کار رفته است: نوع، روش، شیوه و روش انجام چیزی، مدل، عادت و رسوم. معنای اصطلاحی سبک عبارت است از نوع خاص و چگونگی و روش انجام کاری.^۱

(زنگی): این واژه در لغت متراffد واژه‌های زندگانی، معاش، حیات، است. سبک زندگی: شیوه‌هایی از زندگی که انسان با تکیه بر نظام ارزشی و مبانی اعتقادی خود در زندگی فردی و اجتماعی برای ارتباط با محیط و جامعه، پاسخ به خواسته‌ها و تأمین نیازهایش به کار می‌گیرد.

مقام معظم رهبری دالله سبک زندگی را به «رفتار اجتماعی و شیوه زیستن» تعریف کرده‌اند و برای سبک نمونه‌هایی را بر شمردند: مسکن، ازدواج، الگوی مصرف، تفریح و اوقات فراغت، کسب و کار، رفتار محل کار، دانشگاه و مدرسه، فعالیت‌های سیاسی، ورزشی، رسانه، رفتار با خانواده، با دوست و دشمن و... .

۱. ر.ک. محمدشبدینی و همکاران، مؤلفه‌ها و شاخص‌های سبک زندگی اسلامی، قم، زمزم هدایت، ۱۳۹۴، ص ۳۶.

براین اساس، می‌توان گفت سبک زندگی اسلامی نوع و شیوه زندگی است که براساس نسخه‌های دین مبین اسلام طراحی و اجرا می‌شود. مفاهیمی که ارتباط تنگاتنگی با سبک زندگی دارند عبارت‌اند از: رفتار اجتماعی، فرهنگ زندگی، نرم‌افزار تمدن، متن زندگی، متن تمدن، عقل معاش و

۱-۱. حوزه‌های سبک زندگی

در روایتی ناب از امام صادق^ع حوزه‌های سبک زندگی در چهار سطح کلان مطرح شد است:

أَصُولُ الْمُعَامَلَاتِ تَقْعُدُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَوْجِهٖ مُعَامَلَةُ اللَّهِ وَ مُعَامَلَةُ النَّفْسِ وَ
مُعَامَلَةُ الْخَلْقِ وَ مُعَامَلَةُ الدُّنْيَا وَ كُلُّ وَجْهٍ مِنْهَا مُنْقَسِمٌ عَلَى سَبْعَةِ أَرْكَانٍ.^۱
کل معاملات دنیا واقع می‌شود بر چهار قسم: یکی، معامله خلائق است با خالق؛ دوم، معامله ایشان است با نفس خود؛ سوم، معامله خلائق است با یکدیگر؛ چهارم، معامله هر کدام است با دنیا؛ و هر کدام از این چهار قسم بر هفت رکن پایه‌گذاری شده است.

۱-۲. حوزه ارتباط با خدا

أَصُولُ مُعَامَلَةِ اللَّهِ تَعَالَى فَسَبْعَةُ أَشْيَاءِ أَدَاءٍ حَقّهُ وَ حَفْظٌ حَدَّهُ وَ شُكْرٌ عَطَائِهِ وَ
الرِّضَا بِقَضَائِهِ وَ الصَّبْرُ عَلَى بَلَائِهِ وَ تَعْظِيمُ حُرْمَتِهِ وَ الشَّوْقُ إِلَيْهِ.^۲

ارکان و اصول ارتباط با خداوند متعال عبارت‌اند از: ادا کردن حقوق خداوند، حفظ و مراقبت از حدودی که معین شده است، سپاسگزاری از نعمت‌ها و الطاف او، راضی شدن به قضا و تقدير و حکم او، و صبر و شکریابی در مقابل ابتلا و امتحان الهی، در

۱. جعفر بن محمد الصادق^ع، مصباح الشریعه، بیروت، اعلمی، ۱۴۰۰ق، ص. ۵.

۲. همان.

همه حال از او تجلیل و احترام و تعظیم نمودن (پاسداشت حرمت خداوند)، و اشتیاق برای رسیدن به خدا.

۱-۲. حوزه ارتباط با خود

أُصُولٌ مُعَامَلَةٍ النَّفْسِ سَبْعَةُ الْخَوْفُ وَالْجَهْدُ وَ حَمْلُ الْأَذَى وَ الرِّيَاضَةُ وَ طَلَبُ الصَّدْقَى وَالْإِلْمَاعُصُّ وَ إِخْرَاجُهَا مِنْ مَحْبُوبِهَا وَرَبْطُهَا فِي الْفَقْرِ.^۱
ارکان و اصول مهارت خود ارتباطی عبارت‌اند از: ترس از عقاب، تلاش برای خودسازی، تحمل اذیت‌ها و سختی‌ها، راستی همه جانبه، انجام همه کارها فقط برای خدا، اخراج غیر خدا از سرزین دل، تنظیم همه امور با فهم عمیق دینی.

۲-۳. حوزه ارتباط با دیگران

أُصُولٌ مُعَامَلَةٍ الْحَلْقَى سَبْعَةُ الْحِلْمُ وَالْعَفْوُ وَالتَّوَاصُّعُ وَالسَّخَاءُ وَ الشَّفَقَةُ وَ النُّصُحُ وَالْعَدْلُ وَالْإِنْصَافُ.^۲

ارکان و اصول ارتباط با مردم عبارت‌اند از: بردباری، بخشش خطای دیگران، فروتنی، بخشنده‌گی، مهربانی، ناصح و خیرخواه بودن، عدالت و انصاف.

۳-۴. حوزه ارتباط با محیط

أُصُولٌ مُعَامَلَةٍ الدُّنْيَا سَبْعَةُ الرِّضا بِالدُّنْوِ وَالْإِيَّاُرُ بِالْمُؤْجُودِ وَ تَرْكُ طَلَبِ الْمَمْفُودِ وَ بُغْضُ الْكُثْرَةِ وَ احْتِيَارُ الزَّهْدِ وَ مَعْرِفَةُ آفَاتِهَا وَ رَفْضُ شَهْوَاتِهَا مَعَ رَفْضِ الرِّئَاسَةِ.^۳

۱. همان.

۲. همان.

۳. همان.

ارکان و اصول ارتباط با دنیا و طبیعت عبارت‌اند از: کم‌خواهی و راضی بودن به امکانات، تقسیم هر نوع دارایی با دیگران، دنبال نبوده‌انگشتن، دوری از زیاده‌خواهی، بی‌رغبتی به دنیا، آسیب‌شناسی صفات پسندیده قبلی، دوری از شهوت‌ها با فرار از جاه طلبی.

۳-۱. اهمیت و ضرورت سبک زندگی اسلامی

امام خامنه‌ای^۱ در بیانیه گام دوم انقلاب می‌فرماید:

سخن لازم در این باره بسیار است. آن را به فرصتی دیگر وامی گذارم و به همین جمله اکتفا می‌کنم که تلاش غرب در ترویج سبک زندگی غربی در ایران، زیان‌های بی‌جبران اخلاقی و اقتصادی و دینی و سیاسی به کشور و ملت ما زده است. مقابله با آن جهادی همه‌جانبه و هوشمندانه می‌طلبد که باز چشم امید در آن به شما جوان‌هاست.^۱ معظم له در بیان اهمیت سبک زندگی از آن به عنوان بخش حقیقی تمدن اسلامی یاد می‌کنند و می‌فرمایند:

هدف ملت ایران و هدف انقلاب اسلامی، ایجاد یک تمدن نوین

اسلامی است؛ این تمدن نوین دو بخش دارد:

بخش ابزاری (یا سخت افزاری) که عبارت است از همین ارزش‌هایی که ما امروز به عنوان پیشرفته کشور مطرح می‌کنیم: علم، اختراع، صنعت، سیاست، اقتصاد، اقتدار سیاسی و نظامی، اعتبار بین‌المللی، تبلیغ و ابزارهای تبلیغ؛ این‌ها همه بخش ابزاری تمدن است؛ وسیله است. بخش حقیقی (یا نرم افزاری) چیزهایی

.۱. بیانات امام خامنه‌ای^۱ در بیانیه گام دوم انقلاب خطاب به ملت ایران، ۱۳۹۷/۱۱/۲۲

است که متن زندگی ما را تشکیل می‌دهد؛ که همان سبک زندگی است. این، بخش حقیقی و اصلی تمدن است. می‌توان این بخش را به منزله بخش نرم‌افزاری تمدن به حساب آورد؛ و آن بخش اول را، بخش‌های سخت‌افزاری به حساب آورد. اگر ما در این بخشی که متن زندگی است، پیشرفت نکنیم، همهٔ پیشرفت‌هایی که در بخش اول کردیم، نمی‌تواند ما را رستگار کند؛ ... اصل قضیه این است که ما بتوانیم متن زندگی را، این بخش اصلی تمدن را اصلاح کنیم. البته، در انقلاب، در این بخش، پیشرفت ما چشمگیر نیست؛ در این زمینه، ما مثل بخش اول حرکت نکردیم، پیشرفت نکردیم. خب، باید آسیب‌شناسی کنیم؛ چرا ما در این بخش پیشرفت نکردیم؟ بعد از آنکه علت‌ها را پیدا کردیم، آن وقت بپردازیم به اینکه چگونه می‌توانیم این‌ها را علاج کنیم.^۱

۴. پیشینه سبک زندگی

گرچه سنت‌ها، سیره‌ها و کتاب‌های نوشته شده از صدر اسلام تاکنون سبک زندگی اسلامی را ارائه کرده‌اند و به عبارت دیگر، اسلام در دوران جاهلی سبک زندگی جدیدی را به عالم معرفی نمود، سبک زندگی به معنای امروزی، مفهومی است که آدلر آن را ابداع کرد و پیروان کلاسیک او و دیگران به تفصیل آن پرداختند. او سبک زندگی را شیوه‌ای به نسبت ثابت می‌داند که فرد هدف‌های خود را از آن راه دنبال می‌کند؛ به بیان دیگر، به نظر او سبک زندگی راهی برای رسیدن به اهداف انسان است.

۱. بیانات امام خامنه‌ای رهبر اسلام در دیدار با جوانان خراسان شمالی، ۱۳۹۱/۷/۲۳.

۱-۵. ضرورت جهت‌گیری اسلامی سبک زندگی

بهترین سبک زندگی آن است که برخاسته از هویت اسلامی به همراه هویت ملی و بومی ما باشد. امام خامنه‌ای ح می‌فرماید:

ملت ایران، در بینش نظام سیاسی‌ای که امام بزرگوار در این کشور برقرار کرد، نیازی ندارد که روش‌های زندگی خود را از دیگران تقلید کند و یاد بگیرد؛ زیرا دارای فرهنگ غنی و عمیقی است. اسلام را دارد، آموزش‌های قرآنی را دارد، دستورات الهی را دارد، سنت‌های اصیل ملی و بومی خود را دارد و می‌تواند یک زندگی شیرین، زیبا، باشکوه، مرفه و همراه با عزت را برای خود ترتیب دهد.^۱

قرآن کریم در آیات متعددی افراد را به پیروی از دستورها و روش‌های اسلامی دعوت کرده است:

- «وَ لَا تُرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ الثَّارُونَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَيَاءٌ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ (هود: ۱۱۳)؛ و بر ظالمان تکیه ننمایید، که موجب می‌شود آتش شما را فرا گیرد؛ و در آن حال، هیچ ولی و سرپرستی جز خدا نخواهد داشت و یاری نمی‌شوید!»
- «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ قُولُوا انْظُرْنَا وَ اسْمَعُوا وَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ (بقره: ۱۰۴)؛ ای افراد بایمان! نگویید: «راعنا»؛ بلکه بگویید: «انظرنا». (زیرا کلمه اول، هم به معنی «ما را مهلت بدہ!»، و هم به معنی «ما را تحمیق کن!» می‌باشد؛ و دستاویزی برای دشمنان است.) و (آنچه به شما دستور داده می‌شود) بشنوید! و برای کافران (و استهزاکنندگان) عذاب دردنگی است.»
- «فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَ جَاهِدُهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا (فرقان: ۵۲)؛ از کافران اطاعت مکن، و به وسیله آن [قرآن] با آنان جهاد بزرگی بنما.»

۱. بیانات امام خامنه‌ای ح در مراسم هشتمین سالگرد رحلت حضرت امام خمینی ره، ۱۴۷۶/۳/۱۴.

۱-۶-۶. قراردادن سبک زندگی منطبق با قرآن

۱-۶-۱. آیات قرآن کریم

(إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلّٰتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيَسِّرُ الرُّؤْمِنِيَّنَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا (اسراء: ۹)؛ این قرآن به راهی که استوارترین راهه است، هدایت می کند و به مؤمنانی که اعمال صالح انجام می دهند، بشارت می دهد که برای آنها پاداش بزرگی است.»

(لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذِكْرَ اللَّهِ كَثِيرًا (احزاب: ۲۱)؛ مسلماً برای شما در زندگی رسول خدا سرمشق نیکویی بود، برای آنها که امید به رحمت خدا و روز رستاخیز دارند و خدا را بسیار یاد می کنند.» (وَ مَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (آل عمران: ۱۰۱)؛ و هر کس به خدا تمسک جوید، به راهی راست هدایت شده است.»

(وَ الَّذِينَ يَمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ (اعراف: ۱۷۰)؛ و آنها که به کتاب (خدا) تمسک جویند، و نماز را برپا دارند، (پاداش بزرگی خواهند داشت؛ زیرا) ما پاداش مصلحان را ضایع نخواهیم کرد!» (كتابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكِ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ يَأْذُنُ رَبَّهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (ابراهیم: ۱)؛ (این) کتابی است که بر تو نازل کردیم، تا مردم را از تاریکی‌ها (ی شرک و ظلم و جهل)، به سوی روشنایی (ایمان و عدل و آگاهی)، به فرمان پروردگارشان در آوری، به سوی راه خداوند عزیز و حمید.»

(وَ إِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضْلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (انعام: ۱۱۶)؛ اگر از بیشتر کسانی که در روی زمین هستند اطاعت کنی، تو را از راه خدا گمراه می کنند؛ (زیرا) آنها تنها از گمان پیروی می نمایند و تخمین و حدس (واهی) می زنند.»

۶-۱. روایات

رسول خدا^{علیه السلام} می‌فرماید:

لَا تَلْمِسُوا لِيَاسَ أَعْدَائِي وَلَا تَطْعُمُوا مَطَاعِمَ أَعْدَائِي وَلَا تَسْلُكُوا مَسَالِكَ
أَعْدَائِي فَتَكُونُوا أَعْدَائِي كَمَا هُمْ أَعْدَائِي.^۱

لباس دشمنان مرا به تن نکنید و طعام دشمنان مرا نخورید و راه
دشمنان مرا نپیمایید؛ زیرا در این صورت جزو دشمنان من محسوب
می‌شوید، چنان‌که آنان دشمنان من هستند.

۶-۲. بیان امام خامنه‌ای دانشگاه علامه طباطبائی

جامعه مسلمان ما تا قبل از سال‌های پیروزی انقلاب، با اینکه علاقه‌مند به قرآن بود، عاشق قرآن بود، اما مأنوس با قرآن نبود. این هم از برکات انقلاب است که جوان‌های ما، صاحبان صوت و ذوق و هنر تلاوت و استعداد و آمادگی برای فراغی‌ری، بحمدالله در این میدان وارد شدند و پیشرفت کردند، ولی این‌ها مقدمه است؛ مقدمه برای فهم قرآن و تخلق به اخلاق قرآن. یک مسئله، مسئله احترام ظاهری و پاسداشت از حرمت قرآن است به معنای الفاظ قرآن، اصوات قرآنی؛ این در جای خود چیز محترم و مهمی است. مسئله بالاتر، تخلق به اخلاق قرآنی است؛ سبک زندگی را منطبق با قرآن قرار دادن.^۲

یکی از عیوب ما و جوامع ما در طول زمان این بوده است که گاهی فرهنگ خود را متأثر می‌کردیم از فرهنگ بیگانگان. کسانی این را در میان جامعه‌ی ما و کشور ما به عمد ترویج کردند؛ ما را سوق دادند به سمت زندگی کسانی که دل و جانشان خالی بود از نور معنویت؛ در سبک زندگی، در کیفیت پوشش، در

۱. محمدبن حسن حر عاملی، وسائل الشیعه، قم، موسسه آل البيت^{علیهم السلام}، ۱۴۰۹ق، ج ۴، ص ۳۸۵.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دانشگاه علامه طباطبائی در محفل انس با قرآن، ۱۳۹۲/۴/۱۹.

کیفیت راه رفتن، در کیفیت معاشرت‌ها و ارتباطات اجتماعی. اگر هم کسی به آن‌ها اعتراض کرد، گفتند که دنیا امروز این طوری است؛ در حالی‌که، قرآن به ما می‌آموزد: «وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلُّوكُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِن يَتَّعِنَّ إِلَّا الظَّنَّ^۱ وَإِن هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ» (انعام: ۶).^۱

کفتار دوم

مبانی و اصول سبک زندگی اسلامی

۱-۲. مبانی سبک زندگی اسلامی

۱-۱. مفهوم مبانی

«مبانی» مفاهیم برگرفته از منابع اصلی هر علم هستند که بدون وجود آن مفاهیم، علم مذکور کامل نخواهد شد؛ به تعبیر دیگر، «مبانی» زیربنای هر علمی است و اصول و اهداف براساس آن تعریف می‌شوند.

منظور از «مبانی» جهان‌بینی و نگرش‌هایی است که زیربنای سبک زندگی اسلامی شمرده می‌شود؛ به عبارت دیگر، در مبانی «هست‌ها» و «نیست‌هایی» بررسی می‌شود که مبنای اصولی حاکم بر سبک زندگی است.

بین سبک زندگی اسلامی و غربی تضاد جدی است که این تضاد ریشه در مبانی دارد. روشن است مبانی اعتقادی که از عقل، وحی و متون دین سرچشمه می‌گیرد، نمی‌تواند با عقیده‌ای که در تجربه و عقل ابزاری ریشه دارد، یکسان باشد. پس، تفاوت‌های موجود در نوع نگرش و برداشت‌های صاحب‌نظران درباره سبک زندگی اغلب به اختلاف در مبانی و ایده‌ثولوژی برمی‌گردد. جهان‌بینی مادی و ارزش‌های لذت‌گرایانه و سودمحورانه، به طبع سبک زندگی خاص را پدید می‌آورند؛ همان‌طور که، جهان‌بینی الهی و

ارزش‌های کمال‌گرایانه و سعادت‌محورانه، سبک خاصی از زندگی را شکل می‌دهند.

برخی از این تفاوت‌ها عبارت‌اند از:

- غرب در سبک زندگی، مقوله لذت را مبنا قرار می‌دهد و اسلام تقرب به خداوند را اساس قرار می‌دهد؛

- از نگاه غرب، تمام هستی در جهان مادی و طبیعی خلاصه شده است که هیچ آفریننده‌ای دارای شعور و ادراک، خارج از عالم ماده وجود ندارد و هر چه هست در همین عالم ماده است و چیزی به نام ماورای طبیعت و خداوند و عالم دیگر (قیامت و رستاخیز) معنا ندارد؛

- از نگاه غرب، انسان محور و مدار آفرینش است. درواقع، هسته مرکزی همه نظام‌های فلسفی، سیاسی، اقتصادی، اخلاقی و اجتماعی انسان است (انسان محوری به جای خدامحوری).

- از نگاه غرب، وجود انسان در وجود مادی او خلاصه می‌شود که با مرگ از بین می‌رود یا به اجزای مادی دیگر تبدیل می‌شود؛

- از نگاه غرب، هدف از زندگی انسان کسب لذات مادی است و این انسان بایستی بتواند از زندگی مادی و دنیوی خود بیشترین لذت را ببرد؛

- از نگاه غرب، مطلوب نهایی انسان زندگی اقتصادی و کسب رفاه و سود بیشتر است؛ بنابراین، اقتصاد دانش پایه می‌شود و عرصه‌های دیگر از جمله خانواده، نظام تعلیم و تربیت، فرهنگ، سیاست و... زیرمجموعه اقتصاد قرار می‌گیرد؛

- از نگاه غرب جامعه وجود حقیقی ندارد و در حقیقت، جمع جبری افراد است. اساس زندگی انسان فرد انگاری است.

الف) مبانی سبک زندگی اسلامی: مهم‌ترین مبانی سبک زندگی اسلامی عبارت‌اند از:

۲-۱. خالقیت و ربوبیت الهی

خدای متعال خالق و مربی انسان است؛ از این‌رو، روش زندگی انسان باید براساس تربیت الهی باشد. از سوی دیگر، انسان باورمند به دین چون مبدأ وجودی خود را خالق قادر متعال می‌داند، نمی‌تواند آن مبدأ پیدایش خویش را لحظه‌ای نادیده انگارد و در بحث سبک زندگی، مستقل از مبدأ فاعلی خود (خداآنند) عمل کند.

«ذِلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (غافر: ۶۲)؛ این است خداوند، پروردگار شما که آفریننده همه چیز است؛ هیچ معبدی جز او نیست؛ با این حال، چگونه از راه حق منحرف می‌شوید؟!»
 «وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْكَلُونَ (عنکبوت: ۶۱)؛ و هرگاه از آنان پرسی: "چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده، و خورشید و ماه را مسخر کرده است؟" می‌گویند: "الله"! پس با این حال چگونه آنان را (از عبادت خدا) منحرف می‌سازند؟»
 رسول الله خدا^{علی‌الله‌ السلام}: «أَدَبْنِي رَبِّي فَأَحْسَنَ تَأْدِيبِي؛^۱ مَرَا خداوند تربیتَ كرد و نیکو تربیتم کرد.»
 رسول الله خدا^{علی‌الله‌ السلام}: «أَنَا أَدِبُّ اللَّهَ وَعَلَى أَدِيبِي؛^۲ مَنْ تربیتَ شَدَّهُ خَدَایمَ وَ عَلَى تربیتَ شَدَّهُ مَنْ.»
 امام علی^{علی‌الله‌ السلام}: «إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَهُوَ أَدَبْنِي، وَأَنَا أُؤَدِّبُ

۱. محمدباقر مجلسی، بحار الأنوار، بیروت، داراجیاء التراث العربي، ۱۴۰۳ق، ج ۱۶، ص ۴۱۰.

۲. همان، ص ۲۳۱.

المؤمنین، و اُورثَ الْأَدْبَ الْمُكَرَّمِينَ؛^۱ پیامبر خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} را خداوند تربیت کرد و او مرا

و من مؤمنان را تربیت می‌کنم و برای بزرگواران، ادب به ارث می‌گذارم.»

(ب) اختیار انسان: انسان با اختیار خودش سبک اسلامی زندگی را انتخاب

می‌کند که محکم‌ترین تکیه دستگیره هست: «العروه الوثقى».»

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرٌ وَإِمَّا كَفُورًا﴾ (انسان. ۳)؛ ما راه را به انسان نشان

دادیم، خواه شاکر باشد (و پذیرا گردد) یا ناسپاس!»

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكُفِرْ﴾ (کهف: ۲۹)؛ بگو،

این حق است از سوی پروردگار تان! هر کس می‌خواهد ایمان بیاورد (و این

حقیقت را پذیرا شود) و هر کس می‌خواهد کافر گردد.»

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكُفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيَؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ

اسْتَمْسَكَ بِالْعِرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعُ عَلِيمٍ﴾ (بقره: ۲۵۶)؛ در قبول

دین، اکراهی نیست. (زیرا) راه درست از راه انحرافی، روشن شده است.

بنابراین، کسی که به طاغوت [بت و شیطان، و هر موجود طغیانگر] کافر شود و

به خدا ایمان آورد، به دستگیره محکمی چنگ زده است، که گستاخ برای آن

نیست و خداوند شنوا و داناست.»

(پ) مسئولیت‌پذیری انسان: انسان‌ها در برابر سبک زندگی که در پیش

می‌گیرند در پیشگاه الهی مسئول هستند:

﴿فَلَئِسْتَنَّ الَّذِينَ أَزِيلَ إِلَيْهِمْ وَلَئِسْتَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (اعراف: ۶)؛ به یقین، (هم)

از کسانی که پیامبران به سوی آن‌ها فرستاده شدند سوال خواهیم کرد؛ (و هم) از

پیامبران سوال می‌کنیم!»

﴿وَقُفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ﴾ (صفات: ۲۴)؛ آن‌ها را نگهدارید که باید بازپرسی شوند!»

«فَوَرَبِّكَ لَتَسْأَلُهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (حجر: ۹۲ و ۹۳)؛ به پروردگارت سوگند، (در قیامت) از همه آن‌ها خواهیم پرسید، از آنچه عمل می‌کردند.»

ت) وجود برنامه زندگی به نام دین: دین اسلام کامل‌ترین و مطلوب‌ترین نظامی است که به همه نیازهای بشر توجه داشته و برای همه ابعاد زندگی انسان برنامه و قانون وضع کرده است.

«إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ» (آل عمران: ۱۹)؛ دین در نزد خدا، اسلام (و تسلیم بودن در برابر حق) است.

(وَمَنْ يَتَّقِعُ عَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ» (آل عمران: ۸۵)؛ و هر کس جز اسلام (و تسلیم در برابر فرمان حق)، آینی برای خود انتخاب کند، از او پذیرفته نخواهد شد؛ و او در آخرت، از زیانکاران است.»

«فَمَنْ تَبَعَ هُدًى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ» (بقره: ۳۸)؛ هرگاه هدایتی از طرف من برای شما آمد، کسانی که از آن پیروی کنند، نه ترسی بر آن‌هاست و نه غمگین شوند.»

رسول خدا^{علیه السلام}: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ - وَاللَّهُ - مَا مِنْ شَيْءٍ يَقْرَبُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ وَيَبْعَدُكُمْ مِنَ النَّارِ إِلَّا وَقَدْ أَمْرَتُكُمْ بِهِ، وَمَا مِنْ شَيْءٍ يَقْرَبُكُمْ مِنَ النَّارِ وَيَبْعَدُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا وَقَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ»^۱ هیچ چیزی نبود که شما را به بہشت نزدیک کند و از جهنم دورتان کند مگر اینکه من به شما امر کردم که آن را انجام دهید و آنچه شما را به جهنم نزدیک می‌کرد و از بہشت دورتان می‌نمود از آن نهی تان کردم.» امام علی^{علیه السلام}: «إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ أَنْزَلَ كِتَابًا هَادِيًّا بَيْنَ فِيهِ الْخَيْرُ وَالشَّرِّ فَخُذُوا نَهْجَ

۱. محمدبن یعقوب کلینی، الکافی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۷۴.

الْخَيْرِ تَهْتَدُوا وَ اصْدِفُوا عَنْ سَمْتِ الشَّرِّ تَعْصِمُوا الْفَرَائِصَ أَدُوْهَا إِلَى اللَّهِ تُؤَدَّكُمْ إِلَى الْجَنَّةِ؛^۱ خدای سبحان، کتابی هدایت کننده نازل کرد و در آن نیکی ها و بدی ها را بیان فرمود. پس، به راه نیکی روید تا هدایت شوید و از بدی اعراض کنید تا به راه راست افید. بر شما باد به واجبات. آنها را برای خدای به جای آرید تا شما را به بهشت برد.»

امام صادق ع: «إِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَ رَسُولًا وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا وَأَنْزَلَ فِي الْكِتَابِ كُلًّا مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ^۲ خداوند پیامبر را فرستاد و بر او کتاب و قرآن نازل کرد و تمام مسائلی که مورد نیاز بشر بود در قرآن جای داد.»

امام صادق ع: «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يَدْعُ شَيْئًا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ الْأُمَّةُ إِلَّا أَنْزَلَهُ فِي كِتَابِهِ وَبَيْنَهُ لِرَسُولِهِ وَجَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ حَدًّا وَجَعَلَ عَلَيْهِ ذَلِيلًا يُذْلِلُ عَلَيْهِ وَجَعَلَ عَلَى مَنْ تَعَدَّ ذَلِكَ الْحُدُّ حَدًّا؛^۳ خداوند متعال فروگذار نکرده است چیزی را که امت بدان نیاز دارند، مگر اینکه در کتابش و برای پیامبرش بیان نموده و برای هر چیزی حدّی معین کرده و بر آن نیز دلیلی قرار داده و بر هر کسی که از آن حد تجاوز کند مجازاتی مقرر داشته است.»

ث) معادباوری و حیات اخروی: سعادت و جهان اخروی در گروه عمل به سبک زندگی اسلامی است.

«إِنَّمَا تَعِدُ الْجَنَّةَ لِلَّذِينَ أَعْمَلُوا مِمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَلَا يَرَوُنَّهَا وَبَيْنَهُمْ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسُهُ وَاللَّهُ رَوْفٌ بِالْعِبَادِ (آل عمران: ۳۰)؛ روزی که

۱. محمدبن حسین شریف الرضی، نهج البلاغه، تصحیح صبحی صالح، قم، هجرت، ۱۴۱۴ق، خطبه ۱۶۷.

۲. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۷، ص ۱۷۵.

۳. همان، ج ۱، ص ۵۹.

هر کس آنچه را از کار نیک انجام داده حاضر می‌بیند و آرزو می‌کند میان او و آنچه از اعمال بد انجام داده فاصله زمانی زیادی باشد. خداوند شما را از (نافرمانی) خودش بر حذر می‌دارد و (در عین حال)، خدا نسبت به همه بندگان، مهربان است.»

(فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (زلزله: ۷-۸)؛
پس هر کس هم وزن ذرّه‌ای کار خیر انجام دهد آن را می‌بیند! و هر کس هموزن ذرّه‌ای کار بد کرده آن را می‌بیند.»

(وَ الَّذِينَ يُؤْثِرُونَ مَا آتُوا وَ قُلُوبُهُمْ وَ جُلُوْهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ راجِعُونَ (مؤمنون: ۶۰)؛ و
آنها که نهایت کوشش را در انجام طاعات به خرج می‌دهند و با این حال،
دل‌هایشان هراسناک است از اینکه سرانجام به‌سوی پروردگارشان
بازمی‌گردند.»

(يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادُحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ (انشقاق: ۶)؛ ای انسان،
حقاً که تو به سوی پروردگارت به سختی، در تلاشی و او را ملاقات خواهی کرد.
(إِنَّى ظَنَّتُ أَنِّي مُلِاقٍ حِسَابِيْه (حaque: ۲۰)؛ من یقین داشتم که (قیامتی در
کار است و) به حساب اعمال می‌رسم!»

ج) رضایت الهی: براساس سبک زندگی الهی رفتار کنیم خداوند راضی
می‌شود:

يُهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبْلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى
النُّورِ يَأْذِنُهُ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ (مائده: ۱۶).

خداوند به برکت آن، کسانی را که از خشنودی او پیروی کنند، به
راه‌های سلامت، هدایت می‌کند و به فرمان خود، از تاریکی‌ها به
سوی روشنایی می‌برد و آن‌ها را به سوی راه راست رهبری می‌نماید.

در حدیث معراج آمده است:

يَا أَحَمْدُ... مَنْ عَمِلَ بِرَضَى الْزِمْمَةِ ثَلَاثَ خِصَالٍ أَعْرَفُهُ شُكْرًا لَا يَخَالِطُهُ
الْجَهْلُ وَذِكْرًا لَا يَخَالِطُهُ النَّسْيَانُ وَمَحَبَّةً لَا يُؤْثِرُ عَلَى مَحَبَّتِي مَحَبَّةَ
الْمُحْلُوقَيْنَ.^۱

ای احمد! هر که برای خشنودی من عمل کند، سه خصلت را با او همراه کنم: شکری را به او بشناسانم که با جهل آمیخته نباشد، و ذکری را که با فراموشی نیامیخته باشد، و محبتی را که محبت مخلوقات را بر محبت من ترجیح ندهد.

چ) تأسی به اسوه: راه رسیدن به سبک زندگی اسلامی، پیروی از روش زندگی پیامبر ﷺ و اهل بیت ﷺ هست.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ
وَذَكْرُ اللَّهِ كَثِيرًا (احزاب: ۲۱).

مسلمًا برای شما در زندگی رسول خدا سرمشق نیکویی بود، برای آنها که امید به رحمت خدا و روز رستاخیز دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند.

امام علی علیه السلام می‌فرماید:

أَنْظُرُوا أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكُمْ فَالَّذِمُوا سَمْتَهُمْ وَ اتَّبَعُوا أَنَّرَهُمْ فَلَنْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ
هُدًى وَ لَنْ يُعِيدُوكُمْ فِي رَدَىٰ فَإِنْ لَبَدُوا فَالْبُلْبُلُوا وَ إِنْ نَهَضُوا فَانْهَضُوا وَ لَا
تَسْبِقُوهُمْ فَتَضِلُّوا وَ لَا تَتَأَخَّرُوا عَنْهُمْ فَتَهْلِكُوا...^۲

مردم به اهل بیت پیامبرتان بنگرید و از آن سو که گام برمی‌دارند

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۴، ص ۲۸.

۲. نهج البلاغه، خطبه ۹۷.

بروید و قدم جای قدمشان بگذارید. آن‌ها شما را هرگز از راه هدایت بیرون نمی‌برند و به پستی و هلاکت باز نمی‌گردانند. اگر سکوت کردن سکوت کنید و اگر قیام کردن قیام کنید. از آن‌ها پیش نگیرید که گمراه می‌شوید و از آنان عقب نمانید که نابود می‌گردد.

امام علیؑ می‌فرماید:

فَتَأَسَّسَ بِنَيْبِيكُ الْأَطِيْبُ الْأَطْهَرُ ﴿٤٦﴾ إِنَّ فَيْهِ أُسْوَةً لِمَنْ تَأَسَّى، وَعَزَاءً لِمَنْ تَعَزَّى.^۱

به پیامبر پاک و پاکیزه‌اتؑ اقتدا کن؛ زیرا آن حضرت برای کسی که خواهان پیروی از کسی باشد، سرمشق است و برای کسی که بخواهد به کسی منتنسب باشد، بهترین می‌باشد.

امام عصرؑ: «وَلَىٰ فِي إِبْرَاهِيمَ رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ»^۲ در دختر رسول خدا (فاطمه) برای من سرمشقی نیکو است.»

۲-۲. اصول سبک زندگی

اصل در لغت به معنای ریشه، پایه، اساس و مبدأ است و در اصطلاح، بایدها و نبایدها را گویند که راهنمای عمل برای رسیدن از مبانی به اهداف است. براین اساس، «اصول» به قواعد حاکم و بایدها و نبایدهای سبک زندگی اسلامی که برگرفته از مبانی می‌باشد، گفته می‌شود و راهنمای عمل قرار می‌گیرد و انسان را در رسیدن به هدف یاری می‌رساند. با توجه به مبانی براساس آیات و روایات مهم‌ترین اصول سبک زندگی اسلامی عبارت اند از:

۱. همان، خطبه ۱۶۰.

۲. عبدالله بن نورالله بحرانی اصفهانی، عوالم العلوم و المعارف و الأحوال من الآيات والأحاديث والأقوال، تصحیح محمدباقر موحد ابطحی اصفهانی، قم، مؤسسه الإمام المهديؑ، ۱۳۸۲، ج ۱۱، ص ۲۸.

- اصل انحصار حاکمیّت خدا و اطاعت از او؛
- اصل ولایت محوری؛
- اصل تولی و تبری؛
- اصل جامع نگری در اسلام و همگرایی؛
- اصل عدالت محوری؛
- اصل عمل جهادی و انقلابی (تلاش و کوشش)؛
- اصل مواسات و برادری دینی (روحیه اخوت و برادری)؛
- اصل نفی سبیل؛
- اصل تکلیف گرایی.

فصل دوم:

سبک زندگی اسلامی در ارتباط با خدا

(ارتباط با خدا، ارتباط با ولی، عبادت، اعتماد به خدا)

گفتار سوم

ساحت ارتباط با خدا

۱-۳. خداشناسی

«فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمُشَوِّاكِمْ (محمد: ۱۹)؛ پس، بدان که هیچ معبدی جز خدا نیست؛ و برای گناه خویش آمرزش جوی؛ و برای مردان و زنان با ایمان [طلب مغفرت کن]؛ و خداست که فرجام و مآل [هریک از] شما را می داند.»
«ذَلِكُمُ اللَّهُ رُبُّكُمْ حَالِقُ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (غافر: ۶۲)؛ این است خداوند پروردگار شما که آفریننده همه چیز است. هیچ خدایی جز او نیست؛ با این حال، چگونه [از راه حق] منحرف می شوید.»
«لِتَعْمَلُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا (طلاق: ۱۲)؛ بدانید که خدا بر هر چیزی تواناست، و به راستی، دانش وی هر چیزی را در بر گرفته است.»

امام علی علیه السلام: «اَوَّلُ الدِّينِ مَعْرِفَتُهُ: سُرَآغاز دین شناخت خداست.»^۱

امام علی علیه السلام: «مَعْرِفَةُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ اُمْلَى الْمَعْارِفِ؛^۲ شناخت خداوند سبحان بالا ترین شناخت هاست.»

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱.

۲. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، غررالحكم و دررالکلم، قم، دارالكتاب الإسلامي، ۱۴۱۰ق، ص ۷۱۲.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

مَنْ عَلِمَ أَنَّ اللَّهَ يَرَاهُ وَيَسْمَعُ مَا يُقُولُ وَيَعْلَمُ مَا يَعْمَلُهُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرًّا
فَإِنْجِزْهُ ذَلِكَ عَنِ الْقَبِيحِ مِنَ الْأَعْمَالِ فَذَلِكَ الَّذِي خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى
النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى.^۱

کسی که می داند خدا او را می بیند و آنچه می گوید می شنود و آنچه را از خیر و شر انجام می دهد می داند و این توجه او را از اعمال قبیح بازمی دارد، این کسی است که از مقام پروردگارش خائف است و خود را از هوا نفسم بازداشته است.

۳-۲. خداباوری (خدا حاضری و خداناظری)

قَالَتِ الْأَغْرَابُ آمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكُنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ
فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يُلِيشُكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ (حجرات: ۱۴).

[برخی از] بادیه‌نشینیان گفتند: «ایمان آوردیم.» بگو: «ایمان نیاورده‌اید، لیکن بگویید: اسلام آوردیم.» و هنوز در دل‌های شما ایمان داخل نشده است؛ و اگر خدا و پیامبر اور افمان بردی از [ارزش] کرده‌هایتان چیزی کم نمی‌کند. خدا آمرزنده مهربان است. «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيهِتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (انفال: ۲)؛ مؤمنان همان کسانی‌اند که چون خدا یاد شود دل‌هایشان بترسد، و چون آیات او بر آنان خوانده شود بر ایمانشان بیفزاید، و بر پروردگار خود توکل می‌کنند.»

۱. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۲، ص ۷۰.

«إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آتَمُوا بِاللَّهِ (نور: ٦٢)؛ مؤمنان کسانی‌اند که به خدا و پیامبرش گرویده‌اند.»

«أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرِي (علق: ١٤)؛ آیا او ندانست که خداوند (همه اعمالش را) می‌بیند؟!»

(یا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ... إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (نساء: ١)؛ ای مردم! از (مخالفت) پروردگارتن بپرهیزید!... زیرا خداوند مراقب شماست.»

وَ مَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَ مَا تَثْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كَنَا
عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفْيِضُونَ فِيهِ وَ مَا يَعْرِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ ذَرَةً فِي
الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ وَ لَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ
(یونس: ٦١).

در هیچ حال (و اندیشه‌ای) نیستی، و هیچ قسمتی از قرآن را تلاوت نمی‌کنی، و هیچ عملی را انجام نمی‌دهید، مگر اینکه ما گواه بر شما هستیم در آن هنگام که وارد آن می‌شوید! و هیچ چیز در زمین و آسمان از پروردگار تو مخفی نمی‌ماند؛ حتی به اندازه سنگینی ذره‌ای، و نه کوچکتر از آن و نه بزرگ‌تر، مگر اینکه (همه آن‌ها) در کتاب آشکار (ولوح محفوظ علم خداوند) ثبت است.

٣-٣. خدامحوری

«وَ مَا حَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ إِلَّا لِيُبَدِّلُونَ (ذاريات: ٥٦)؛ من جن و انس را نیافریدم جز برای اینکه عبادتم کنند (و از این راه تکامل یابند و به من نزدیک شوند).»

(یا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَمُوا أَطْبَعُوا اللَّهَ وَ أَطْبَعُوا الرَّسُولَ وَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ (نساء: ٥٩)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا را! و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو‌الامر [اوصیای پیامبر] را!]»

«قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايِ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (انعام: ۱۶۲)؛
بگو: نماز و تمام عبادات من و زندگی و مرگ من، همه برای خداوند پروردگار
جهانیان است.»

(وَالَّذِينَ جاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَّهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ (عنکبوت: ۶۹)؛
و آن‌ها که در راه ما (با خلوص نیت) جهاد کنند، قطعاً به راه‌های خود،
هدایتشان خواهیم کرد و خداوند با نیکوکاران است.»
«إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (نور: ۵۱)؛ گفتار مؤمنان وقتی به سوی خدا و
پیامبر خوانده شوند تا میانشان داوری کند تنها این است که می‌گویند شنیدیم
و اطاعت کردیم و اینانند که رستگاراند.»

امام باقر علیه السلام: «مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ وَأَحَبَّنَا فَهُوَ وَلِيَنَا وَمَنْ عَصَى اللَّهَ لَمْ يُنْفَعْهُ حُبُّنَا؛^۱
هر کس خدا را فرمان برد و ما را دوست بدارد، همو دوست ماست، و هر کس
خدا را نافرمانی کند محبت ما سودش نرساند.»

خداوند تعالی در حدیث قدسی می‌فرماید: «عبدی اطعنی حتی اجعلک
مثلی فانی اقول کن فیکون، فانت تقول کن فیکون؛^۲ ای بنده من مرا اطاعت کن
تا تو را مانند خود قرار دهم؛ همان طورکه، من می‌گوییم باش، پس موجود
می‌شود، تو نیز بگویی بشو، پس موجود شود.»

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۶۸، ص ۱۷۹.

۲. همان، ج ۱۰۲، ص ۱۶۵.

گفتار چهارم ارتباط با ولی

در سبک زندگی اسلامی این مؤلفه نقش اساسی و بنیادی دارد. امام باقر^ع می‌فرماید:

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةِ أَثْيَاءِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالحَجَّ وَالصَّوْمِ وَالْوَلَايَةِ قَالَ رُزَارَةُ فَقُلْتُ وَأَى شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ أَفْضَلُ فَقَالَ الْوَلَايَةُ أَفْضَلُ لِإِنَّهَا مِفْتَاحُهُنَّ وَالْوَالِيُّ هُوَ الدَّلِيلُ عَلَيْهِنَّ...^۱

دین اسلام بر پنج چیز بنا شده است، نماز، زکات، حج، روزه و ولایت.
زاره می‌گوید: «پرسیدم: کدامیک از این‌ها بالاتر است؟» فرمود:
«ولایت، زیرا ولایت کلید آن‌هاست، و ولی راهنمون مردم است به برپاداری آن‌ها.»

تعییر «والی» و بیان این امر مهم دینی و اجتماعی و سیاسی که والی، راهنمون مردم است به برپاداری چهار رکن دیگر، می‌رساند که مقصود از آن، حاکم و سیاستمدار و مدیر اجتماعی و مربی انسانی است که مردمان را با راه‌های مناسب (از نظر تعلیم و تربیت و ارشاد و هدایت) به اقامه ارکان دیگر دین سوق می‌دهد.

۱. محمدبن یعقوب کلبی، همان، ج ۲، ص ۱۸.

امام صادق^ع در خطبه‌ای درباره امامت و ولایت می‌فرماید: «**جَعَلْنَا اللَّهُ حَيَاةً لِلْأَنَامِ**؛^۱ خداوند آنان را مایه زندگی و حیات عموم قرار داده است»؛ و اینکه ایشان مایه حیات هستند، به بعضی از مردم اختصاص ندارد؛ زیرا به حکومت رسیدن آنان، برای توده‌های مردم، همه مایه حیات و زندگی راستین است و دلیل آن نیز تعبیر به لفظ «انام خلق، مردمان» است.

امام رضا^ع برای روشنگری در این باره چنین می‌فرماید:

امامت کامل کتنده دین است^۲... امامت ریشه بالتنده اسلام و بلندترین شاخه آن است. با امام، نماز، زکات، روزه، حج و جهاد به کمال می‌رسد، اموال عمومی (غنايم، زکات) افزایش می‌يابد، احکام و حدود اجرا می‌گردد و از هجوم دشمنان جلوگیری می‌شود. امام، حلال خدا را حلال و حرام خدا را حرام می‌کند، حدود الهی را بربپا می‌دارد و از دین خدا پاسداری می‌کند... امام، مانند آب گواراست در حال تشنگی...، پدری مهربان است و چونان مادری دلسوز است برای فرزند خردسال خویش و آشکار است...^۳

بنابراین، امامت و ولایت بنیاد و اساس دین است و ریشه همه فضیلت‌های دینی به آن بازمی‌گردد؛ به‌همین‌دلیل، دین بدون ولایت و امامت مانند میوه بدون مغز و پوچ است. به نظر می‌رسد مسئله عمدۀ در ولایت و امامت این است که انسان خود را در انجام فرمان‌های امام و ولی غرق نماید و چنان راه

۱. همان، ج ۱، ص ۲۰۴.

۲. همان، ص ۱۹۹.

۳. محمدرضا حکیمی، *الحياة*، ترجمه احمد آرام، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۰، ج ۵، ص ۲۸۰.

زندگی خود را با ولی تنظیم کند که همه کارهای او مورد رضایت امام قرار گیرد و به این وسیله، بتواند به ولایت مدار تمام عیار در عرصه دین و جامعه تبدیل شود. مهم‌ترین شاخص‌های ارتباط با ولی عبارت‌اند:

۴- ولایت‌شناسی

ولایت‌شناسی یکی از تکالیف بزرگ و مهم اسلامی است. براساس این وظیفه شرعی و مسئولیت بزرگ دینی، هر مسلمانی وظیفه دارد پس از معرفت خدای متعال، ولی امام، رهبر دینی و آسمانی خویش را بشناسد. آنچه از مضمون آیات، احادیث و روایات اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ به دست می‌آید، تأکید و توجّه بر ضرورت شناخت و معرفت هرچه بیشتر و کامل‌تر ولی است.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يَخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يَخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (بقره: ۲۵۷).

خداآند ولی و سرپرست کسانی است که ایمان آورده‌اند؛ آن‌ها را از ظلمت‌ها به سوی نور بیرون می‌برد. (اما) کسانی که کافر شدند، اولیای آن‌ها طاغوت‌ها هستند که آن‌ها را از نور به سوی ظلمت‌ها بیرون می‌برند؛ آن‌ها اهل آتشند و همیشه در آن خواهند ماند.

«إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُوْلُهُ لَوْلَا الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ (مائده: ۵۵)؛ سرپرست و ولی شما تها خداست و پیامبر او و آن‌ها که ایمان آورده‌اند؛ همان‌ها که نماز را بربا می‌دارند و در حال رکوع، زکات می‌دهند.»
 «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُوْلَ وَأُولَئِكَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ (نساء: ۵۹)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا را! و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو الامر [او صیای پیامبر] را!»

امام خامنه‌ای حَفَظَهُ اللَّهُ می‌فرماید:

بزرگتر از نعمت ولایت نعمتی نیست ... جامعه‌ای که دارای ولایت شد، مانند مرده‌ای است که دارای جان شده است ... جامعه‌ای که ولایت ندارد استعدادها در این جامعه هست، اما خنثی می‌شود، به هدر می‌رود، نایاب و می‌شود، هرزی می‌رود و یا بدتر به زبان انسان به کار می‌رود، مغز دارد و می‌اندیشد، اما می‌اندیشد برای فسادآفرینی، می‌اندیشد برای انسان کشی، می‌اندیشد برای عالم‌سوزی، می‌اندیشد در راه بدیخت کردن انسان‌ها، می‌اندیشد برای محکم کردن پایه‌های استثمار و استبداد و استکبار؛ چشم دارد، اما آنچه باید ببیند نمی‌بینند و آنچه باید نبینند می‌بینند؛ گوش دارد اما سخن حق را نمی‌شنوند ... جامعه‌دارای ولایت جامعه‌ای می‌شود که تمام استعدادهای انسانی را شد می‌دهد، همه چیزهایی که برای کمال و تعالی انسان خدابه او داده این‌ها را بارور می‌کند، نهال انسانی را بالنده می‌سازد، انسان‌ها را به تکامل می‌رساند، انسانیت‌ها را تقویت می‌کند. در این جامعه، ولی‌عینی حاکم؛ همان کسی که همه رشته‌ها به او برمی‌گردد، جامعه را لحظه‌مشی عمومی در راه خدا می‌اندازد و دارای ذکر خدا می‌کند، از لحظه‌ثروت، تقسیم عادلانه ثروت به وجود می‌آورد، سعی می‌کند نیکی‌ها را اشاعه بدهد، سعی می‌کند بدی‌ها را ریشه‌سوز و محو کند: «الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ» (حج: ۴۱). بهر حال، وقئی که ولایت در جامعه‌ای بود، این‌ها انجام می‌گیرد: اقامه صلات، ایتاء زکات، امر به معروف و نهی از منکر و خلاصه پیکر بی‌جان، جان و حیات می‌گیرد.^۱

۱. بیانات امام خامنه‌ای حَفَظَهُ اللَّهُ در مسجد امام حسن ع مشهد، ۱۳۵۳/۷/۲۱.

۴-۲. ولایت باوری

همان‌گونه که شناخت واقعی خدا، ایمان قلبی، دل‌بستگی و تعبد به او را در پی دارد، شناخت درست و جامع ولایت و نقش آن در هدایت انسان، سبب ایمان و وابستگی عقلانی و قلبی به ولایت و مراتب آن می‌گردد و موجب ولایت محوری اعتقادی می‌شود و مبنای همه وابستگی‌ها و تسليم‌شدن در برابر ولایت الهی می‌گردد.

لَا تَحِدُّ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَوْمُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ
كَانُوا أَبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
الإِيمَانَ وَأَيْدِيهِمْ بِرُوحٍ مِنْهُ... أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمْ
الْمُفْلِحُونَ (مجادله: ۲۲).

هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند، هر چند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندانشان باشند؛ آنان کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه دل‌هایشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آن‌ها را تقویت فرموده...؛ آن‌ها «حزب الله»‌اند؛ بدانید «حزب الله» پیروزان و رستگارانند.

امام علیؑ می‌فرماید:

يَا حَنَشُ! مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَعْلَمَ أَمْ حِبْ لَنَا أَمْ مُبْغِضٌ فَلَيُمْتَحِنْ قَلْبُهُ فَإِنْ كَانَ
يِحِبُّ وَلِيَنَا فَلَيَسْ بِمُبْغِضٍ لَنَا وَإِنْ كَانَ يِبغِضُ وَلِيَنَا فَلَيَسْ بِمُحِبٍّ لَنَا.^۱

ای حنش، هر کس خشنود است که بداند آیا دوست ماست یا دشمن ما، باید دل خود را بیازماید؛ پس، اگر دوست ما را دوست می‌دارد، دشمن ما نیست و اگر دوست ما را دشمن می‌دارد، دوست ما است.

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۲۸، ص ۵۳.

۴-۳. ولایت‌مداری

ولایت‌شناسی و ولایت‌باوری، ستون ولایت‌محوری عملی یا ولایت‌پذیری است و زمانی کارآمد، اثربازار و موجب تحقق نظام ولایی می‌شود که در رفتار، کنش‌ها و واکنش‌ها ظهرور یابد؛ بنابراین، مهم‌ترین جلوه ولایت‌مداری، محوریت ولایت در عمل و وفاداری و پیروی کامل از ولی امر است (اطاعت و تبعیت، همراهی ولایت، نصرت و مدد و دفاع از ولایت، رعایت حقوق ولی).
 (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَنْفَقُوكُمْ (نساء: ۵۹)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا را! و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو‌الامر [وصیای پیامبر] را!)

(مَنْ يَطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلََّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظَ (نساء: ۸۰)؛ کسی که از پیامبر اطاعت کند، خدا را اطاعت کرده؛ و کسی که سرباز تو در برابر او، مسئول نیستی).

(وَ مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَاتَّهُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ العِقَابِ (حشر: ۷)؛ آنچه را رسول خدا برای شما آورد بگیرید و اجرا کنید، و از آنچه نهی کرده خودداری نمایید؛ و از مخالفت خدا بپرهیزید که خداوند کیفرش شدید است!)

(فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَحْكُمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرْجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَ يَسْلُمُوا تَسْلِيمًا (نساء: ۶۵)؛ به پروردگارت سوگند که آن‌ها مؤمن نخواهند بود، مگر اینکه در اختلافات خود، تو را به داوری طلبند و سپس، از داوری تو در دل خود احساس ناراحتی نکنند و کاملاً تسلیم باشند.»
 (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَحِبُّو لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحِبِّيْكُمْ (انفال: ۲۴)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، دعوت خدا و پیامبر را اجابت کنید هنگامی که شما را به سوی چیزی می‌خواند که شما را حیات می‌بخشد.»

امام صادق علیه السلام: «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَكْبَرَ نَبِيِّنَا فَلَمَّا اسْتَهَىٰ بِهِ إِلَى مَا أَرَادَ قَالَ لَهُ إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ فَفَوَضَ إِلَيْهِ دِينَهُ فَقَالَ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا؛^۱ خدای عز و جل پیغمبرش را به محبت خود تربیت کرد و سپس فرمود: «وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ» و آنگاه به او واکذار کرد و فرمود: هرچه را پیغمبر برای شما آورد بگیرید و از هرچه منعتان کند باز ایستید.» رسول خدا علیه السلام: «رَأْسُ الدِّينِ النَّصِيحَةُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِكُتَابِهِ وَلِإِيمَانِ الْمُسْلِمِينَ وَلِلْمُسْلِمِينَ عَامَّةً؛^۲ اصل دین، خیرخواهی برای خدا و فرستاده و کتابش و برای پیشوایان مسلمانان و همه مردم است.»

۱. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۱، ص ۲۶۷.

۲. ابوالقاسم پاینده، نهج الفصاحه، تهران، دنیای دانش، ۱۳۸۲، ص ۴۹۶.

گفتار پنجم

عبدات

۱-۵. مفهوم عبادت

شناخت خدای یگانه به عنوان کامل ترین ذات با کامل ترین صفات، منزه از هرگونه نقص و کاستی و شناخت رابطه او با جهان که آفرینندگی و نگهداری و فیاضیت، عطفت و رحمانیت است که این شناخت واکنشی در ما ایجاد می کند که از آن به «پرستش» (عبادت) تعبیر می شود.

پرستش نوعی رابطه خاص عانه و ستایشگرانه و سپاسگزارانه است که انسان با خدای خود برقرار می کند. این نوع رابطه را انسان تنها با خدای خود می تواند برقرار کند و تنها درباره خداوند صادق است.

عبدات انواعی دارد. برخی از عبادات ناظر به بدن انسان است، مانند نماز و روزه. برخی از عبادات مربوط به اموال انسان است، مانند خمس و زکات و به طور کلی اتفاقات. برخی از عبادات نیز مربوط به روح انسان است که از آن به عبادت فکری و تفکر یاد می شود.

۲-۵. گونه‌های عبادت

۲-۱. نماز

«وَأُمْرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا (طه: ۱۳۲)؛ خانواده خود را به نماز فرمان ده و بر انجام آن شکیبا باش.»

(قالَ إِنَّى عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي تَبَيَّنَ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالرِّكَاءِ مَا دُمْتُ حَيَا (مریم: ۳۰-۳۱)؛ گفت من بنده خدایم. او کتاب (آسمانی) به من داده و مرا پیامبر قرار داده است! و مرا - هرجا که باشم - وجودی پربرکت قرار داده و تازمانی که زنده‌ام، مرا به نماز و رزکات توصیه کرده است.»

«أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتْقَلُوا الزَّكَوةَ وَإِذْكُرُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ (بقره: ۴۳)؛ و نماز را پیا دارید و رزکات را بپردازید و همراه رکوع کنندگان رکوع کنید (ونماز را با جماعت بگزارید!)»
 «رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ دُرَيْتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ (ابراهیم: ۴۰)؛ پروردگارا: مرا برپا کننده نماز قرار ده و از فرزندانم (نیز چنین فرما)، پروردگارا:
 دعای مرا بپذیر!

رسول خدا^{علیه السلام}: «مَثُلُ الصَّلَاةِ مَثُلُ عَمُودِ الْفُسْطَاطِ، اذَا ثَبَتَ الْعُمُودُ نَفَعَتِ الْأَطْبَابُ وَالْأَوْتَادُ وَالْغِشَاءُ، وَاذَا نَكَسَرَ الْعُمُودُ لَمْ يُنْفَعْ طَبَّبُ وَلَا وَتَدُّ وَلَا غِشَاءٌ؛^۱ مَثُلُ نماز همانند عمود و ستون خیمه است. هرگاه عمود ثابت باشد، طناب‌ها، میخ‌ها و پرده نافع است، ولی در صورتی که عمود شکست، طناب، میخ و پرده سودی نمی‌بخشد.»

امام علی^{علیه السلام}: «اللَّهُ، اللَّهُ! فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّهَا عَمُودُ دِينِكُمْ؛^۲ خدارا، خدارا! درباره نماز که نماز ستون خیمه دین شمامست.»

۱. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۳، ص ۲۶۶.

۲. نهج البلاغه، نامه ۴۷.

۵-۲-۲. روزه

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كِتَبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كِتَبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (بقره: ۱۸۳)؛ ای افرادی که ایمان آورده اید! روزه بر شما نوشته شده، همان گونه

که، بر کسانی که قبل از شما بودند نوشته شد تا پرهیزکار شوید.»

(کانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَحَزَّهُ أَمْرُ اسْتَعَانَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ؛^۱ هرگاه چیزی پیامبر

خدا^{عزوجل} را غمگین می ساخت، از نماز و روزه مدد می جست.»

حضرت فاطمه^{علیها السلام}: «فَرَضَ اللَّهُ الصَّيَامَ تَبَيْنًا لِلْأَخْلَاصِ؛^۲ خداوند روزه را

برای استواری اخلاص واجب گردانید.»

رسول خدا^{عزوجل}: «عَلَيْكُمْ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ مَحْسَمَةٌ لِلْعُرُوقِ وَ مُدْهِبَةٌ لِلْأَشْرِ؛ بر شما
باد روزه گرفتن که روزه رگهای شهوت را می برد و سرمستی را می برد.»

أَنَّ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ لِأَصْحَابِهِ أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِشَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ فَعَلَمُتُمُوهُ تَبَاعَدَ

الشَّيْطَانُ مِنْكُمْ كَمَا تَبَاعَدَ الْمُشْرِقُ مِنَ الْمَغْرِبِ قَالُوا بَلَى قَالَ الصَّوْمُ

يَسُوُّدُ وَجْهَهُ وَ الصَّدَقَةُ تَكْسِرُ ظَهَرَهُ وَ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَ الْمُؤْاَزَرَةُ عَلَى

الْعَمَلِ الصَّالِحِ يُقطِّعُ ذَابِرَهُ وَ الْإِسْتِغْفَارُ يُقطِّعُ وَتِيَّهُ وَ لِكُلِّ شَيْءٍ زَكَاةُ وَ

زَكَاةُ الْأَيْدَانِ الصَّيَامُ.^۳

آیا شما را به چیزی خبر بدhem که اگر آن را انجام دهید، شیطان از

شما دور می شود؛ همان طورکه، مشرق از مغرب دور می شود؟

فرمودند: بله یا رسول الله، پیامبر فرمودند: روزه روی شیطان را سیاه

۱. فضل بن حسن طبرسی، مجمع البيان في تفسير القرآن، بیروت، مؤسسة الاعلمی للطبعات،

.۲۰۳، ج ۱، ص ۱۴۱۵

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۹۳، ص ۳۶۸.

۳. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۴، ص ۶۲.

می‌کند و صدقه پشت شیطان را می‌شکند و حبّ در راه خدا و سنگین باری بر عمل صالح ریشه اورا می‌کند، واستغفار شاهرگ او را قطع می‌کند و برای هر چیزی زکات است و زکات بدن‌ها روزه است).

۳-۵. دعا

«فَالَّرَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيِّدُ الْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاهِرِينَ (غافر: ۶۰)؛ پروردگار شما گفته است: مرا بخوانید تا (دعای) شما را پیذیرم! کسانی که از عبادت من تکبر می‌ورزند بهزودی، با ذلت وارد دوزخ می‌شوند!»

«فُلْ مَا يَعْبَدُوا بِكُمْ رَبِّي لَوْ لَا دُعَاوُكُمْ (فرقان: ۷۷)؛ بگو: اگر دعای شما نباشد، پروردگارم هیچ اعتنایی به شما نمی‌کند.»
 «أَجْبِيْ دَعْوَةَ الدَّاعِ اذَا دَعَانِ (بقره: ۱۸۶)؛ کسی که مرا بخواند، اجبت می‌کنم.»

رسول خدا^۱: «إِفْرَعُوا إِلَى اللَّهِ عَرَقَ جَلَّ فِي حَوَائِجِكُمْ وَالجُنُوُّ إِلَيْهِ فِي مُلْمَاتِكُمْ وَتَضَرَّعُوا إِلَيْهِ، وَأَذْعُوهُ فَإِنَّ الدُّعَاءَ مُنْخُ العِبَادَةِ؛^۱ در نیازهای خود هنگام بروز مشکلات از خداوند مدد بطلبید و در سختی‌ها به او پناه ببرید و در پیشگاه او تضرع و دعا کنید؛ زیرا دعا، روح و مغز عبادت است.»

رسول خدا^۲: «الدُّعَاءُ سِلاحُ الْمُؤْمِنِ وَعَمْودُ الدِّينِ وَنُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛^۲ دعا سلاح مؤمن، ستون دین و نور آسمان‌ها و زمین‌هاست.»

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۹۰، ص ۳۰۲.

۲. محمدين یعقوب کلینی، همان، ج ۲، ص ۴۶۸.

امام علی^ع: «أَحَبُّ الْأَغْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَرَّفَ جَلَّ فِي الْأَرْضِ الدُّعَاءُ؛^۱
محبوب‌ترین کارها در نزد خداوند در روی زمین، دعاست.»
امام علی^ع: «وَأَكْثَرُ الدُّعَاءِ تَسْلِمٌ مِّنْ سُورَةِ الشَّيْطَانِ؛^۲ دعا بسیار کن و از بیم
شیطان ایمن باش.»

۴-۵. انس با قرآن

فَاقْرُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمٌ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٍ وَآخَرُونَ
يَضْرُبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَسْعَوْنَ مِنْ فَصْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يَقَايِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَاقْرُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ (مزمل: ۲۰).

هر چقدر برای تان ممکن است قرآن بخوانید. [خدا] می‌داند که
ممکن است افرادی از شما بیمار شوند، و دیگرانی در پی روزی خدا
به مسافرت روند، و گروهی [به جبهه رفتۀ] در راه خدا پیکار نمایند.
پس [در هر صورت] هرچه از [قرآن] میسر شد تلاوت کنید.
«الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتَلَوَّنُهُ حَقًّا تِلَاقُتُهُ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكُنْ رِبَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (بقره: ۱۲۱)؛ کسانی که کتاب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم آن
را چنان که شایسته آن است می‌خوانند؛ آن‌ها به پیامبر اسلام ایمان می‌آورند و
کسانی که به او کافر شوند، زیانکارند.»

امام علی^ع: «وَمَا جَالَسَ هَذَا الْفُرْقَانَ أَحَدٌ إِلَّا قَامَ عَنْهُ بِزِيَادَةٍ أَوْ نُفْصَانٍ زِيَادَةٍ فِي
هُدَىٰ أَوْ نُفْصَانٍ مِّنْ عَمَّىٰ؛^۳ کسی با قرآن همنشین نشد، مگر آنکه بر او افزود یا از
او کاست؛ در هدایت او افزود و از کوردلی و گمراهیش کاست.»

۱. محمدبن حسن حرمعلی، همان، ج ۷، ص ۳۱.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۵، ص ۹.

۳. نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶.

پیامبر اکرم ﷺ: «لَيْسَ شَيْءٌ عَلَى الشَّيْطَانِ أَشَدُّ مِنَ الْقِرَاءَةِ فِي الْمُصْحَفِ تَقْرَأُهُ الْمُصْحَفُ فِي الْبَيْتِ يُطْرَدُ الشَّيْطَانُ؛^۱ چیزی برای شیطان سنگین‌تر و دشوارتر نیست از قرائت قرآن از روی مصحف و وجود قرآن در خانه دورکننده شیطان است.»^۲

امام علی علیه السلام می‌فرماید:

الْبَيْتُ الَّذِي يَقْرَأُ فِيهِ الْقُرْآنُ وَيُذْكُرُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَ فِيهِ تَكْرُرٌ بَرَكَتُهُ وَتَحْصُرُهُ
الْمَلَائِكَةُ وَتَهْجُرُهُ الشَّيَاطِينُ وَيُضَيِّعُ لِأَهْلِ السَّمَاءِ كَمَا تُضَيِّعُ الْكَوَافِرُ
لِأَهْلِ الْأَرْضِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي لَا يَقْرَأُ فِيهِ الْقُرْآنُ وَلَا يُذْكُرُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَ
فِيهِ تَقْلُلٌ بَرَكَتُهُ وَتَهْجُرُهُ الْمَلَائِكَةُ وَتَحْصُرُهُ الشَّيَاطِينُ.^۳

خانه‌ای که در آن قرآن قرائت شود و خدا در آن یاد شود، در آن خانه برکت زیاد گشته و ملائکه در آن حضور یافته و شیطان‌ها از آن دور می‌گردند و این خانه برای اهل آسمان نورانیت و درخشندگی دارد؛ همان‌طور که، ستارگان برای اهل زمین می‌درخشند و خانه‌ای که در آن قرآن قرائت نشود و خدا یاد نگردد برکتش اندک گشته و فرشته‌ها از آن دور می‌شوند و شیطان در آن حضور می‌یابد.

امام خامنه‌ای دامنه السلام می‌فرماید: «انس با قرآن یعنی قرآن را خواندن و بازخواندن و بازخواندن و در مفاهیم قرآنی تدبیر کردن و آن‌ها را فهمیدن.»^۴

و در خطاب به فرماندهان سپاه می‌فرماید:
شما در جای حستاسی هستید. با قرآن باید آشنا بشوید. با الهامات و

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۸۹، ص ۲۰۱.

۲. همان، ج ۹۰، ص ۱۶۱.

۳. بیانات امام خامنه‌ای دامنه السلام در خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۰/۱/۱۳۶۹.

اشاره‌های قرآن هم باید آشنا بشوید. ذکر و دعا را باید فراموش نکنید... بگویید چون بارِ سنگینی بر دوش ماست و استخوان مستحکمی لازم دارد، این اعمال را انجام می‌دهیم.^۱

و نیز می‌فرماید:

حقیقت این است که ما هنوز از قرآن خیلی دوریم و خیلی فاصله داریم. دل‌های ما باید قرآنی بشود. جان ما باید با قرآن انس بگیرد. اگر بتوانیم با قرآن انس بگیریم، معارف قرآن را در دل و جان خودمان نفوذ بدھیم، زندگی ما و جامعه ما قرآنی خواهد شد؛ احتیاج به فعالیت و فشار و سیاست‌گذاری ندارد. اصل این است که دلمان، جانمان و معرفت‌مان حقیقتاً قرآنی باشد.^۲

۵-۲. ذکر و استغفار

«فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَأْشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ (بقره: ۱۵۲)؛ پس، مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و شکر نعمت من به جای آردید و کفران نعمت من نکنید.»
 «وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا (فرقان: ۶۶)؛ او همان کسی است که شب و روز را جانشین یکدیگر قرار داد برای کسی که بخواهد متذکر شود یا شکرگزاری کند (و آنچه را در روز کوتاهی کرده در شب انجام دهد و به عکس).»
 «إِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ (هود: ۵۲)؛ از پروردگارتان طلب بخشن کرده و به سوی او باز گردید.»

۱. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با فرماندهان سپاه، ۱۳۶۹/۶/۲۹.

۲. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با قاریان قرآن، ۱۳۸۹/۴/۲۴.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَمُوا أُذْكُرُوا اللَّهُ ذِكْرًا كَثِيرًا (احزاب: ۴۱)؛ ای گروندگان یاد کنید خدا را، یادکردنی زیاد!»

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} می فرماید:

فَأَكْثِرُوا ذِكْرَ اللَّهِ مَا أُسْتَطِعْتُمْ فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
إِنَّ اللَّهَ أَمَرَ بِكُثْرَةِ الذِّكْرِ لَهُ وَاللَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَعْمَلُوا
أَنَّ اللَّهَ لَمْ يُذْكُرْ أَحَدٌ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَّا ذَكَرَهُ بِخَيْرٍ.^۱

هرچه می توانید خدا را یاد کنید در هر ساعتی از ساعتهاشای شب و روز، زیرا خدا شما را به کثرت ذکر امر کرده است و او یاد می کند مؤمنی را که به یاد او باشد و بدانید که هیچ بندۀ مؤمنی خدا را یاد نمی کند، مگر اینکه خدا نیز او را به خوبی یاد خواهد کرد.

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم}: «عَلَامَةُ حُبِّ اللَّهِ حُبُّ ذِكْرِهِ وَعَلَامَةُ بُغْضِ اللَّهِ بُغْضُ ذِكْرِهِ؛^۲
نشانه دوست داشتن خدا دوست داشتن یاد و نام اوست و نشانه ناخوش داشتن خدا ناخوش داشتن یاد و نام اوست.»

امام علی^{علیه السلام}: «ذِكْرُ اللَّهِ مَطْرَدُ الشَّيْطَانِ؛^۳ یاد خدا شیطان را طرد و دور می سازد.»

امام علی^{علیه السلام}: «ذِكْرُ اللَّهِ رَأْسُ مَالِ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَرِبْحُهُ السَّلَامَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ؛ یاد خدا سرمایه هر مؤمن و سود و بهره آن سالم و ایمن ماندن از شیطان [و دشمنی و وسوسه های او] است.»

۱. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج، ۸، ص. ۷.

۲. حسین بن محمد تقی نوری، مستدرک الوسائل، قم، مؤسسه آل‌البیت^{علیهم السلام}، ۸، ۱۴۰۸ق، ج، ۵، ص ۲۸۶.

۳. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۳۶۹.

۴. همان، ص ۳۷۰.

رسول خدا^{علیه السلام} می فرماید:

اَعْلَمُوا اَنَّ حَيْرَاءِ الْكُفَّارِ عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَارْكَاهَا وَارْعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَ
حَيْرَةِ مَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ، ذِكْرُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فَانَّهُ اخْبَرَعَنْ نَفْسِهِ
فَقَالَ اَنَا جَلِيلٌ مَنْ ذَكَرْنِي.^۱

بدانید که بهترین اعمال شما نزد خداوند و پاکیزه‌ترین آن‌ها و آنچه از
همه بیشتر در رجات شما را بالا می‌برد و بهترین چیزی که آفتاب بر آن
تاییده، ذکر خدای سبحان است؛ زیرا خدای تعالی از خودش خبر
داده، فرمود: «من همنشین کسی هستم که مرا یاد کند.»

امام علی^{علیه السلام}: «تَعَظَّرُوا بِالاَسْتِغْفارِ لَا تُفْضِّلُنَّكُمْ رَوَاحِّ الدُّنُوبِ؛^۲ خود را با
استغفار معطر کنید تا بوی گناهان شما را رسوا نکند.»

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۹۰، ص ۱۶۳.

۲. محمدبن حسن حرامی، همان، ج ۱۶، ص ۷۰.

کفتار ششم اعتماد به خدا

۶- اعتماد و ثوق به خدا

«أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافِ عَبْدَهُ وَيَحْوُفُونَكُ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ»
(زم: ۳۶)؛ آیا خداوند برای (نجات و دفاع از) بندهاش کافی نیست؟! اما آن‌ها تورا
از غیر او می‌ترسانند؛ و هر کس را خداوند گمراه کند، هیچ هدایت‌کننده‌ای ندارد!»
«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَصْرُّو اللَّهُ يُنْصَرِّكُمْ وَيَثْبِتُ أَقْدَامَكُمْ» (محمد: ۷)؛ ای
کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر (آیین) خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و
گام‌هایتان را استوار می‌دارد.»

امام جواد علیه السلام: «الثَّقَةُ بِاللَّهِ تَعَالَى تَمَنُّ لِكُلِّ غَالِ وَسُلْطَانٍ إِلَى كُلِّ عَالِ؛^۱ اعتماد به
خداوند متعال، بهای هر چیز گرانی است و نزدبان رسیدن به هر بلندایی.»

۶- اعتماد به وعده‌های الهی

«قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِي رَبِّي سَيِّهْدِينَ» (شعراء: ۶۲)؛ (موسى) گفت: چنین نیست! یقیناً
پروردگارم با من است، بهزودی مرا هدایت خواهد کرد!»
«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّسْعُ اللَّهُ يَجْعَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا» (انفال: ۲۹)؛ ای کسانی که
ایمان آورده‌اید! اگر از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید، برای شما وسیله‌ای

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۵، ص ۳۶۴.

جهت جدا ساختن حق از باطل قرار می‌دهد؛ روش بینی خاصی که در پرتو آن، حق را از باطل خواهید شناخت.»

«وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَىٰ آمَنُوا وَاتَّقُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
(اعراف: ۹۶)؛ و اگر اهل شهرها و آبادی‌ها، ایمان می‌آورند و تقوا پیشه می‌کردند، برکات آسمان و زمین را برابر آن‌ها می‌گشودیم.»

«وَمَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا» (طلاق: ۴)؛ و هر کس تقواهی‌ای پیشه کند، خداوند گناهانش را می‌بخشد و پاداش او را بزرگ می‌دارد.»
امام خامنه‌ای حاتم‌الله می‌فرماید:

وقتی خدای متعال صریحاً به ما وعده می‌دهد که «إِن تَصُرُّوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ»،
«وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُه»، وقتی این جور خدای متعال با صراحة، با تأکید به ما وعده می‌دهد که اگر شما از دین او حمایت کردید، از راه خدا پیروی کردید و آن را نصرت کردید، خدا شما را نصرت خواهد داد، ما باید به این وعده اعتماد داشته باشیم، باید همین جور عمل بکنیم.^۱

و در جایی دیگر می‌فرماید:

خداوند متعال در چند جای قرآن به روشنی و با صراحة وعده داده است که اگر کسی در راه خدا و در راه دین تلاش کند، او را نصرت خواهد داد؛ این وعده الهی است. در یک جا می‌فرماید: «وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُه» (حج: ۴۰) در این تعبیر «لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ» چند علامت تأکید هست، که یعنی مؤکد، مؤکدًا خدای متعال نصرت می‌کند کسانی را که دین خدا را و او را نصرت کنند. خب، این یک وعده است، وعده الهی است، به این وعده باید اعتماد کرد.^۲

۱. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با هیئت دولت، ۱۳۹۲/۶/۶.

۲. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با فرماندهان ارتش، ۱۳۹۸/۱۱/۱۹

ما احتیاج داریم به اطمینان به خدای متعال، وثوق به خدا، اطمینان به وعده‌های الهی. اگر ما ملت ایران به وعده‌ای که خدای متعال داده است خوش‌بین باشیم و مقدمات آن وعده را فراهم کنیم، مشکلات برطرف خواهد شد. خدا فرموده است: «إِن تَنصُّرُوا اللَّهُ يَنْصُرُكُمْ».^۱

۶-۳. اعتماد به نصرت الهی و پیروزی

**هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوْلَى الْحَسْرِ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُمْ مَا يَعْتَهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَاتَّهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يُحْتَسِّنُوا وَ
قَدَّفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّغْبَ يُخْرِبُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولَى الْأَبْصَارِ (حشر: ۲).**

او کسی است که کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد (با مسلمانان) از خانه‌هایشان بیرون راند! گمان نمی‌کردید آنان خارج شوند و خودشان نیز گمان می‌کردند که دزهای محکم‌شان آن‌ها را از عذاب الهی مانع می‌شود؛ اما خداوند از آنجا که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد و در دل‌هایشان ترس و وحشت افکند؛ به‌گونه‌ای که، خانه‌های خود را با دست خویش و با دست مؤمنان ویران می‌کردند؛ پس، عبرت بگیرید ای صاحبان چشم! («حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (بقره: ۲۱۴)؛ پیامبر و افرادی که ایمان آورده بودند گفتند: پس یاری خدا کی خواهد آمد؟! (در این هنگام، تقاضای یاری از او کردند و به آن‌ها گفته شد): آگاه باشید، یاری خدا نزدیک است.»)

۱. بیانات امام خامنه‌ای حاتم اللہ در دیدار با مسئولان نظام و میهمانان خارجی شرکت‌کننده در بیست و پنجمین کنفرانس وحدت اسلامی، ۱۳۹۰/۱۱/۲۱.

«إِنْ يُنْصَرُكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبٌ لَكُمْ وَإِنْ يُعْذَلُكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يُنْصَرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكِلِ الْمُؤْمِنُونَ» (آل عمران: ۱۶۰)؛ اگر خداوند شما را یاری کند، هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد! و اگر دست از یاری شما بردارد، کیست که بعد از او، شما را یاری کند؟! و مؤمنان تنها بر خداوند باید توکل کنند.»

«كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌ عَزِيزٌ» (مجادله: ۲۱)؛ خداوند چنین مقرر داشته که من و رسولانم پیروز می‌شویم؛ چراکه خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است!»

امام خامنه‌ای حاتم‌الله می‌فرماید:

اگر شما دین خدا را نصرت کنید و انگیزه‌های الهی را تقویت کنید، قطعاً خدای متعال شما را نصرت خواهد کرد؛ کسی را هم که خدای متعال نصرت بکند، هیچ موجودی در عالم نمی‌تواند او را تضعیف بکند؛ روزبه روز قوی‌تر و پیروزتر خواهد شد.^۱

امام ح، آن مرد خدا، آن حکیم الهی ... فرمود: «خرمشهر را خدا آزاد کرد»؛... معنای این چیست؟ معنای این آن است که اگر شما مجاهدت کردید، قدرت خدا می‌آید پشت شما. لشکر بی‌عقبه کاری نمی‌تواند بکند؛ لشکری که عقبه دارد، [نیروی] احتیاط دارد، نیروی ذخیره فراوان دارد، همه کار می‌تواند بکند. حالا اگر لشکری عقبه‌اش، ذخیره‌اش عبارت بود از قدرت الهی، این لشکر دیگر شکست‌بخور است؟... اینجا قدرت خداست که پشت سر شماست، ... با این منطق، همه دنیا مسخر استکبار را هم خدا می‌تواند آزاد کند.^۲

۱. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با اقتشار مختلف مردم، ۱۳۹۵/۵/۱۱.

۲. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین ع، ۱۳۹۵/۳/۳.

فصل سوم:
سبک زندگی در ارتباط با خود

گفتار هفتم

ساحت ارتباط با خود

۱-۷. خودشناسی

گرچه سعادتمندی و رستگاری انسان در گرو اندیشه، بینش و باور درست، بهویژه نسبت به مبدأ آفرینش و جهان هستی و پایبندی عملی به آن باورها است، ولی اجرایی و عملی شدن این باورها و پایبندی به بایدها و نبایدهای مربوط به آن، در گرو شناخت و آگاهی انسان نسبت به خودش (به عنوان موجود ممتاز که در نظام هستی و در میان موجودات آن به عنوان تنها موجود متفکرِ ممتاز مسئول مطرح است)، می‌باشد، مبنی بر اینکه سرنوشت او در دست خودش بوده و با انتخاب‌ها و اعمال و رفتارش رقم می‌خورد.

خودشناسی یعنی درک صحیح و عمیق به حقیقت انسان و کمال و تعالیٰ واقعی او و جایگاه ویژه‌اش در نظام آفرینش.
«وَ فِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (ذاريات: ۲۱)؛ و در نفوس خودتان آیا با چشم بصیرت نمی‌نگرید؟!»

«وَ لَقَدْ خَلَقْنَا إِلِّيَّا سَلَالَةً مِنْ طِينٍ (مؤمنون: ۱۲)؛ و ما انسان را از عصاره‌ای از گل آفریدیم.»
«إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يُضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ (مائده: ۱۰۵)؛

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، مراقب خودتان باشید، زمانی که هدایت یافتید
گمراهن به شما ضرری نمی‌رسانند.»^۱

«سَتُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَقَافِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ (فصلت:
۵۳)؛ ما آیات قدرت و حکمت خود را در آفاق جهان و نفوس بندگان کاملاً
روشن می‌گردانیم تا بر آنان آشکار شود که او حق است.»

امام علی^ع: «رَجِمَ اللَّهُ امْرَءَ عَلِمٍ اِيَّنَ وَ فِي اِيَّنَ وَ الِّي اِيَّنَ؟^۲ خدا رحمت
کند کسی را که بداند از کجا آمده، در چه جایگاهی هست و به کجا خواهد
رفت.»

امام علی^ع: «مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ عَرَفَ رَبَّهُ؛^۳ هرکس خود را بشناسد پروردگارش
را خواهد شناخت.»

امام علی^ع: «مَنْ لَمْ يَعْرِفْ نَفْسَهُ بَعْدَ عَنْ سَبِيلِ النَّجَاهِ وَ حَبَطَ فِي الصَّالِلِ
وَالْجَهَالَاتِ؛^۴ هرکس خویشتن را نشناشد، از راه نجات فاصله می‌گیرد و در
(ورطه) گمراهی و نادانی‌ها سقوط می‌کند.»

امام علی^ع: «نَالَ الْفُؤُرُ الْأَكْبَرَ مَنْ ظَفَرَ بِمَعْرِفَةِ النَّفْسِ؛^۵ هرکس به
خویشتن‌شناسی دست یابد، به بزرگ‌ترین پیروزی نائل شده است.»

قال علی^ع: «أَفَضَلُ الْمُعْرِفَةِ مَعْرِفَةُ الْأُنْسَانِ نَفْسُهُ؛^۶ شریف‌ترین شناخت‌ها
آن است که انسان نفس خود را بشناسد.»

۱. ر.ک. محمدمحسن فیض کاشانی، الوافقی، اصفهان، کتابخانه امام امیر المؤمنین علی^ع،
۱۴۰۶ق، ج ۱، ص ۱۱۶.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۹۲، ص ۴۵۶.

۳. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۶۵۶.

۴. همان، ص ۷۲۰.

۵. همان، ص ۱۸۹.

امام علی^ع: «مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ أَنْتَهَ إِلَى غَايَةِ كُلِّ مَعْرِفَةٍ وَعِلْمٍ؛^۱ هر کس خود را شناخت به غایت و اوج هر معرفت و علمی دست یافته است.»

امام علی^ع: «مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ كَانَ لِغَيْرِهِ آعْرَفُ وَ مَنْ جَهَلَ نَفْسَهُ كَانَ لِغَيْرِهِ آجَهَلٌ؛^۲ هر کس نفس خود را شناخت، نسبت به غیر خود شناختش بیشتر است و هر کس خود را نشناخت، جهلهش به دیگران افزون تر می باشد.»

امام علی^ع: «مَنْ شَغَلَ نَفْسَهُ بِغَيْرِ نَفْسِهِ تَحْيَرَ فِي الظُّلُمَاتِ وَأَرْتَبَكَ فِي الظُّلُمَاتِ وَلَمْ يَعْرِفْ نَفْسَهُ؛^۳ هر کس خویش را به غیر خویشن سرگرم سازد، در تاریکی ها سرگردان می ماند و به هلاکت ها می افتد و خودش را نمی شناسد.»

۷-۲. خودسازی

«قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَكِّا هَا وَ قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّا هَا (شمس: ۹-۱۰)؛ هر کس نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوهه ساخته، نومید و محروم گشته است!»

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ (ماشد: ۵)؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! مراقب خود باشید!)

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ لْتَبْرُُ ظُنُونُ نَفْسٍ مَا قَدَّمْتُ لِغَيْرِ (حشر: ۱۸)؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! از (مخالفت) خدا بپرهیزید؛ و هر کس باید بنگرد تا برای فردایش چه چیز از پیش فرستاده است.»

(يَا أَيُّهَا الِّإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كُدْحًا فَمُلَاقِيهِ (انشقاق: ۶)؛ ای انسان!

۱. محمدبن حسین جمالخوانساری، شرح غرالحكم و درالکلم، تصحیح جلالالدین حسینی ارمومی، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۶۶، ج ۵، ص ۴۰۵.

۲. عبدالواله بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۶۳۶.

۳. محمدبن حسین جمالخوانساری، همان، ج ۵، ص ۴۲۶.

تو با تلاش و رنج بسوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد.»
 (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَذْبَعَتْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَلْوُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ
 يُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ... (آل عمران: ۱۶۴)؛ خداوند بر مؤمنان منت
 نهاد که در میان آنان، پیامبری از خودشان برانگیخت که آیات خدا را برای آنان
 تلاوت کند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد.)

رسول خدا^{علیه السلام}: «يا آبادَر! حاسِبْ تَفْسِكْ قَبْلَانْ تُحَاسِبْ، فَإِنَّهُ أَهْوَنُ لِحِسَابِكْ
 غَدًا، وَزُنْ تَفْسِكْ قَبْلَانْ تُوزَنَ، وَتَجْهَزْ لِلْعَرْضِ الْأَكْبَرِ يَوْمَ تُعْرَضُ، لَا تُخْفِي عَلَى اللَّهِ
 خَافِيَةً؛^۱ ای ابوذر! پیش از آنکه به حسابت برستند، خودت به حساب خود برس
 که این کار، حساب فردای تو را آسان‌تر می‌کند؛ و پیش از آنکه تو (و عمل تو) را
 وزن کنند، خودت را وزن کن و آماده عرضه بزرگ باش، آن روز که تو را عرضه
 می‌کنند و آن روز، هیچ کار پنهانی بر خداوند پوشیده نمی‌ماند.»

امام علی^{علیه السلام}: «مَنْ نَظَرَ فِي عَيْبٍ تَفْسِيْهَ اشْتَغَلَ عَنْ عَيْبٍ غَيْرِهِ؛^۲ هرکس به عیب
 خود بنگرد از نگریستن در عیب دیگران باز می‌ماند.»

امام علی^{علیه السلام}: «مَنْ شَغَلَ نَفْسَهُ بِغَيْرِ نَفْسِهِ تَحِيرَ فِي الظُّلُمَاتِ، وَارْتَكَ فِي
 الْهَلَكَاتِ، وَمَدَّثَ بِهِ شِيَاطِينُهُ فِي طُغْيَانِهِ؛^۳ هرکه خود را به چیزی جز [ترییت و
 ترکیه] نفس خوبیش مشغول دارد، در تاریکی‌ها سرگردان شود و در هلاکتها
 دست و پا زند و شیطان‌ها یش او را در طغیانش فرو بردن.»

امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} می‌فرماید:

خودسازی و مراقبت از خود، اساس همه کارهاست.^۴

۱. محمدبن حسن حرعاملی، همان، ج ۱۶، ص ۹۸.

۲. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۸، ص ۱۹.

۳. نهج البلاغه، خطبه ۱۵۷.

۴. بیانات امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} در دیدار با نمایندگان، ۱۳۸۷/۳/۲۱.

در نظام اسلامی یکی از شعارهای همیشه زنده این است که هر کسی باید در صدد خودسازی باشد. باید بر گناهان خود گریه کند. از بدی‌های خود استغفار و توبه کند. کارهای خوب خود را زیاد کند. کارهای بدش را کم کند و هر ارتباط غلطی را تبدیل به ارتباط درست کند.^۱

از ضعف‌های ما این است که ما به موازات علم، به موازات پیشرفت‌های علمی، پیشرفت اخلاقی و ترکیه اخلاقی و نفسی پیدا نکرده‌ایم؛ این عقب‌ماندگی است.^۲

من به همه جوان‌های عزیزمان در نیروهای مسلح سفارش می‌کنم که به خودسازی بپردازن؛ به تربیت معنوی خود بپردازن.^۳ بدانید که امروز مسئولیت سنگینی بر دوش شماست و آن، مسئولیت خودسازی است؛ خودسازی از لحاظ علمی و فکری، خودسازی از لحاظ نیروی جسمانی، خودسازی از لحاظ صلاح اخلاقی، خودسازی از لحاظ معرفت دینی و عمل دینی، خودسازی از لحاظ کسب تجربه برای ساختن این کشور.^۴

۱. بیانات امام خامنه‌ای دامت ظلله در دیدار با جمعی از اعضای انجمن‌های اسلامی، ۱۳۷۱/۶/۴.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دامت ظلله در خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۹۰/۱۱/۱۴.

۳. بیانات امام خامنه‌ای دامت ظلله در با دیدار فرماندهان نیروی هوایی ارتش، ۱۳۹۰/۱۱/۱۹.

۴. بیانات امام خامنه‌ای دامت ظلله در با دیدار مردم بوشهر، ۱۳۷۰/۱۰/۱۱.

فصل چهارم:
سبک زندگی اسلامی در ارتباط با خانواده

(همسرداری، تعامل با فرزند)

کفتار هشتم همسرداری

۱-۸. همسرداری

«وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنَّ خَالقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَرْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْتَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَاتِي لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (روم: ۲۱)؛ و از نشانه های او اینکه از نوع خودتان همسرانی برای شما آفرید تا در کنار آن ها آرامش یابید و در میانتان مودّت و رحمت قرار داد؛ در این نشانه هایی است برای گروهی که تکر می کنند!»

«هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُطْسٍ وَاحِدَةٍ وَ جَعَلَ مِنْهَا رَوْجَهَا لِيُسْكَنَ إِلَيْها (اعراف: ۱۸۹)؛ او خدایی است که (همه) شما را از یک فرد آفرید و همسرش را نیز از جنس او قرار داد، تا در کنار او بیاساید.»

«یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَا أَنفُسَكُمْ وَ أَهْلِيَكُمْ نَارًا (تحريم: ۶)؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسان ها و سنگ هاست نگه دارید.»

۲-۸. اصول همسرداری

۱-۲-۸. کاربست تعالیم اسلامی

امام خامنه‌ای دانشلله می‌فرماید:

در بنا و تشکیل خانواده و در حفظ خانواده، باید احکام اسلامی را رعایت کرد تا خانواده باقی بماند. لذا، شما در خانواده‌های متدين، که زن و شوهر به این حدود اهمیت می‌دهند، می‌بینید که سال‌های متمادی با هم زندگی می‌کنند. محبت زن و شوهر به یکدیگر باقی می‌ماند و جدایی شان از هم سخت است و دل در گرو محبت یکدیگر دارند. این حسن و این محبت است که بنای خانواده را ماندگار می‌کند و لذا، اسلام به این چیزها اهمیت داده است.^۱

اگر روش‌های اسلامی رواج پیدا کند، خانواده‌ها مستحکم خواهد شد؛ هم‌چنان که در گذشته‌های ما -نه در دوران منحوس پهلوی- آن وقت‌هایی که هنوز ایمان مردم سالم‌تر و کامل‌تر و دست نخورده‌تر بود، در زمان قدیم، خانواده مستحکم‌تر بود. زن و شوهر به هم علاقه‌مندتر بودند، فرزندان در محیط‌های امن و امان بیشتری پرورش پیدا می‌کردند. حالا هم راه همین است. آن خانواده‌هایی که جهات اسلامی را رعایت می‌کنند، این‌ها غالباً خانواده‌هایی محکم‌تر، بهتر، قوی‌تر و محیط امن‌تری برای فرزندان و کودکان خواهند بود.^۲

۱. بیانات امام خامنه‌ای دانشلله در خطبه عقد، ۱۳۷۹/۱۲/۲۳.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دانشلله در خطبه عقد، ۱۳۷۸/۱/۱۵.

۲-۲. اخلاق مداری

رسول خدا^{علیه السلام}: «خَيْرُ الرِّجَالِ مِنْ أَمْتَى الَّذِينَ لَا يَتَطَاقُونَ عَلَى أَهْلِهِمْ وَيَحْنُونَ عَلَيْهِمْ وَلَا يُظْلِمُوْهُمْ»^۱; بهتر ترین مردان امت من، آن کسانی هستند که نسبت به خانواده خود خشن و متکبر نباشند و بر آنان ترحم و نوازش کنند و به آنان آزار نرسانند. ^۲»

امام علی^ع: «سُوءُ الْخُلُقِ نَكُدُ الْعَيْشَ وَعَذَابُ النَّفْسِ؛^۳ بداخلاقی زندگی را تلخ و سبب عذاب روح می شود.»

امام علی^ع: «عَلَيْكِ بِخُسْنِ الْخُلُقِ فَإِنَّهُ يَكْسِبُ الْمَحَبَّةَ؛^۴ خوش خلق باش که برایت جلب محبت می کند.»

امام علی^ع: «حُسْنُ الْخُلُقِ يُورِثُ الْمَحَبَّةَ وَيُؤَكِّدُ الْمُؤْدَّةَ؛^۵ خوش اخلاقی محبت را به همراه می آورد و دوستی را پایدار می سازد.»

۳-۲. عشق و محبت

رسول خدا^{علیه السلام}: «قَوْلُ الرَّجُلِ لِلْمَوْتَاهِ أَتَى احْبُّكَ لَا يُدْهِبُ مِنْ قَلْبِهَا ابْدًا؛^۶ سخن مرد که به همسرش می گوید «دوست دارم» هرگز از قلب وی بیرون نمی رود.»

رسول خدا^{علیه السلام}: «كَلَّمَا ازْدَادَ الْعَبْدُ اِيمَانًا ازْدَادَ حُبًّا لِلنِّسَاءِ؛^۷ هرچه ایمان بند
افزایش یابد، عشق وی به زنش بیشتر می شود.»

۱. حسن بن فضل طبری، مکارم الأخلاق، قم، الشیرف الرضی، ۱۴۱۲ق، ص ۲۱۶.

۲. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۲۶۴.

۳. همان، ص ۴۴۳.

۴. همان، ص ۳۴۷.

۵. محمدبن حسن حرعاملی، همان، ج ۲۰، ص ۲۲۳.

۶. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۱۰۰، ص ۲۲۸.

رسول خدا^{علیه السلام}: «جُلُوْسُ الْمَرْءِ عَنْدِ عِيَالِهِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنِ اعْتِكَافٍ فِي مَسْجِدٍ هَذَا؛^۱ اِينَكَهُ مَرْدٌ در کنار خانواده‌اش بنشیند، از اعتکاف در مسجد من (مسجدالنبي) محبوب‌تر است.»

امام صادق^{علیه السلام}: «بِهٗرِین زنان شما با محبت‌ترین زنان نسبت به شوهرانشان و مهربان‌ترین مادران نسبت به فرزندانشان هستند.»^۲
امام خامنه‌ای^{دامنه‌له} می‌فرماید:

زن و شوهر باید به هم محبت بورزند. این اساس خوشبختی است.
خوشبختی در این است که زن و شوهر هم‌دیگر را دوست داشته باشند.^۳

وقتی محبت باشد، از محبت خارها^{اُنْجَل} می‌شود. اگر چیز ناخوشایندی هم در همسر وجود داشته باشد، وقتی محبت بود، آن چیزهای ناخوشایند به کلی رنگ می‌بازد و محبت همه^{هُمَّة} چاله‌ها را صاف می‌کند.^۴

محبت، خانواده را پایدار می‌کند. محبت مایه^{آبادی} زندگی است. کارهای سخت به برکت محبت برای انسان آسان می‌شود. در راه خدا هم اگر انسان با محبت وارد شود، همه^{هُمَّة} کارها آسان خواهد شد.^۵
محبت، دستوری و فرمایشی نیست. دست خود شمامست. شما می‌توانید محبت خودتان را روز به روز در دل همسرتان زیاد کنید.

۱. مسعود بن عیسی و رامین ابی فراس، مجموعه ورام، قم، مکتبه فقهی، ۱۴۱۰ ق، ج ۲، ص ۱۲.

۲. محمد باقر مجلسی، همان، ج ۱۰۲، ص ۲۳۷.

۳. بیانات امام خامنه‌ای^{دامنه‌له} در خطبه عقد، ۱۳۷۷/۱/۱۹.

۴. بیانات امام خامنه‌ای^{دامنه‌له} در خطبه عقد، ۱۳۷۸/۱/۱۵.

۵. بیانات امام خامنه‌ای^{دامنه‌له} در خطبه عقد، ۱۳۷۶/۷/۳۰.

چطوری؟ با اخلاق خوب، با رفتار مناسب، با محبت ورزیدن به او، با
وفاداری.^۱

زن و شوهر هر چه بیشتر به هم محبت کنند، زیادی نیست. آن جایی که
محبت هر چه زیاد شود، ایرادی ندارد، محبت زن و شوهر است. هرچه به
هم محبت کنید خوب است و خود محبت هم اعتماد می‌آورد.^۲

۴-۲-۸. درک موقعیت و حمایت از همسر

امام خامنه‌ای دانلود می‌فرماید:

زن و شوهر باید یکدیگر را درک کنند و بفهمند. این یک تعبیر
اروپایی است، ولی تعبیر خوبی است ... یعنی هر کسی درد و
خواستهای طرف مقابل را بفهمد و با او راه بیاید، به این می‌گویند
درک کردن؛ یعنی، به قول معروف در زندگی تفاهم و درک متقابل
باشد. این‌ها محبت را زیاد می‌کند.

زن ضرورت‌های مرد را درک کند، فشار اخلاقی روی او وارد نیاورد؛
کاری نکند که او در امر زندگی مستأصل شود و خدای ناکرده، به
راه‌های نادرست متولّ بشود. اورا به ایستادگی و مقاومت در
میدان‌های زندگی تشویق کند و تحریض نماید. اگر چنانچه کار او
مستلزم این است که یک مقداری به زندگی خانوادگی مثلًاً رسیدگی
کافی نداشته باشد، این را به رخ اونکشد؛ این‌ها مهم است. این‌ها
وظیفه‌هایی است از طرف زن. کمک واقعی به شوهر این است که
هرگاه شوهرش در زندگی گرفتاری و مشکلی پیدا می‌کند، تردید و

۱. همان.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دانلود در خطبه عقد، ۱۳۷۷/۱/۱۹

ابهامی برایش رخ می‌دهد، در چنین موقعیتی باید همسرش به او کمک کند؛ غم را از دل او بردارد؛ او را راهنمایی کند؛ اشتباهاش را برطرف نماید و اگر می‌بیند خطای از او سر می‌زند، مانع شود. طرف مرد وظیفه این طور است که ضرورت‌های زن را درک کند، احساسات او را بفهمد، نسبت به حال او غافل نباشد و خود را صاحب اختیار مطلق العِنان او در خانه نداند.^۱

۲-۵. همیاری، سازگاری و تحمل مشکلات

رسول خدا^{علیه السلام}: «يَا عَلَىٰ لَا يُحِدُّ الْعِيَالَ إِلَّا صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ أَوْ رَجُلٌ يَرِيدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ؛^۲ ای علی، به خانواده خود خدمت نمی‌کند مگر انسان راستگو یا شهید یا مردی که خداوند خیر دنیا و آخرت را برای او بخواهد.»
 امام علی^{علیه السلام}: «كَتَبَ اللَّهُ الْجِهَادَ عَلَى الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، فَجِهادُ الرَّجُلِ بِذُلُّ مَالِهِ وَنَفْسِهِ حَتَّى يُقْتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَجِهادُ الْمَرْأَةِ أَن تَصْبِرَ عَلَى مَا تَرَى مِنْ أَذى زوج ها وَغَيْرِهِ؛^۳ خداوند جهاد را بر مردان و زنان لازم دانسته است. پس، جهاد مرد آن است که از مال و جانش بگذرد؛ تاجایی که، در راه خدا کشته و شهید شود و جهاد زن آن است که در مقابل زحمات و صدمات شوهر و بر غیرت و جوانمردی او صبر نماید.»

امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} می‌فرماید:

مراد از همکاری، همکاری روحی است. اینکه زن ضرورت‌های مرد را درک کند، فشار اخلاقی روی او وارد نیاورد، کاری نکند که او در امر

۱. محمدجواد حاج علی اکبری، مطلع عشق، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۹۰، ص. ۸۰.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج. ۱۰۱، ص. ۱۳۲.

۳. محمدبن حسن حرمعلی، همان، ج. ۱۵، ص. ۲۲۳.

زندگی مستأصل شود و خدای نکرده، به راه‌های نادرست متولّ
 بشود. او را به ایستادگی و مقاومت در میدان‌های زندگی تشویق کند
 و تحریص نماید. اگر چنانچه کار او مستلزم این است که یک مقداری
 به وضع خانوادگی مثلاً رسیدگی کافی نداشته باشد، این را به رخ او
 نکشد. از طرف مرد هم وظیفه است که ضرورت‌های زن را درک کند،
 احساسات او را بفهمد و نسبت به حال او غافل نباشد.^۱

از هر چیزی که محیط خانواده را متتشنج و دچار افسردگی و
 هیجان‌های بی‌مورد نماید، اجتناب کنید. هم زن و هم مرد بنا رابر
 سازش و همزیستی و همراهی بگذارند. آنچه در خانواده خیرات وجود
 دارد، مال زن و شوهر است و در نهایت، مال فرزندان است، مال یک
 طرف نیست. اگر خدای ناکرده، در محیط خانواده بی‌محبتی و عدم
 اطمینان و صمیمت باشد، رنج مال هر دو طرف است.^۲

۶-۲-۸. حسن معاشرت

«وَعَاشُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ... (نساء: ۱۹)؛ و با آنان شایسته رفتار کنید!»

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم}: «**حُسْنُ الْخُلُقِ يُثْبِتُ الْمَوَدَّةَ**»^۳ خوش‌خوبی دوستی را استوار می‌سازد.
رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم}: «**أَحَسَنُ النَّاسِ إِيمَانًا أَحَسَنُهُمْ خُلُقًا وَ أَطْفَلُهُمْ بِأَهْلِهِ وَ أَنَا أَطْفَلُكُمْ بِأَهْلِي**»^۴ شایسته‌ترین مردمان از جهت ایمان کسی است که خوش‌احلاق‌ترین آن‌ها
 باشد و با خانواده‌اش مهربان‌تر باشد و من مهربان‌ترین شما با خانواده‌ام هستم.»

۱. بیانات امام خامنه‌ای^{دام‌الله علیه و آله و سلم} در خطبه عقد، ۱۳۷۵/۲/۱۰.

۲. بیانات امام خامنه‌ای^{دام‌الله علیه و آله و سلم} در خطبه عقد، ۱۳۷۶/۹/۶.

۳. ابوالقاسم پاینده، همان، ص ۴۴۳.

۴. محمدبن حسن حرعاملی، همان، ۱۲، ص ۱۵۳.

امام صادق ع: «رَحْمَ اللَّهُ عَبْدًا أَحْسَنَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَوْجَتِهِ؛^۱ خداوند رحمت کند بنده‌ای را که به نیکی بین خود و زوجه‌اش رفتار می‌کند.»

۷-۸. عفو و گذشت

«وَلَيُغَفِّلُوا وَلَيُصْنَفُّحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يُغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (نور: ۲۲)؛ باید عفو کنید و چشم پوشید، آیا دوست نمی‌دارید خداوند شما را بیخشد؟! و خداوند آمرزنه و مهربان است.»

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم: «أَلَا أَحِبُّكُمْ بِشَرَارِ نِسَائِكُمْ... لَا تَقْبُلُ مِنْهُ عُذْرًا وَلَا تَغْفِرُ لَهُ ذَنْبًا؛^۲ بدترین زنان زنی است که عذر شوهرش را نمی‌پذیرد و خطاهایش را نمی‌بخشد.»
 امام علی ع: «مَنْ لَمْ يَتَغَافَلْ وَلَا يَغْضَبْ عَنْ كَثِيرٍ مِّنَ الْأُمُورِ تَغَصَّتْ عِيشَةً؛^۳ هر که از بسیاری از امور تغافل و چشم پوشی نکند، زندگی اش تیره می‌شود.»
 امام علی ع: «شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَغْفُو عَنِ الزَّلَّةِ وَلَا يَسْتَئْرِي العَوْرَةَ؛^۴ بدترین مردم کسی است که از لغش دیگران گذشت نمی‌کند و عیوب آنان را نمی‌پوشاند.»

۸-۸. توجه به حقوق، نیازها و عواطف

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم: «أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ لِنِسَائِكُمْ حَقًّا وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ حَقًّا...؛^۵ آگاه باشید که شما را بر زناتان حقی است و زناتان را بر شما حقی.»

۱. همان، ج ۲۰، ص ۱۷۰.

۲. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۵، ص ۳۲۵.

۳. عبدالواحدبن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۴۵۱.

۴. محمدبن حسین جمال خوانساری، همان، ج ۴، ص ۱۷۵.

۵. حسنبن علی بن شعبه حرانی، تحف العقول، تحقیق علی اکبر غفاری، قم، جامعه مدرسین، ج ۱۴، ق ۳۳، ص ۳۳.

رسول خدا^{علیه السلام}: «مَلُوْنُ مَلُوْنٌ مَنْ صَبَّيَ مَنْ يَعْوُلُ؛^۱ ملعون است ملعون است کسی که اهل و عیالش را ضایع کند (خانواده‌اش را واگذارد).»

رسول خدا^{علیه السلام}: «إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَرْعَا، أَحْفَظْ أَمْ ضَيْعَ؟ حَتَّى يَسْأَلَ الرَّجُلَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ؛^۲ خداوند از هر سرپرستی، درباره آنچه تحت سرپرستی اوست، بازخواست می‌کند که آیا از آن نگهداری کرده یا تباہش ساخته است؟ حتی از مرد درباره خانواده‌اش بازخواست می‌کند.»

امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} می‌فرماید:

برای مرد در خانواده حقوق محدودی قرار داده شده است که از روی کمال مصلحت و حکمت است. این حقوق برای هر کس گفته و تشریح شود، مورد تصدیق قرار خواهد گرفت. همچنین، برای زن نیز در خانواده، حقوقی معین شده است که آن هم از روی مصلحت است.^۳

۱. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج^۴، ص۱۲.

۲. ابوالقاسم پاینده، همان، ص۲۹۶.

۳. بیانات امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} در جمع زنان شهر ارومیه، ۱۳۷۵/۶/۲۸

کفتار نهم

حقوق و اصول تعامل با فرزند

۱-۹. تربیت فرزند

امام سجاد علیه السلام می‌فرماید:

وَ أَمَّا حُقُّ وَلَدِكَ فَإِنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ مِنْكَ وَ مُضَافٌ إِلَيْكَ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا
بِخَيْرِهِ وَ شَرِّهِ وَ أَنَّكَ مَسْئُولٌ عَمَّا وَلِيَتَهُ بِهِ مِنْ حُسْنِ الْأَدْبِ وَ الدَّلَالَةِ عَلَى
رَبِّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ الْمَعْوَنَةِ لَهُ عَلَى طَاعَتِهِ فَاعْمَلْ فِي أَمْرِهِ عَمَلَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّهُ
مُثَابٌ عَلَى الْإِحْسَانِ إِلَيْهِ مُعَاقِبٌ عَلَى الْإِسَاءَةِ إِلَيْهِ.^۱

حق فرزندت بر تو آن است که بدانی وجود او بخشی از وجود توست و نیک و بدی‌های او در این دنیا وابسته به توست، باید بدانی که تو در مقام سریرستی او مسئول هستی که وی را با ادب و تربیت صحیح پرورش دهی و او را به [سوی] پروردگارش راهنمایی کنی و در اطاعت و فرمان‌برداری حضرت حق یاری‌اش دهی. پدری باشی که به وظیفه خود آشنا و به مسئولیت خود آگاه است؛ پدری که می‌داند اگر به فرزندش نیکی کند، اجر و پاداش خواهد داشت و اگر درباره او بدی کند، مستحق مجازات و کیفر خواهد بود.

۱. محمدبن حسن حرمعلی، همان، ج ۱۵، ص ۱۷۵.

پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید:

مَنْ كَانَثُ لَهُ إِيْنَةٌ فَادَّهَا، وَاحْسَنَ أَدَّهَا، وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا فَأَوْسَعَ عَلَيْهَا مِنْ نِعَمِ اللَّهِ الَّتِي أَسْتَعِنُ عَلَيْهِ، كَانَتْ لَهُ مِنْعَةً وَسِرْتًا مِنَ النَّارِ^۱

کسی که دختر دارد، او را به نیکی مؤدب به آداب نماید و به نیکی باسوانش کند و از نعمتی که خدا به او داده، به دخترش بدهد و نسبت به او گشايش دهد، برای خود مانع و حجابی از آتش دوزخ فراهم آورده است.

امام خامنه‌ای داما می‌فرماید:

یکی از وظایف مهم زن عبارت از این است که فرزند را با عواطف، با تربیت صحیح، بادل دادن و رعایت و دقت، آن چنان بار بیاورد که این موجود انسانی - چه دختر و چه پسر - وقتی که بزرگ شد، از لحظه روحی، یک انسان سالم، بدون عقده، بدون گرفتاری، بدون احساس ذلت و بدون بدبختی ها و فلاکتها و بلایابی که امروز نسل های جوان و نوجوان غربی در اروپا و امریکا به آن گرفتارند، بار آمده باشد.

بچه ها را متدين بار بیاورید. متدين بار آوردن بچه ها همان چیزی است که می تواند آینده این کشور را آباد کند.^۲
بهترین روش تربیت فرزند انسان، این است که در آغوش مادر و با استفاده از مهر و محبت او پرورش پیدا کند.

۲-۹. تعلیم و آموزش

رسول خدا ﷺ: «حُقُّ الْوَلَدِ عَلَى وَالِدِهِ أَنْ يُخْسِنَ إِسْمَهُ، وَيَنْزُجْهُ إِذَا أَذْرَكَ وَيَعْلَمْهُ

۱. محمد محمدی ری شهری، میزان الحکمه، قم، دارالحدیث، ۱۳۸۷، ج ۱، ص ۱۰۸.

۲. بیانات امام خامنه‌ای داما در اجتماع زنان خوزستان، ۱۴۰۵/۱۲/۲۰

الْكِتَابَةَ^۱ حق فرزند بر پدر این است که برای اونام نیکو انتخاب کند، و اگر زمانش رسیده، زمینه ازدواج او را فراهم نماید و به او نوشتن یاد دهد.»

رسول خدا^۲: «أَدْبُوا أُولَادَكُمْ عَلَى ثَلَاثٍ خَصَالٍ: حُبٌّ نَبِيِّكُمْ، وَ حُبٌّ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ؛^۳ فرزندان خود را به سه خصلت بیارایید: عشق به پیغمبرتان، عشق به اهل بیت، و قرائت قرآن.»

رسول خدا^۴: «أَكِرْمُوا أُولَادَكُمْ وَ أَحْسِنُوا آدَابَهُمْ يُغْفَرُ لَكُمْ؛^۵ فرزنداتان را گرامی دارید و خوب تربیت کنید تا خداوند شما را بیامرزد.» امیر المؤمنین^۶: «مُرِّرُوا أُولَادَكُمْ بِطَلَبِ الْعِلْمِ؛^۷ از فرزندان خود بخواهید بهدبال علم و دانش بروند.»

۳-۹. تکریم فرزندان

رسول خدا^۸: «أَكِرْمُوا أُولَادَكُمْ وَ أَحْسِنُوا آدَابَهُمْ يُغْفَرُ لَكُمْ؛^۹ فرزندان خود را تکریم کنید و به آن‌ها ادب بیاموزید تا آمرزیده شوید.»

مردی از رسول خدا^{۱۰} پرسید: حق فرزندم بر من چیست؟ حضرت فرمود: «تَحْسِنُ إِسْمَهُ وَ آدَبَهُ، وَ تَضَعُّهُ مَوْضِعًا حَسَنًا؛^{۱۱} نامش را نیکو انتخاب کن، به خوبی اور ادب نما و وی را در جایگاهی نیکو بگذار.»

۴-۹. برگزیدن نام نیکو

امام رضا^{۱۲} می‌فرماید: «أَوْلُ مَا يَبْرُرُ الرَّجُلُ وَ لَدَهُ أَنْ يَسْمِيَهُ بِاسْمٍ حَسَنٍ فَلَيُخُسِّنْ

۱. محمد محمدی ری شهری، همان، ج ۱۳، ص ۵۰۴.

۲. همان، ص ۵۰۶.

۳. حسن بن فضل طبرسی، مکارم الأخلاق، قم، الشریف الرضی، ۱۴۱۲ق، ص ۲۲۳.

۴. محمدی محمدی ری شهری، همان، ج ۱۳، ص ۵۰۷.

۵. حسین بن محمدنتی نوری، همان، ج ۱۵، ص ۱۶۸.

۶. محمدين یعقوب کلینی، همان، ج ۶، ص ۴۸.

آحدُكُمْ إِسْمَ وَلَدِهِ؛^۱ نخستین احسان و نیکی که پدر در حق فرزندش روا می دارد، انتخاب نام زیبا برای اوست؛ پس، لازم است هریک از شما نام نیکو برای فرزند خود انتخاب کند.»

امام علی^{علیه السلام}: «وَ حَقُّ الْوَالِدِ عَلَى الْوَالِدِ أَنْ يَحْسِنَ اسْمَهُ وَ يَحْسِنَ أَدَبَهُ وَ يَعْلَمُهُ الْفُؤَانِ؛^۲ حق فرزند بر پدر سه چیز است: نام نیکو برای او انتخاب کند، اور ابه نیکی ادب کند و به وی قرآن بیاموزد.»

۵-۹. تعذیت حلال

امام رضا^{علیه السلام} می فرماید: «أَوْلُ مَا يَبْرُرُ الرَّجُلُ وَلَدَهُ أَنْ يَسْتَمِيْهُ بِاسْمٍ حَسَنٍ فَلَيُخْسِنْ آحدُكُمْ إِسْمَ وَلَدِهِ؛^۳ نخستین احسان و نیکی که پدر در حق فرزندش روا می دارد، انتخاب نام زیبا برای اوست؛ پس، لازم است هریک از شما نام نیکو برای فرزند خود انتخاب کند.»

امام باقر^{علیه السلام} فرمود:

مَا كَانَ مِنْ مَالٍ حَرَامٍ فَهُوَ شَرِيكُ الشَّيْطَانِ قَالَ وَيَكُونُ مَعَ الرَّجُلِ حَتَّى يِجَامِعُ فَيَكُونُ مِنْ نُطْفَتِهِ وَ نُطْفَةُ الرَّجُلِ.^۴

یعنی هر مالی که از راه حرام به دست آید، شیطان در او شریک است؛ و اگر کسی اثرات این مال در وجودش باشد و همبستر شود، در نطفه به وجود آمده نیز شیطان شریک است.

۱. همان، ص ۱۸.

۲. نهج البلاغه، حکمت ۴۰۰.

۳. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۱، ص ۱۸.

۴. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۵۷، ص ۳۴۲.

۶-۶. رعایت مساوات و عدالت میان فرزندان

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمود: «سَوْوا بَيْنِ أَوْلَادِكُمْ فِي الْعَطَيَّةِ؛^۱ بین فرزنداتان در هدایا به مساوات عمل کنید.»

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يِحِبُّ أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنِ أَوْلَادِكُمْ حَتَّى فِي الْقُبْلِ؛ خداوند دوست دارد که میان فرزندان خود، حتی در بوسیدن آن‌ها، به عدالت رفتار کنید.»

۷-۷. فراهم کردن مقدمات ازدواج

«وَأَنْكُحُوا الْأَيَامَيِّ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ (نور: ۳۲)؛ افراد بی‌همسر و غلامان و کنیزان درستکار خود را همسر دهید.»
رسول خدا ﷺ: «حَقُّ الْوَلَدِ عَلَى وَالدِّهِ أَنْ يَحْسِنَ إِسْمَهُ، وَيَزِّوْجَهُ إِذَا أَذْرَكَ وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ؛^۲ حق فرزند بر پدر این است که برای او نام نیکو انتخاب کند، و اگر زمانش رسیده، زمینه ازدواج او را فراهم نماید و به او نوشتن یاد دهد.»

۸-۸. مهرورزی

رسول خدا ﷺ می‌فرماید:

مَنْ قَبْلَ وَلَدَهُ كَتَبَ اللَّهُ عَرَّقَ وَجْلَ لَهُ حَسَنَةٌ وَمَنْ فَرَحَهُ فَرَحَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ عَلِمَهُ الْقُرْآنَ دُعِيَ بِالْأَبْوَيْنِ فَيَكْسِيَانِ حُلَّتَيْنِ يَضْئِلُهُ مِنْ نُورِهِمَا وَجُوْهَةَ أَهْلِ الْجَنَّةِ.^۳

هر کس فرزندش را ببوسد، خداوند برایش یک حسنہ می‌نویسد، و

۱. ابوالقاسم پاینده، همان، ص ۵۱۹.

۲. محمد محمدی ری شهری، همان، ج ۱۳، ص ۴۰۴.

۳. محمد بن یعقوب کلینی، همان، ج ۶، ص ۴۹.

هر کس فرزندش را خوشحال کند، خداوند در روز رستاخیز او را شاد خواهد نمود و هر کس به فرزندش قرآن بیاموزد، در روز قیامت پدر و مادر او فرامی خوانند و به آنان دلباس مخصوص می‌پوشانند که چهره بهشتیان از نور آن لباس‌ها روشن می‌گردد.

رسول خدا^{علیه السلام}: «أَكْتُروَا مِنْ قُبْلَةٍ أَوْ لَدُكُمْ فَإِنَّ لَكُمْ بِكُلِّ قُبْلَةٍ دَرْجَةً»^۱ فرزندان خود را بسیار بوسید، زیرا برای شما در هر بوسیدن درجه‌ای است. عبدالله بن مسعود گوید: نزد پیامبر^{علیه السلام} بودم. وقتی حسین بن علی^{علیه السلام} وارد شد، پیامبر^{علیه السلام} وی را گرفت و او را بوسید ... و دهانش را بر دهان وی نهاد و فرمود: «خدایا! من او را دوست می‌دارم، پس تو نیز دوست بدار او را و هر که وی را دوست می‌دارد.»^۲

روزی پیامبر اکرم^{علیه السلام} فرزند خردسال خود، امام حسن^{علیه السلام} را بوسید. اقع بن حابس عرض کرد: من ده فرزند دارم که تاکنون هیچ یک از آن‌ها را نبوسیده‌ام. پیامبر به او نگاه کرد و فرمود: «مَنْ لَا يَرْحَمْ لَا يُرْحَمْ.»^۳

۱. محمدبن حسن حرعاملی، همان، ج ۲۱، ص ۴۸۵.

۲. علی بن محمد خزار رازی، کفاية الأثر فی النص علی الأئمة الاثنى عشر، قم، بیدار، ۱۴۰۱ق، ص ۸۰.

۳. محمدبن حسن حرعاملی، همان، ج ۱۵، ص ۲۰۳.

فصل پنجم: سبک زندگی اسلامی در ارتباط با سازمان

(روزی حلال، اخوت و برادری، یاری رسانی در مشکلات، وجودان کاری،
روحیه و عمل جهادی، رشد و تعالی همه جانبه)

گفتار دهم کسب روزی حلال

۱-۱۰. روزی حلال

تغذیه از مال حلال و پاک در سبک زندگی اسلامی چندان پر اهمیت است که در قرآن کریم و احادیث بارها بدان تأکید شده است:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَ لَا تَتَبَعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (بقره: ۱۶۸)؛ ای مردم! از آنچه در زمین است، حلال و پاکیزه بخورید! و از گام‌های شیطان پیروی نکنید! چه اینکه او دشمن آشکار شماست!

(وَمَا مِنْ ذَآتٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقْرَرَهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ (هود: ۶)؛ هیچ جنبندهای در زمین نیست، مگر اینکه روزی او برخداست. او قرارگاه و محل نقل و انتقالش را می‌داند. همه این‌ها در کتاب آشکاری ثبت است.

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم}: «طَلَبُ الْحَلَالِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِيمٍ وَ مُسْلِمَةٍ»^۱ به دنبال روزی حلال رفتن، بر هر مرد وزن مسلمان لازم است.

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۱۰۰، ص ۹.

رسول خدا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}: «الْعِبَادَةُ سَبْعُونَ جُزْءاً وَ أَفْضَلُهَا جُزْءاً طَلْبُ الْحَلَالِ؛^۱ عبادت هفتاد جزء دارد و از همه بهتر تلاش برای بهدست آوردن روزی حلال است.»
 «مَنْ أَكَلَ لَقْمَةَ حَرَامٍ لَئِنْ تُقْبَلَ لَهُ صَلَاةً اِذْتَعِينَ لَيْلَةً، وَ لَمْ تُسْتَجِبْ لَهُ دَعْوَةً اِذْتَعِينَ صَبَاحاً وَ كُلُّ لَحْمٍ يُنْبِتُهُ الْحَرَامُ فَالنَّازُ اُولَى بِهِ وَ اَنَّ الْقُلْمَةَ الْواحِدَةَ تُنْبِتُ اللَّحْمَ؛^۲
 هر کسی لقمه‌ای از غذای حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی‌شود، و تا چهل روز دعای او مستجاب نمی‌گردد؛ و هر گوشتی که از حرام بروید، آتش دوزخ برای آن سزاوارتر است و حتی یک لقمه نیز باعث روییدن گوشت می‌شود!»^۳

«الْعِبَادَةُ مَعَ أَكْلِ الْحَرَامِ كَالْبَنَاءِ عَلَى الرَّمْلِ وَ قِيلَ عَلَى الْمَاءِ؛^۴ عبادت با خوردن حرام، همچون بنا کردن ساختمان بر روی ریگ یا آب است (که هر لحظه ممکن است نابود شود).»

رسول خدا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}: «إِنَّ أَحَدَوْفَ مَا أَنْتَخَوْفُ عَلَى أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي هَذِهِ الْمَكَابِسُ الْحَرَامُ وَ الشَّهْوَةُ الْخَفِيَّةُ وَ الرِّبَا؛^۵ چیزی که بیشتر از همه برای امت خود از آن می‌ترسم اینکه مردم بعد از من گرفتار کسب‌های حرام، شهوت‌های پنهان و ربا گردند.»
 امام صادق^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}: «الشَّاكِرُ فِي طَلَبِ الرِّزْقِ الْحَلَالِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللهِ؛^۶
 کسی که در طلب رزق حلال از شهری به شهری رود، مانند کسی است که در راه خدا جهاد کند.»

۱. همان، ص. ۷.

۲. همان، ج. ۶۳، ص. ۳۱۴.

۳. همان، ج. ۸۱، ص. ۲۵۸.

۴. همان، ج. ۷۰، ص. ۱۵۸.

۵. همان، ج. ۱۰۰، ص. ۱۷.

استفتائات:

به کارکنان ادارات دولتی نسبت به اضافه‌کاری در غیر ساعات اداری وجهی می‌پردازند. اگر اضافه‌کاری در خلال ساعات اداری انجام شود، آیا می‌توان وجه آن را دریافت کرد؟

پاسخ: تابع مقررات دولت اسلامی است و انجام کارهای محوله در ساعات اداری حقوق جداگانه ندارد.

بعضی از کارکنان، امور اداری را در ساعات کاری انجام نداده و به کارهای شخصی خود می‌پردازند و بعد از ساعات اداری به عنوان اضافه‌کار، امور محوله را انجام می‌دهند. آیا مبلغ اضافه‌کاری که دریافت می‌کند جایز است؟

پاسخ: کارکنان سازمان در ساعات اداری باید مشغول کار اداری یا آماده انجام آن باشند؛ لذا، نسبت به ساعاتی که به کارهای شخصی پرداخته‌اند استحقاق حقوق را ندارند، و باید به بیت‌المال عودت داده شود، مگر اینکه طبق قانون، مرخصی گرفته باشند.

آیا شرعاً جایز است در اوقات رسمی اداری از مرخصی ساعتی معجز استفاده نمایم و کارهای مانده را بعد از وقت اداری انجام داده و اضافه‌کاری دریافت کنم؟

پاسخ: استفاده از مرخصی ساعتی با موافقت مسئول ذی‌ربط برای انجام کارهای ضروری، اشکال ندارد و انجام امور در خارج از ساعات کار به منظور دریافت اضافه‌کار جایز نیست؛ مگر آنکه حجم کار زیاد بوده یا تسریع در امور با تشخیص مسئول مأفوّق ضرورت داشته باشد.

این جانب کارمند هستم، اغلب اوقات بیکار هستم. خواهشمند است مرقوم بفرمایید که حقوق مزبور برایم حلال است یا خیر؟

پاسخ: اگر کارهای پیشنهادی اداره را طبق مقررات انجام می‌دهید حقوق دریافتی حلال است.

اگر کارمندی هر ماه در حدود سی یا چهل ساعت در اداره اضافه‌کاری نماید، آیا جایز است مسئول اداره برای تشویق کارمندان، ساعات کاری آنان را دو برابر حساب کند؟ در صورتی که اشکال داشته باشد، اجرتی که برای اضافه‌کاری‌های قبلی گرفته شده چه حکمی دارد؟

پاسخ: نوشتن گزارش‌های غیرواقعی و دریافت پول در برابر ساعات اضافه‌ای که کاری در آن‌ها انجام نشده جایز نیست و واجب است پول‌های اضافه‌ای که کارمند مستحق دریافت آن‌ها نبوده، بازگردانده شود، ولی اگر قانونی وجود داشته باشد که به مسئول اداره اجازه دهد تا ساعات اضافه‌کاری کارمندی را که اضافه‌کاری انجام داده، دو برابر نماید جایز است این کار را انجام دهد و در این صورت، دریافت اجرت توسط کارمند طبق گزارش که مسئول اداره از ساعات اضافه‌کاری او نوشته، جایز است.

۲-۱۰. بیامدهای حرام‌خواری

۱۰-۱. نپذیرفتن اعمال و عبادات

رسول اکرم ﷺ: «الْعِبَادَةُ مَعَ اكْلِ الْحَرَامِ كَأَلْبِنَاءِ عَلَى التَّوْمِلِ»^۱; پرستش توأم با حرام‌خواری، همچون ساختن ساختمان بر ماسه است (بی‌بنیاد است).»
رسول اکرم ﷺ:

مَنِ اكْتَسَبَ مَالًا حَرَامًا لَمْ يُقْبِلِ اللَّهُ مِنْهُ صَدَقَةً وَ لَا عِثْقَارًا وَ لَا حَجَّا وَ لَا

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۸۱، ص ۲۵۸.

اَعْتِمَارًا وَ كَتَبَ اللَّهُ بَعْدَ أَجْزَاءَ ذَلِكَ أَوْرَارًا وَ مَا بَقِيَ مِنْهُ بَعْدَ مَوْتِهِ كَانَ
رَادًةً إِلَى النَّارِ.^۱

کسی که کسیش حرام است خداوند هیچ کار خیری را از او نمی پذیرد، چه آن کار صدقه باشد چه آزاد کردن بنده؛ حج باشد یا عمره و خداوند متعال به عوض پاداش این کارها، گناه برای او ثبت می کند و آنچه پس از مرگش باقی می ماند توشه دوزخ او خواهد بود.

امام باقر علیه السلام: «إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَصَابَ مَا لَا مِنْ حَرَامٍ لَمْ يَقْبَلْ مِنْهُ حَجَّ، وَ لَا عُمْرَةً، وَ لَا صِلَةً رَحِيمٍ، حَتَّى إِنَّهُ يُفْسُدُ فِيهِ الْفُرْجُ»؛^۲ چون کسی مال حرامی به دست آورد، نه حج او قبول می شود، نه عمره او و نه صلۀ رحم او، حتی مال حرام نکاح را هم تباہ کرده و خانواده‌ها را متلاشی می کند.»

۱-۲-۲. عدم استجابت دعا

خداوند متعال می فرماید: «فَمِنْكُ الدُّعَاءُ وَ عَلَى الْإِجَابَةِ فَلَا تَعْتَجِبْ عَنِي دَعْوَةً إِلَّا دَعْوَةً آكِلِ الْحَرَامِ»؛^۳ بنده من! تو دعا کن، من اجابت می کنم. بدان که تمام دعاها به پیشگاه اجابت من می رسد، مگر دعای کسی که مال حرام می خورد.»

رسول اکرم علیه السلام می فرماید:

مَنْ أَكَلَ لُقْمَةً حَرَامٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةً أَرْبَعِينَ لَيْلَةً؛ وَ لَمْ تُسْتَجَبْ لَهُ دَعْوَةً أَرْبَعِينَ صَبَاحًا وَ كُلُّ لَحْمٍ يُنْبِئُهُ الْحَرَامُ فَالنَّازُ أَوْلَى بِهِ.^۴

۱. همان، ج ۷۳، ص ۳۶۲.

۲. همان، ج ۹۶، ص ۱۲۵.

۳. احمد بن محمد بن فهد حلی، عده الداعی و نجاح الساعی، قسم، دار الكتب الإسلامية، ۱۴۰۷ق، ص ۱۳۹.

۴. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۶۳، ص ۳۱۴.

نماز کسی که لقمه‌اش حرام است تا چهل روز از ارزش چندانی برخوردار نیست؛ و تا چهل روز دعای او مستجاب نمی‌گردد و هر مقدار از بدن که پرورش یافته لقمه حرام باشد سزاوار آتش و سوختن است.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَسْتَجِبَ لَهُ، فَلَيَطِيبَ كَسْبَهُ، وَلَيُخْرُجَ مِنَ مَظَالِمِ النَّاسِ، وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْفَعُ إِلَيْهِ دُعَاءً عَبْدٍ وَفِي بَطْنِهِ حَرَامٌ، أَوْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ.^۱

هرگاه فردی از شما خواست دعایش مستجاب شود، درآمدش را پاک گرداند و از زیر بار حقوق مردم بیرون برود. دعای بنده‌ای که در شکمش حرام باشد، یا حق‌یکی از خلق خدا به گردنش باشد، به درگاه خداوند بالا نمی‌رود.

۳-۲-۱۰. شقاوت ابدی

بدون تردید، استمرار حرامخواری، سعادت دو سرا را نابود می‌کند و جز محرومیت از بهشت و شقاوت و بدفرج‌گامی به بار نخواهد آورد، چنان‌که رسول خدا علیه السلام فرمود: «مَنْ تَبَتَّ لَحْمُهُ مِنَ السُّحْنِ فَالنَّارُ اُولَى بِهِ»^۲ کسی که گوشتش از حرام روییده، آتش شایسته اوست.»

۴-۲-۱۰. قساوت قلب و عدم پذیرش حق

سیدالشہداء علیه السلام در روز عاشورا، به لشکریان یزید فرمود: «فَقَدْ مُلِئَتْ بُطُونُكُمْ مِنَ الْحَرَامِ

۱. همان، ج ۹، ص ۳۲۱.

۲. حسین بن محمدنقی نوری، همان، ج ۱۳، ص ۳۳۲.

وَطِيعَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيَلَكُمُ الْأَتْصِنُونَ الْأَتْسَمُونَ؛^۱ حَقّاً كَه شَكْمَهَا يَتَانَ از حَرَامَ پَرَ شَدَه وَ بَرَ دَلَهَايِ تَانَ، مُهَرَ خَورَدَه! آيَا سَاكَتْ نَمَى شَوِيدَ، آيَا گَوشَ فَرَانَمَى دَهِيدَ؟!

۱۰-۲-۵. بَيْرَكَتِي (مال، عمر)

حضرت عَلَى ﷺ خطاب به «داود» یکی از یارانش می‌فرماید: «یَا دَاؤْدُ! اَنَّ الْحَرَامَ لَا يَنْمَى وَ اَنْ نَمَى لَمْ يَبَارِكْ فِيهِ؛ اَيْ دَاوُودَا! مَالَ حَرَامَ رَشَدَ نَمَى كَنَدَ وَ اَغْرِيَ رَشَدَى هُمْ دَاشْتَه باشَد بَرَكَتِي در آن نخواهد بود.»

امام صادق ع: «مَنْ جَمَعَ مَالًا مِنْ مَهَاوِيشَ أَذْهَبَهُ اللَّهُ فِي نَهَارِ؛^۲ هر کس مالی از راههای غیرمشروع به دست آورد، خداوند متعال آن مال را در راههای حرام و بیهودهای تباہ می‌سازد که نفعی به او نداشته باشد.»

امام صادق ع: «مَنْ كَسَبَ مَالًا مِنْ غَيْرِ حِلٍّ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْبُنَاءَ وَ الْمَاءَ وَالظَّيْنَ؛^۳ هر کس مالی را از راه غیر حلال به دست آورد، خداوند ساختمان سازی، آب و گل را برابر او مسلط می‌کند.»

یعنی پیوسته دنبال تعمیر، تکمیل و تعویض خانه می‌رود و آسودگی از وی سلب می‌شود و بدین‌گونه عمرش به فنا می‌رود.

۱۰-۲-۶. تَأْثِيرُ مَنْفِي در نسل

امام صادق ع: «كَسْبُ الْحَرَامِ يَبِينُ فِي الدُّرْرِيَةِ؛^۴ درآمدهای حرام در نسل انسان خودش را نشان داده و ظاهر می‌شود.»

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۴۵، ص ۸.

۲. محمدين حسن حرعاملى، همان، ج ۱۷، ص ۸۲.

۳. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۴۷، ص ۸۴.

۴. همان، ج ۱۰۰، ص ۴.

۵. محمدين حسن حرعاملى، همان، ج ۱۷، ص ۸۲.

۷-۲. محروم شدن از شفاعت

امام علی^ع می فرماید:

وَ لَا يَرِدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ مَنْ أَكَلَ مَا لَا حَرَامًا لَا وَ اللَّهُ لَا وَ اللَّهُ لَا وَ اللَّهُ
وَ لَا يَشْرُبُ مِنْ حَوْضِهِ وَ لَا يَتَأْلُ شَفَاعَتَهُ.^۱

به خدا سوگند، به خدا سوگند، به خدا سوگند کسی که ذره‌ای مال
حرام بخورد، در قیامت از رسول خدا^ع دور می‌افتد و از حوض کوثر
نمی‌نوشد و مشمول شفاعت آن حضرت نمی‌گردد.

۸-۲-۱. ملعون خدا قرار گرفتن

رسول اکرم^ص: «اذا وَقَعَتِ الْلُّقْمَةُ مِنْ حَرَامٍ فِي جَوْفِ الْعَبْدِ لَعْنَةُ كُلِّ مَلَكٍ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛^۲ وقتی لقمه‌ای از حرام در شکم بنده‌ای قرار می‌گیرد، هر
فرشته‌ای در آسمان‌ها و زمین، او را لعنت می‌کند.»

۱. حسین بن محمد تقی نوری، همان، ج ۱۷، ص ۵۹.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۶۳، ص ۳۱۴.

گفتار یازدهم اخوت و برادری

۱-۱۱. اخوت و برادری در آیینه آیات و روایات

«إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...» (حجرات: ۱۰)؛ همه مؤمنان با هم برادرند.

«... اطِّيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشِلُوا وَتَذَهَّبَ رِيحُكُمْ» (انفال: ۴۶)؛ از خدا و پیامبر اطاعت کنید و با یکدیگر نزاع نکنید که ناتوان شوید و مهابت و قوت شما برود.

«مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءٌ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءٌ بَيْتَهُمْ» (فتح: ۲۹)؛ محمد^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرستاده خداست؛ و کسانی که با او هستند در برابر کفار سرسخت و شدید، و در میان خود مهربانند.

«الْأَخِلَّةُ يُؤْمِنُ بِعَصْمِهِمْ لِيَعْضِعَ عَدُوًّا إِلَّا الْمُتَّقِينَ» (زخرف: ۶۷)؛ دوستان در آن روز دشمن یکدیگرند، مگر پرهیزکاران!

«وَالَّفَّ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ» (انفال: ۶۳)؛ دل های آنها را با هم الفت داد.

(یا آئُهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَمِ كَافَةً وَلَا تَشْيِعُوا حُطُوطَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ» (بقره: ۲۰۸)؛ ای کسانی که ایمان آوردهاید! همگی در صلح و آشتی در آید! و از گام های شیطان پیروی نکنید، که او دشمن آشکار شمامست.

رسول خدا^{علیه السلام}: «مَكْلُ الْأَخْوَيْنِ مَكْلُ الْيَدَيْنِ تَغْسِلُ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى؛^۱ حکایت دو برادر، حکایت دو دست است که یکی دیگری را می‌شوید.»

رسول خدا^{علیه السلام}: «تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحُمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ؛ إِذَا أَشَكَى عَضْوًا تَدْعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُقْمِ؛^۲ مؤمنان را در مهربانی و دوستی و مهرورزی نسبت به یکدیگر، همانند یک پیکر می‌بینی که هر گاه عضوی از آن به درد آید، دیگر اعضای پیکر، در بی‌خوابی کشیدن و تب، با آن، هنوابی و هم‌دردی می‌کنند.»

امام صادق^{علیه السلام} می‌فرماید:

المُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ كَالْجَسَدِ الْواحِدِ، إِنَّ أَشَكَى شَيْئًا مِنْهُ وَجَدَ اللَّهُ ذَلِكَ فِي سَائِرِ جَسَدِهِ وَأَرَأَهُمَا مِنْ رُوحٍ وَاحِدَةٍ، وَإِنَّ رُوحَ الْمُؤْمِنِ لَا شَدُّ اتِّصالًا بِرُوحِ اللَّهِ مِنْ اتِّصالٍ شُعاعِ الشَّمْسِ بِهَا.^۳

مؤمن، برادر مؤمن است و همانند یک پیکرنده که اگر عضوی از آن به درد آید، سایر اعضایش نیز آن درد را در خود احساس می‌کنند. روح آن دو مؤمن از یک روح است و اتصال روح مؤمن به روح خداوند، بیشتر از اتصال پرتو خورشید به خورشید است.

امام صادق^{علیه السلام}: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ بَنُو أَبٍ وَأُمٍّ، وَإِذَا ضَرَبَ عَلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ عِرْقٌ سَهَرَ لَهُ الْآخَرُونَ؛^۴ همانا مؤمن، برادر مؤمن است از یک پدر و مادر. هرگاه در یکی از آنان رگی [از درد] بزنده، دیگران نیز برای او بی‌خوابی می‌کشند.»

۱. ابوالقاسم پاینده، همان، ص ۷۲۰.

۲. همان، ص ۳۸۲.

۳. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۲، ص ۱۶۶.

۴. همان، ص ۱۶۵.

۲-۱۱. عوامل گستاخوت و برادری

۱-۱۱. دروغ‌گویی

رسول خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت‌اللهم‌آمين}: «کُبْرَتْ خِيَانَةً أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ بِهِ كَاذِبٌ؛^۱ خِيَانَتْ بَزْرَگٍ اسْتَ كَهْ بَا بَرَادِرْتْ سَخْنَ بَگُوْبِيْ وَ اوْ تُورَادِرْ كَفْتَارَتْ صَادِقَ بَدَانَدَ؛ در حالی که، تو به او دروغ می‌گویی.»

امام صادق^{علی‌ہی و‌آمیت‌اللهم‌آمين}: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ هُوَ عَيْنُهُ وَ مِرْأَتُهُ وَ دَلِيلُهُ لَا يَحْوُنُهُ وَ لَا يَحْدُثُهُ وَ لَا يَظْلِمُهُ، وَ لَا يَكْذِبُهُ وَ لَا يَعْتَابُهُ؛^۲ مسلمان برادر مسلمان و چشم و آینه اوست؛ هرگز خیانت و ستم و نیرنگ را بروی روانمی‌دارد. به او دروغ نمی‌گوید و خود را به غیبت وی آلوده نمی‌کند.»

۱-۱۱. غیبت

«وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَّةٍ لُّمَّةٍ. (همزة: ۱)؛ وای بر عیب جویان هرزه‌گوی.»
 «... وَ لَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيْحُبُّ احْدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيِّتًا فَكَرِهَتُمُوهُ...»
 ... (حجرات: ۱۲)؛ هیچ یک از شما از دیگری غیبت نکند. آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت مردار برادر خود را بخورد؟ [به یقین] همه شما از این کار کراحت دارید [پس بدانید که غیبت کردن مانند خوردن گوشت مرده برادر دینی است، از آن سخت پرهیزید...].»

امام صادق^{علی‌ہی و‌آمیت‌اللهم‌آمين} می‌فرماید:

مَنْ رَوَى عَلَى مُؤْمِنٍ رِوَايَةً يَرِيدُ بِهَا شَيْئَنَهُ وَ هَدْمَ مُرْوَعَتِهِ لِيُسْقَطَ مِنْ أَعْيُنِ

^۳ النَّاسُ أَخْرَجَهُ اللَّهُ مِنْ وَلَائِتِهِ إِلَى وَلَائِيَةِ الشَّيْطَانِ فَلَا يَقْبَلُهُ الشَّيْطَانُ.

۱. محمد محمدی ری شهری، همان، ج ۱۰، ص ۵۹.

۲. محمدين یعقوب کلینی، همان، ج ۲، ص ۱۶۶.

۳. همان، ص ۳۵۸.

هر کس به منظور عیب جویی و ریختن آبروی مؤمنی سخنی عليه او بگوید
تا اورا از چشم مردم بیندازد خداوند چنین کسی را از ولایت خودش بیرون
می کند و به سوی ولایت شیطان می فرستد و شیطان او را نمی پذیرد!

۱۱-۲-۳. تهمت

«وَالَّذِينَ يُؤْذِنُونَ الْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا أَكْتَسَبْוْا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَ إِثْمًا مُبِينًا»
(احزاب: ۵۸)؛ و آن‌ها که مردان و زنان با ایمان را بدون تقصیر و گناه [با نسبت
ناروا] آزار می‌دهند متهم متحمل بھتان و گناه آشکاری شده‌اند.»
رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} می‌فرماید:

إِنَّ مِنْ شَرِّ أَرْجَالِكُمُ الْبَهَائِتُ الْجَرَىءَ الْفَخَاشَ، الْأَكْلَ وَحْدَةُ، وَ الْمَانِعُ

رِفَدَهُ وَ الْضَّارِبُتُ عَبْدَهُ، وَ الْمُلْجَىءُ عِيَالَهُ إِلَى غَيْرِهِ.^۱

بدترین مردان^۲ شما کسانی هستند که به مردم پیوسته تهمت
می‌زنند، گستاخ‌اند، بدزبان‌اند، تنها خورند، دست بخشش‌نده ندارند،
بنده خود را می‌زنند، و خانواده‌شان را [برای تأمین معاش]، محتاج
دیگران می‌کنند.

امام صادق^{علیه السلام}: «إِذَا أَتَهُمُ الْمُؤْمِنُ أَخَاهُ، أَنْمَاثُ الْإِيمَانِ مِنْ قَلْبِهِ كَمَا يَنْتَهُ الْمُلْجَعُ
فِي الْمَاءِ»^۳ کسی که برادر مسلمان خود را متهم کند ایمان در دل او ذوب
می‌شود؛ همان‌گونه که، نمک در آب ذوب می‌شود.»

۱۱-۲-۴. شوخي و استهزرا

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُسْخِرُوْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا حَيْرًا مِنْهُمْ وَ لَا نِسَاءٌ مِنْ

۱. همان، ص ۲۹۲.

۲. همان، ص ۳۶۱.

نساء عَسَى أَن يَكُنْ خَيْرًا مِنْهُنَّ (حجرات: ۱۱)؛ ای اهل ایمان، نباید قومی قوم دیگر را مسخره کنند، شاید آن‌ها بهتر باشند و نیز زنان با ایمان، زنان دیگر را مسخره نکنند که بسا آن زنان بهتر از اینان باشند.»

امام علی^ع: «الْمَزَاحُ ثُورِثُ الصَّغَائِنِ؛ شُوخٍ كِينَهُهَا رَا درَ پِي دارد.»

امام صادق^ع: «لَا يُطْمَعَنَ الْمُسْتَهِزِيُّ بِالنَّاسِ فِي صِدْقِ الْمَوَدَّةِ؛^۱ کسی که مردم را مسخره می‌کند، نباید به دوستی خالصانه آنان امید داشته باشد.»

۱۱-۵. سعایت و سخن‌چینی

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} می‌فرماید:

أَلَا أَتَبَّعُكُمْ بِشَرَارِكُمْ؟ قَالُوا: بَلِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْمَشَاؤُونَ بِالنَّمِيمَةِ
الْمُفَرْقُونَ بَيْنَ الْأَحَبَّةِ.^۲

آیا می‌خواهید از بدترین شما خبر دهم؟ یاران گفتند آری ای رسول خدا. فرمودند «بدترین شما کسانی هستند که دائم بین افراد در رفت و آمد هستند و با سخن‌چینی بین دوستان را به هم زده و آتش دشمنی را روشن می‌کنند.»

امام علی^ع: «إِيَاكُمْ وَالنَّمَائِمَ فَانَّهَا تُورِثُ الصَّغَائِنِ؛^۳ از سخن‌چینی‌ها بپرهیزید که کینه‌ها به بار می‌آورد.»

امام علی^ع: «مَنْ سَعَى بِالنَّمِيمَةِ حَازَبَهُ الْقَرِيبُ وَمَعَتَهُ الْتَّبِيِّدُ؛^۴ آنکه در زمینه سخن‌چینی تلاش کند، نزدیکان به جنگ او، و دوران به دشمنی اش برخیزند.»

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۲، ص ۱۴۴.

۲. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۴، ص ۱۰۸.

۳. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۶۸، ص ۲۹۳.

۴. عبدالواحدبن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۶۳۷.

امام صادق علیه السلام: «أيَاكَ وَالنَّمِيمَةَ فَإِنَّهَا تَرْبُعُ الشَّخْنَاءَ فِي قُلُوبِ الرِّجَالِ؛^١ از سخن چینی پیرهیز که دشمنی زیادی در دل مردان می‌کارد.»

۱۱-۲-۶. تجسس و عیب‌جویی

إِنَّ الَّذِينَ يَحْبُونَ أَنْ تَشْيَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ امْتَنَوا لَهُمْ عَذَابٌ الْيَمِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (نور: ١٩).

کسانی که دوست دارند زشتی‌ها [نقاط ضعف و عیوب] در باره مردم با ایمان شیوع یابد، عذاب در دنای کسی برای آن‌ها در دنیا و آخرت است، و خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید.

امام علی (ع): «شَرُّ النَّاسِ مَنْ كَانَ مُتَبَعًاً لِعِيوبِ النَّاسِ عَمِيًّا عَنْ مَعَائِيهِ؛^٤
بدترین مردم کسی است که عیوب مردم را دنبال کند و عیوب خود را نبیند.»
امام علی (ع): «فَمَنْ شَغَلَ نَفْسَهُ بِغَيْرِ نَفْسِهِ تَحِيرَ فِي الظُّلْمَاتِ وَإِذْبَكَ فِي
الْهَلْكَاتِ؛^٥ پس هر کس خود را به غیر خودش سرگرم و مشغول کند در
تاریک ها سرگ دان گ دد، و در مهلهکه ها گفتار شود.»

امام صادق علیه السلام: «أَبْعَدْ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَكُونَ الرَّجُلُ يَوْمَِ الرَّجُلِ وَهُوَ يُحْفَظُ عَلَيْهِ لَلَّهِ لِيَعْرِيَهُ بَهَا يَوْمًا»؛^۴ دورترین حالات انسان از خدا این است که با کسی طرح دوستی بریزد و لغزش‌های او را به خاطر بسپارد تاروزی او را رسوا سازد.»

١١-٢-٧. سوءظن

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كثِيرًا مِّنَ الظُّنُنِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ أَنْتُمْ وَلَا تَجِدُونَ وَلَا يَغْتَبُ

۱. محمد باقر مجلسی، همان، ج ۷۵، ص ۲۰۴.

۲. محمدبن حسین جمال خوانساری، همان، ج ۴، ص ۱۷۶.

١٥٧. نهج البلاغه، خطبه

^٤. محمدبن يعقوب كليني، همان، ج ٢، ص ٣٥٥.

بعضُکم بعضاً (حجرات: ۱۲)؛ ای اهل ایمان! از بسیاری از گمان‌ها [در حق مردم] بپرهیزید؛ زیرا برخی از گمان‌ها گناه است، و [در اموری که مردم پنهان ماندنش را خواهانند] تفحص و پی‌جویی نکنید و از یکدیگر غایت ننمایید.» امام علی^{علیه السلام}: «مَنْ غَلَبَ عَلَيْهِ سُوءُ الظَّنِّ لَمْ يُرُكْ يَتَّهَّدْ وَبَيْنَ حَلِيلٍ صَلْحًا^۱؛ بدگمانی بر دل هر کس چیزه شود، بین او و دوستش دیگر صلح و صفائی باقی نمی‌گذارد.» امام علی^{علیه السلام}: «لَا يَعْدِمُكَ مِنْ شَفِيقٍ سُوءُ الظَّنِّ^۲؛ بدگمانی تو را از دوست دلسوز محروم نکند.»

امام علی^{علیه السلام} می‌فرماید:

إِذَا اسْتَوْلَى الصَّالِحُ عَلَى الزَّمَانِ وَ أَهْلِهِ ثُمَّ أَسَاءَ رَجُلُ الظَّنِّ بِرَجُلٍ لَمْ تَظْهُرْ مِنْهُ حَوْبَةٌ فَقَدْ ظَلَمَ وَ إِذَا اسْتَوْلَى الْفَسَادُ عَلَى الزَّمَانِ وَ أَهْلِهِ فَأَخْسَنَ رَجُلُ الظَّنِّ بِرَجُلٍ فَقَدْ غَرَّ.^۳

چون صلاح و نیکی بر مردم زمان غالب گردد، اگر کسی به کسی که از او رسوایی ای ظاهر نشده گمان بد برد، قطعاً ستم نموده؛ و اگر بر مردم زمان فساد غالب شود و کسی به کسی گمان خوب برد، خود را گول زده است.

امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} می‌فرماید:

همان طور که در پیام چند روز پیش مطرح کردم و به عموم مردم توصیه نمودم، به خصوص به شما آقایان [مجمع نمایندگان طلاط و فضلای حوزه علمیه قم]^۱، نیز توصیه می‌کنم که کوشش کنید

۱. محمدبن حسین جمال خوانساری، همان، ج ۵، ص ۴۰۶.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۴، ص ۲۱۱.

۳. عبدالواحدبن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۲۹۳.

حسن ظن داشته باشید. مضمون روایت هم همین است که وقتی خیر حاکم و غالب بر زمان است، آدم باید حسن ظن داشته باشد و وقتی شر غالب است، انسان باید سوء ظن داشته باشد. امروز، دیگر اسلام و خیر غالب و حاکم است و حکومت و رهبری و دولت، اسلامی است. اگرچه در جامعه شر هم وجود دارد؛ اما غلبه و حاکمیت با خیر است. امروز، روز حسن ظن است.^۱

من هیچ موافق نیستم با اینکه فضای جامعه را فضای سوء ظن و فضای بدگمانی قرار بدهیم.^۲

بین مسلمان‌ها رسم بود که نزد پیامبر می‌آمدند و دَرِگوش آن حضرت حرف‌هایی می‌زنند و به صورت نجوا، حدیث مخفی و محترمانه‌ای را می‌گفتند که آیه نازل شد و مردم را از نجوا و دَرِگوشی با پیامبر نهی کرد؛ چون در دیگر مسلمان‌ها ایجاد سوء ظن می‌کرد.^۳

استفتائات:

۱. آیا شنیدن غیبت و تهمت در فضای مجازی نیز حرام است؟

پاسخ: در احکام غیبت و تهمت، فرقی بین فضای مجازی و حقیقی نیست.

۲. آیا استهzae و مسخره کردن دیگران در فضای مجازی نیز حرام است یا باید صريح و رو در رو باشد؟

پاسخ: فرقی ندارد.

۱. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌ای در دیدار با اعضای مجمع نمایندگان طالب و فضلای حوزه علمیّة قم، ۱۳۶۸/۹/۷.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌ای در خطبه‌های نماز عید سعید فطر، ۱۳۸۸/۶/۲۹.

۳. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌ای در خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۶۸/۷/۲۸.

۳. آیا افشا و تبیین مواضع سیاسی و فکری افراد منحرف، در فضای مجازی شرعاً جایز است؟

پاسخ: اگر مصادق امر به معروف و نهی از منکر باشد و ضوابط شرعی (مانند پرهیز از دروغ، غیبت، تهمت و...) در این زمینه رعایت شود مانعی ندارد.

۴. آیا دفاع از مؤمنی که مورد اتهام قرار گرفته است، واجب است؟ در صورت وجوب دفاع، اگر این اتهام از طریق شبکه‌های مجازی وارد شده باشد، تکلیف چیست؟

پاسخ: اگر در ضمن، غیبت باشد یا از مصاديق نهی از منکر محسوب شود با تحقق شرایط آن واجب است.

۵. لطفاً غیبت را با توجه به مسائل ذیل بیان فرمایید:

- اگر بین دو نفر مسئله معلومی درباره نفر سوم در حال گفتگو باشد.
- اگر گفتگو در مورد محسنات یک نفر باشد.
- اگر والدین برای تربیت صحیح فرزندان خود رفتار یکی از آشنايان را نقد می‌کنند.

پاسخ: به طور کلی، اگر پیشتر سر مؤمن مطلبی گفته شود که حقیقت دارد، لکن اگر او مطلع شود ناراحت می‌شود و این مطلب به قصد تنقیص (عیب‌جویی) گفته می‌شود یا نزد عرف تنقیص به حساب می‌آید، غیبت است و جایز نیست و صرف تربیت فرزند مجوز غیبت نیست، ولی گفتگو درباره خوبی‌های یک فرد حکم غیبت را ندارد؛ همچنین، در مورد مشاوره نیز اطلاع دادن مانعی ندارد.

۶. اگر کسی در ذهن خود نسبت به برادر مؤمنش بدگمان باشد، اما سوء‌ظن را اظهار نکند، آیا گناه محسوب می‌شود؟

پاسخ: گناه نیست، ولی تأنجاکه می‌تواند از آن اجتناب کند.

۷. آیا تقلید صدا و لهجه دیگران صرفًا، برای شوخی و سرگرمی جایز است؟

پاسخ: در صورتی که برای تمسخر و استهزا یا موجب اذیت آنان باشد

یا توهین به ایشان محسوب شود، جایز نیست.

۸. تقلید لهجه قومیت‌ها

پاسخ: متأسفانه، یک کار زشتی در بین مردم رایج است که از لهجه‌های بعضی از ولایات تقلید می‌کنند؛ این آیا غیبت محسوب می‌شود یا نه؟ این مسلمًا حرام است. در حرمت این عمل هیچ شکی نیست؛ لکن، غیبت نیست، چون قیودی که در غیبت ذکر شد – که مقوم معنای غیبت محروم شرعی است – در اینجا وجود ندارد. یکی از قیود، مستور بودن بود. خب، این مستور نیست. علاوه بر اینکه عیب نیست اصلاً. کسی این را به عنوان عیب ذکر می‌کند، ولی اصلاً عیب نیست! بنابراین، وقتی عیب نبود، پس غیبت نیست. مثل این است که مثلاً بگویند: آقا عمامه سرش است؛ این «عمامه به سر بودن» عیب نیست. ذکر ش بنابراین غیبت نیست. علاوه بر اینکه امر ظاهری است، امر واضحی است. پس، تعریف غیبت بر این صدق نمی‌کند؛ اما مسلمًا حرام است. این از باب تمسخر و از باب استهزا و این‌هاست.^۱

۱. بیانات امام خامنه‌ای داما در جلسه درس خارج فقه، ۱۳۸۹/۱/۳۱.

گفتار دوازدهم

یاری رسانی در مشکلات (توجه و تفقد)

مشکلات، گرفتاری‌ها و نیازمندی‌ها به طور طبیعی، ممکن است به سراغ هر انسانی بیایند. در چنین موقعی که فردی دچار مشکل شده و به یاری دیگران نیازمند است، انتظار دارد کسانی که می‌توانند قدمی در جهت حل مشکل وی بردارند و یا گوشه‌ای از نیازمندی‌های او را تأمین نمایند، از حل مشکل و تأمین نیازمندی‌های وی مصایقه نکنند.

«تعاونُوا عَلَى الْبِرِّ وَالثَّقَوْيِ (مانده: ۲)؛ و (همواره) در راه نیکی و پرهیزکاری با هم تعامل کنید.»

(وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (بقره: ۱۹۵)؛ و در راه خدا، اتفاق کنید! و (با ترک اتفاق)، خود را به دست خود، به هلاکت نیفکنید! و نیکی کنید! که خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد.»
لِيُنْفِقُ دُوْسَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِيرٌ عَلَيْهِ رِزْقٌ فَلَيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سِيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا (طلاق: ۷).

آنان که امکانات وسیعی دارند، باید از امکانات وسیع خود اتفاق کنند و آن‌ها که تنگ‌دستند، از آنچه خدا به آن‌ها داده اتفاق نمایند؛ خداوند هیچ‌کس را جز به مقدار توانایی که به او داده تکلیف نمی‌کند؛ خداوند بهزودی، بعد از سختی‌ها آسانی قرار می‌دهد!

رسول خدا^{علیه السلام}: «خَيْرُ النَّاسِ أَتَقْرَبُهُمْ لِلَّهِ؛^۱ بَهْرَبِينَ مَرْدَمْ كَسَى اسْتَ كَهْ بَرَاي
مردم سودمندتر باشد.»

رسول خدا^{علیه السلام}: «أَمْسِكُوا رَمَقَ الْضَّعِيفِ بِجَاهِكُمْ وَبِالْمَعْوَنَةِ لَهُ إِنْ عَجَزْتُمْ عَمَّا
رَجَاهَ عِنْدَكُمْ؛^۲ افْرَادَ نَاتِوانِي كَهْ انتظار كِمَكْ از شَمَا دَارِنَدْ و شَمَا نَمِيْ توانيدْ انتظار
آنان را بِرآورده سازید، حِدَاقِل از وجاهت و اعتبار خود [نَزَدِ دِيْگَرَان] استفاده
كنید و آن‌ها را در برابر مشکلات سر پا نگهدارید.»

امام على^{عليه السلام}: «مَنْ أَحْسَنَ إِلَى النَّاسِ حَسْنَةٍ عَوَاقِبُهُ وَسَهْلَتْ لَهُ طُرُقُهُ؛^۳ هِرَكْس
به مردم نیکی کند، عاقبتیش نیکو می‌شود و کارهایش به آسانی انجام می‌گیرد.»
امام حسین^{عليه السلام}: «إِعْمَلُوا أَنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ مِنْ نَعْمَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، فَلَا تَمُلُّوا
النَّعْمَ؛^۴ همانا نیازمندی‌های مردم به شما، از نعمت‌های خدا بر شماست؛
بنابراین، از این نعمت‌ها دلگیر نشوید.»

امام سجاد^{عليه السلام}: «خَصَّلَتَانِ لَيْسَ فَوْقَهُمَا مِنَ الْبَرِّ شَيْءٌ، الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَالثَّقْفُ لِعِبَادِ
اللَّهِ...؛^۵ ایمان به خدا و سود رساندن به بندگان او، دو خصلت نیک است که
برتر از آن چیزی نیست.»

امام صادق^{عليه السلام}: «يَعْلَمُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الْإِجْتِهَادُ فِي التَّوَاصُلِ وَالْتَّعَاطُفِ وَ
الْمَوَاسِيَةِ لِأَهْلِ الْحَاجَةِ وَتَعَاطُفُ بَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ؛^۶ مسلمانان موظفند در راه پیوستگی
و کمک نسبت به نیازمندان، کوشما و جذبی باشند؛ از عواطف اخلاقی و کمک‌های
مالی مضایقه نکنند؛ به هنگام گرفتاری و نیاز، یار و یاور هم باشند.»

۱. ابوالقاسم پاینده، همان، ص ۴۶۹.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۵، ص ۶۴.

۳. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۶۴۱.

۴. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۵، ص ۱۲۱.

۵. همان، ج ۷۴، ص ۱۳۷.

۶. همان، ج ۷۱، ص ۲۵۶.

گفتار سیزدهم و جدان کاری

۱-۱۳. مفهوم و جدان کاری

منظور از «و جدان کاری» این است که انسان در برابر کاری که می خواهد انجام دهد تعهد داشته، آن را محکم و نیکو به اتمام رساند و خویشتن را در برابر آن مسئول بداند. امام خامنه‌ای داما می فرماید:

... هر کس و در هر کجا که هستیم و جدان کار را در کاری که بر گردن گرفتیم و تعهد کردیم رعایت کنیم؛ چه این کار شخصی، یا کاری برای نان درآوردن باشد و چه کاری اجتماعی و مردمی و مربوط به دیگران باشد، همانند کارهای مهم اجتماعی و مسئولیت‌های کشوری، همه این امور را با برخورداری از و جدان کاری انجام دهیم؛ آن را خوب و دقیق و کامل و تمام انجام دهیم و به تعبیر معروف، برای کار سنگ تمام بگذاریم ...^۱

کاری کنیم که کار و عمل سازنده، چه عمل فرهنگی و چه عمل اقتصادی و چه عمل اجتماعی و چه سیاسی، برای آن کسی که کننده آن است یک عمل مقدس به کار بباید ... و همه احساس کنند

۱. پیام نوروزی امام خامنه‌ای داما، ۱۳۷۳/۱/۱.

که این کاری که انجام می‌دهند، این یک عبادت است، یک عمل خیر و صالح است، باید این کار را با جدیت و به نیکی انجام بدهند...^۱

از سرهمندی و کار را به امان و حال خود رها کردن و به کار نپرداختن و بی‌اعتنایی به استحکام یک کار به شدت پرهیز شود....^۲

۲-۱۳. وجدان کاری در آیات و روایات

«وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ حَقًّا جِهَادِهِ (حج: ۷۸)؛ در راه خدا جهاد کنید و حق جهادش را ادا نمایید.»

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِي أَنْتَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا هُنَّ حَبِيرٌ بِمَا تَعْلَمُونَ (نمل: ۸۸).

کوه‌ها را می‌بینی و آن‌ها را ساکن و جامد می‌پنداشی؛ در حالی که، مانند ابر در حرکتند؛ این صنع و آفرینش خداوندی است که همه‌چیز را متقن آفریده؛ او از کارهایی که شما انجام می‌دهید مسلماً، آگاه است!

(الْعَلَّكَ بِأَخْرُجْ نَفْسَكَ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (شعراء: ۳)؛ گویی می‌خواهی جان خود را از شدت اندوه از دست دهی به‌حاطر اینکه آن‌ها ایمان نمی‌آورند!» رسول خدا^۳: «إِذَا عَمَلَ احْدُكُمْ عَمَلًا فَلْيَسْتَقْنِئْ؛^۴ هرگاه یکی از شما کاری انجام می‌دهد، آن را محکم و دقیق انجام دهد.»

۱. پیام نوری امام خامنه‌ای^۵، ۱۳۷۴/۱/۱.

۲. پیام نوری امام خامنه‌ای^۵، ۱۳۸۵/۱/۱.

۳. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۳، ص ۲۶۳.

رسول خدا^{عَزَّوَ جَلَّ}: «الْأُمُورُ تِسْمَاهَا وَ الْأَعْمَالُ بِخَوَاتِمَهَا؛^۱ [ارزش] کارها به تمام شدن آن‌ها و اعمال به پایان یافتن آن‌هاست.»

رسول خدا^{عَزَّوَ جَلَّ}: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَلِكًا يُنْزِلُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ قِيمَاتِيَّاً يَا أَئْبَاتَةَ الْعَشْرِينَ جِدُّوا وَاجْتَهِدُوا؛^۲ برای خداوند فرشته‌ای است که هر شب خطاب به جوانان بیست‌ساله ندا می‌دهد (برای سعادت و رستگاری خود) کوشش و تلاش کنید.»

رسول خدا^{عَزَّوَ جَلَّ}: «مُتَوَاصِلَ الْأَحْزَانِ دَائِمَةُ الْفِكْرَةِ لَيَسْتُ لَهُ رَاحَةً؛^۳ پیوسته هاله‌ای از حزن وجودش را فرا گرفته بود، همواره فکر می‌کرد، راحتی و آسایش برایش وجود نداشت.»

امام صادق^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يُغْضُبُ كُثْرَةَ النَّوْمِ وَ كُثْرَةَ الْفَرَاغِ؛^۴ همانا خداوند عز و جل بدش می‌آید از زیاد خوابیدن و زیاد بیکار بودن.»

امام کاظم^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}: «إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَ عَزَّ يُغْضُبُ الْعَبْدَ النَّوَّمَ الْفَارَغَ؛^۵ همانا خدای جل و عز از بنده پرخواب و بیکار بدش می‌آید.»

۳-۳. مصاديق و نمودهای وجودن کاری

- مراعات کامل ساعت کاری و پرهیز از کمکاری.

- دقیق و سرعت عمل در انجام وظایف محوله و پرهیز از مسامحه و وقت گذرانی.

- رعایت دقیق سلسله مراتب با توجه به جایگاه تشکیلاتی سپاه که مستقیم،

زیر نظر مقام ارجمند ولايت فقيه انجام وظيفه می‌کند.

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۴، ص ۱۶۵.

۲. حسين بن محمدنتی نوری، همان، ج ۱۲، ص ۱۵۷.

۳. حسن بن فضل طبرسی، همان، ص ۱۲.

۴. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۵، ص ۸۴.

۵. همان.

- انجام کار با کیفیت خوب به معنای دقیق و صحیح کار، سلیقه و نظافت در کار، کامل بودن آن، رعایت اولویت در انجام کارها بر حسب اهمیت.
- توجه به کمیت کار؛ به این معنا که، حجم کار، مقدار، اندازه و یا زمان انجام کار در سطح استانداردها و یا با توجه به میزان بهره‌گیری از هشتاد درصد ساعت کار اداری باشد.
- ابتکار و خلاقیت در کار، ابداع شیوه‌های مؤثر در کار، به کارگیری شیوه‌های مناسب در جهت بهبود روش‌ها و تقلیل هزینه‌ها و....
- پیگیری دستورهای مقامات مأمور تا حصول نتیجه، پیگیری مستمر مراحل پیشرفت فعالیت‌ها، با توجه به برنامه کار و جداول زمان‌بندی و....
- رعایت نظم و انضباط اداری.
- علاقه، پشتکار و جدیت در کار، دلسوزی و احساس مسئولیت نسبت به کار.
- پذیرش اشتباهات خود و کوشش در جهت رفع آن‌ها و پذیرش دیدگاه‌های منطقی دیگران و....
- مراقبت از ابزار و وسایل کار و استفاده صحیح و بجا از امکانات و.... پاییندی به همه قوانین و مقررات جمهوری اسلامی به طور عموم و قوانین سپاه به طور خصوص.
- مقدم داشتن مصالح جمیعی بر منافع شخصی و تقویت روحیه ایثارگری.

۱۳-۴. آثار و برکات

۱۳-۴-۱. نجات و رهایی در روز قیامت

رسول خدا^{صلی الله علیہ و آله و سلم} می‌فرماید:

مَنْ وَلِيَ أَحَدًا مِّنَ النَّاسِ آتَى بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّىٰ يُوقَفَ عَلَىٰ جِسْرِ جَهَنَّمِ؛

فَإِنْ كَانَ مُحْسِنًا تَجَّا، وَإِنْ كَانَ مُسِيءً أَنْخَرَقَ بِهِ الْجِسْرُ...^۱

هر کس که مسئولیت حتی یک نفر از مردم را بر عهده داشته باشد روز قیامت روی پل جهنم نگه داشته خواهد شد، اگر درست عمل کرده باشد نجات پیدا می کند و اگر بد عمل کرده باشد، به جهنم سقوط می کند.

۱۳-۴-۲. پیشرفت و جلوگیری از آسیب‌پذیری

امام خامنه‌ای داما می فرماید:

هنگامی که آحاد ملت بتوانند درون خودشان را با امید، ایمان، نشاط و وجودان کار و آگاهی و معرفت بسازند. همچنین، بتوانند با استحکام بخشیدن به رابطه خود با خداوند متعال و تحکیم معنویت در درون، به وسیله دعا و با استعانت از خدا، با توکل، خضوع و عبادت، جان و دل خود را روشن کنند و به آن امید و اطمینان و آرامشی که برای سعادت انسان لازم است، برسند. در چنین وضعیتی است که یک ملت در مقابل حوادث زمانه، دیگر به هیچ وجه آسیب‌پذیر نخواهد بود.^۲

۱. محمد محمدی ری شهری، همان، ج ۱۳، ص ۵۳۱.

۲. پیام نوری امام خامنه‌ای داما، ۱۳۸۵/۱/۱.

کفتار چهاردهم روحیه و عمل جهادی

۱-۱۴. تعریف روحیه جهادی

امام خامنه‌ای دانشلله در تبیین چیستی روحیه جهادی و انقلابی می‌فرماید: [روحیه جهادی] یعنی اعتقاد به اینکه «ما می‌توانیم» و کار بی‌وقفه و خستگی‌ناپذیر و استفاده از همه ظرفیت وجودی و ذهنی.^۱ روحیه جهادی یعنی کار را برای خدا انجام دادن، کار را وظیفه خود دانستن، همه نیروها را در راه کار درست به میدان آوردن؛ این روحیه جهادی است.^۲

معظم له روحیه انقلابی را هم «اسیر حدود تحمیلی نشدن، قانع به گیرندگی قطره چکانی نشدن، با امید به دنبال هدف حرکت کردن و با انگیزه و با نشاط، با اصرار و پیگیری آن را به دست آوردن» معنا می‌کنند،^۳ و فدایکاری،

۱. بیانات امام خامنه‌ای دانشلله در دیدار با کشاورزان، ۱۰/۱۴/۱۳۸۴.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دانشلله در دیدار با شرکت کنندگان همایش ملی نخبگان فردا، ۷/۲۲/۱۳۹۴. ایشان در بیانی دیگر می‌فرماید: «روحیه جهادی همان روحیه سنگرسازان بی‌سنگر جهاد سازندگی است که غسل شهادت می‌کردن، روی بولدوzer می‌نشستند تا خاکریز بزنند» (بیانات امام خامنه‌ای دانشلله در دیدار با جهادگران و کشاورزان، ۱۰/۱۴/۱۳۸۴).

۳. بیانات امام خامنه‌ای دانشلله در دیدار با هیئت علمی و کارشناسان جهاد دانشگاهی، ۱/۴/۱۳۸۳.

ایثار، ابتکار، کوچک شمردن موانع و اتکای به خود و اعتماد مطلق و توکل به خدای متعال را از شاخص‌های آن برمی‌شمارند.^۱

از نگاه معظم له کار جهادی یعنی از موانع عبور کردن، موانع کوچک را بزرگ ندیدن، آرمان‌ها را فراموش نکردن، جهت را فراموش نکردن، شوق به کار؛ این کار جهادی است. کار را باید جهادی انجام داد تا انشاء الله خدمت به خوبی انجام بگیرد.^۲

۲-۱۴. روحیه جهادی در آموزه‌های دینی

«وَجَاهُهُوا فِي اللَّهِ حَقًّا جَهَادَهُ (حج: ۷۸)؛ و در راه خدا جهاد کنید، و حق جهادش را ادا نمایید!»

(وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ (عنکبوت: ۶۹)؛ و آن‌ها که در راه ما (با خلوص نیت) جهاد کنند، قطعاً به راه‌های خود، هدایتشان خواهیم کرد؛ و خداوند بآنکوکاران است.»

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظُ عَلَيْهِمْ وَمَا وَهُمْ بِهِ يَسِّئُنَ الْمَقْصِيرُ (توبه: ۷۳)؛ ای پیامبر! با کافران و منافقان به جهاد برخیز و نسبت به آنان سخت‌گیری کن [و درشت خو باش]؛ و جایگاهشان دوزخ است؛ و دوزخ بد بازگشت‌گاهی است.»

امام علی^ع: «أَيْنَ الْقَوْمُ الَّذِينَ... هِيَجُوا إِلَى الْجَهَادِ فَوْلُهُوا وَلَهُ اللَّقَاحُ إِلَى أَوْلَادِهَا؛^۳ كجايند قوم که ... به جهاد برانگیخته شدند؛ پس، مانند شیفتگی شتران به اولادشان، شیفته و دلباخته جهاد گشتند.»

۱. بیانات امام خامنه‌ای دامت برآمد در دیدار با فرمانده کل، نماینده ولی فقیه، فرماندهی نیروی زمینی، مسئولان دفاتر نمایندگی و فرماندهان یگان‌های نیروی زمینی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰/۲/۲۱.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دامت برآمد در دیدار با اعضای هیئت دولت، ۱۳۹۲/۶/۶.

۳. نهج البلاغه، خطبه ۱۲۱.

امام خامنه‌ای دامت برآمد می‌فرماید:

روحیه جهادی را بر روحیه تافته جدا بافته بودن ترجیح بدھید. یکی از خطراتی که گریبان کسانی را که یک امتیازی دارند می‌گیرد، این است که احساس کنند تافته جدا بافته‌اند، احساس کنند یک سرو گردن از همه بالاترند؛ این خطر بزرگی است، این یک خطر شخصیتی است، یک بیماری شخصیتی است؛ نگذارید این بیماری در شما رشد بکند و راهش هم این است که کار جهادی و روحیه جهادی را در خودتان تقویت کنید.

ما پیشرفت‌های علمی و پژوهشی بسیار زیادی در بخش‌های مختلف داشته‌ایم که ستون اصلی این بخش‌ها را همین جوانان انقلابی و بچه‌های مؤمن تشکیل داده‌اند. آن‌ها بودند که وارد میدان شدند و براساس همان روحیه، بسیاری از گردندها و عقبه‌های تحقیقات و کار مهم علمی را پیش برداشتند. بله؛ معنویت، دنیای انسان را هم آبادتر می‌کند؛ منتها دنیای سالم. آنجایی که فرهنگ جهادی نیست و فرهنگ مادی حاکم است، هر انسانی به تنها‌ی خودش محور همه حوادث عالم است؛ سود را برای خود می‌خواهد و ضرر را از خود دفع می‌کند. اصل برای او این است؛ لذا، تعارض‌ها و بی‌اخلاقی‌ها و بی‌صدقانی‌ها و دشمنی‌ها پیش می‌آید؛ آنجایی که، حرکت و روح جهادی وجود دارد، انسان در ایمان و آرمان و خدمت به دیگران حل می‌شود و خود را فراموش می‌کند. این روحیه را باید در جامعه تقویت کرد.^۱

۱. بیانات امام خامنه‌ای دامت برآمد در دیدار با شرکت‌کنندگان در نهمین همایش ملی «نخبگان فردا»، ۱۳۹۴/۷/۲۲

با حرکت عادی نمی‌شود پیش رفت. با حرکت عادی و احیاناً خواب آلوده و بی‌حساسیت نمی‌شود کارهای بزرگ را انجام داد. یک همت جهادی لازم است. تحرک جهادی و مدیریت جهادی برای این کارها لازم است. باید حرکتی که می‌شود، هم علمی باشد، هم پرقدرت باشد، هم با برنامه باشد و هم مجاهدانه باشد.^۱

۱. بیانات امام خامنه‌ای uratullah در جلسه تبیین سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، ۱۳۹۲/۱۲/۲۰.

گفتار پانزدهم

الزمات و شاخصه‌های عمل جهادی و انقلابی

۱-۱۵. تلاش همه‌جانبه و ایستادگی در مقابل دشمن

اصولاً، جهاد که کار بی‌وقفه و خستگی‌ناپذیر است با دو خصوصیت: برای خدا بودن و مقابله با دشمن معنا می‌یابد. مؤمن نیز جهاد، کار و تلاشش را برای خدا، رضایت او و با انگیزه ادای وظیفه به انجام می‌رساند. بدیهی است خداوند هم او را هدایت و به او نورانیت قلبی عطا می‌کند:

«وَالَّذِينَ جاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَّهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ» (عنکبوت: ۶۹)،
همانا کسانی که در راه رضایت ما به مجاہدت و تلاش می‌پردازند، هر آینه ما آنان را به راههای خود هدایت می‌کنیم و به درستی که خدا با نیکوکاران است.»

۲-۱۵. اخلاص در عمل

«أَنْفَرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفَسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ حَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ» (توبه: ۴۱)؛ (همگی به سوی میدان جهاد) حرکت کنید؛ سبکبار باشید یا سنگین بار! و با اموال و جان‌های خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید!»

امام خامنه‌ای رهبر اسلام می‌فرماید:

عزیزان من! اخلاص چیز خیلی مهمی است؛ اخلاص را فراموش نکنید. هر کاری می‌کنید با اخلاص باشد. اخلاص یعنی هیچ انگیزه

دیگری را جز انتیزه‌الهی و رضای پروردگار و انجام مأموریت و مسئولیت خدایی وارد کار نکنید. این معنایش اخلاص است. این اخلاص برکت عجیبی دارد.^۱

۳-۱۵. مبارزه دانستن کار و مأموریت

امام خامنه‌ای ح می‌فرماید:

کار یک ارزش و یک فضیلت اسلامی است نظام اسلامی و میهن عزیز ما، در طول سال‌های بعد از انقلاب تا امروز، با دشمنان روبه‌رو و سینه به سینه بوده است ... پس، محیط ایران اسلامی، محیط تلاش برای مقابله با دشمنان است. دنیای امروز دنیای مبارزه است ... در این میدان عظیم مبارزة جهادی و مبارزة اسلامی، کار، یک مبارزه است.^۲ به همه توصیه می‌کنم که کار را یک ارزش والا بدانند. امروز، حقیقتاً کار، در هر جبهه‌ای که باشد، یک جهاد محسوب می‌شود.^۳

۴-۱۵. خودباوری

خودباوری یعنی معتقد باشیم به اینکه «ما می‌توانیم»؛ امام خامنه‌ای ح می‌فرماید:

امام آمد این روح حقارت را گرفت و در طول پانزده سال نهضت امام تا پیروزی انقلاب و از روز پیروزی انقلاب به نحو دیگری تا ده سال عمر با برکت آن بزرگوار، دائم روح خودباوری را در این ملت دمید: شما

۱. بیانات امام خامنه‌ای ح در دیدار با فرماندهان سپاه، ۱۳۷۶/۶/۲۶.

۲. بیانات امام خامنه‌ای ح در دیدار جمعی از معلمان و کارگران، ۱۳۷۱/۲/۹.

۳. پیام نورزوی امام خامنه‌ای ح، ۱۳۷۱/۱/۱.

می‌توانید، ما می‌توانیم، شما قادرید، شما بزرگید، شما قدرتمندید. این خودبادروی و اعتماد به نفس ملی یکی از دورکن اساسی پیشرفت هر کشور است. یک رکن، امکانات مادی است، اما امکانات مادی کافی نیست... . مؤلفه‌های دیگری لازم است؛ مؤلفه‌های معنوی. یکی از مهمترین این مؤلفه‌ها، همین خودبادروی است، اعتماد به نفس است و اینکه یک ملت باور کند که می‌تواند. امام ملت ما را به این باور رساند که می‌تواند بایستد؛ می‌تواند مقاومت کند؛ می‌تواند کشور خود را آزاد کند؛ می‌تواند نظامی را، که خود به وجود آورده است، با کمال قدرت این نظام را حفظ کند.^۱

۵-۱۵. خستگی ناپذیری

امام خامنه‌ای دانشیار می‌فرماید:

من از همه کارکنان، متخصصان و فعالان این عرصه، ضمن تشکر، بجد می‌خواهم که کار خودتان را جهاد فی سبیل الله بدانید؛ احساس خستگی نکنید و بدانید جهاد فی سبیل الله وعده الهی بر پیروزی آن است. وقتی برای خدا و در راه خدا حرکت می‌کنید، به پیروزی خواهید رسید.^۲

۶-۱۵. استفاده از همه ظرفیت

امام خامنه‌ای دانشیار می‌فرماید:

واقعیت‌هایی وجود دارد: یک واقعیت عبارت است از ظرفیت‌های

۱. بیانات امام خامنه‌ای دانشیار در مراسم بیستمین سالگرد رحلت امام خمینی رهبر، ۱۳۸۸/۳/۱۴.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دانشیار در جمع مردم و کارکنان صنعت نفت عسلویه، ۱۳۹۰/۱/۸.

فراوان و سرمایه‌های فراوانی که در کشور ما وجود دارد؛ هم سرمایه‌های طبیعی داریم، هم سرمایه‌های انسانی داریم، هم فرصت‌های بین‌المللی داریم. امروز، کشور ما به خاطر این سرمایه‌ها ظرفیت پیشرفت فوق العاده‌ای را در درون خود دارد؛ این یک واقعیت. امروز، جمهوری اسلامی به یک قدرت اثربار در سطح منطقه و در مواردی در سطح جهان تبدیل شده است؛ این یک واقعیتی است که وجود دارد.^۱

۷-۱۵. اعتماد به جوانان

- اعتماد به داود در جنگ با جالوت: «فَهَزَّ مُوْهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَّلَ دَاوُودْ جَائِلُوتَ وَأَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَمَهُ مِمَّا يَشَاءُ» (بقره: ۲۵۱)؛ سپس به فرمان خدا، آن‌ها سپاه دشمن را به هزیمت وا داشتند و داود (نوجوان نیرون و شجاعی که در لشکر طالوت بود)، جالوت را کشت و خدوند، حکومت و دانش را به او بخشید و از آنچه می‌خواست به او تعلیم داد.

- الگو دانستن موسی بن عمران در عدالت‌خواهی و ظلم‌ستیزی: «وَ دَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلَى حَيْنٍ غَفَّالَةً مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِي هَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شَيْعَتِهِ وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ» (قصص: ۱۵).

او در موقعی که اهل شهر در غفلت بودند وارد شهر شد، ناگهان دو مرد را دید که به جنگ و نزاع مشغولند، یکی از پیروان او بود و دیگری از دشمنانش. آن یک که از پیروان او بود از وی در برابر

۱. بیانات امام خامنه‌ای داما در حرم مطهر رضوی، ۱۳۹۵/۱/۱.

دشمنش تقاضای کمک کرد، موسی مشت محکمی بر سینه او زد و
کار او را ساخت (و بر زمین افتاد و مرد!).

امام خامنه‌ای دامنه‌الله در تعریف روحیه جهادی با اشاره به این مفهوم می‌فرمایند: «روحیه جهادی... اعتماد به جوان‌ها... به نیروهای بالاستعداد، چه از جوان‌ها باشند و چه از انسان‌های با تجربه، اعتماد کنند. اعتماد به این افراد و توکل به خدای متعال و اخلاص نیت برای خدا، اساس کار است.^۱ ایشان در تبیین آثار اعتماد به جوانان می‌فرماید: «گر ما به جوان اعتماد کنیم... از غیرجوان هم بهتر و مسئولانه تر کار را انجام می‌دهد؛ هم سریع‌تر پیش می‌برد؛ هم کار را تازه‌تر و همراه با ابتکار بیشتری به ما تحويل خواهد داد؛ یعنی، روند پیشرفت در کار حفظ می‌شود.»

۸-۱۵. داشتن انگیزه الهی و خدمت به دیگران (خودفراموشی)

امام خامنه‌ای دامنه‌الله می‌فرماید:

گر کار با روحیه جهادی انجام شود؛ مانند این است که جهاد می‌کنند، «مثل اینکه در جبهه جهاد فی سبیل الله‌اند. فرق می‌کند اینکه کسی برای پول، برای مقام، برای شهرت یا فقط برای خود علم کار کند؛ یا نه به عنوان جهاد فی سبیل الله کار کند، در راه خدا تلاش کند... این خیلی ارزش دارد.»^۲

۹-۱۵. جوشندگی، خلاقیت و ابتکار

یکی از اهداف بعثت انبیا نیز پرورش روحیه خلاقیت و نوآوری در

۱. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌الله در دیدار با کشاورزان، ۱۴/۱۰/۸۴.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌الله در حرم مطهر رضوی، ۱/۱/۹۳۱.

انسان هاست؛ چنان‌که حضرت علیؑ می‌فرماید: «يَسِيرُوا لَهُمْ دَفَائِنَ الْعُقُولِ؛ [خداؤند پیامبران را برانگیخت تا] توانمندی‌های پنهان شده عقل‌ها را برای آنان آشکار سازند.»^۱

امام خامنه‌ای ح می‌فرماید: «یک نوع کار، ابتکار و آفرینش کار است؛ پیداکردن راه‌های نو، شیوه‌های نو، شیوه‌های کارآمدتر؛ چه در کارهای محدود، چه در کارهای کلان، فکر لازم دارد، تلاش لازم دارد.»^۲

ایشان در خصوص آثار خلاقیت و ابتکار می‌فرماید: «سازندگی، آنجا که متکی به عشق و شوق و ابتکار و خلاقیت انسان‌ها باشد، با همهٔ فقدها و نداشتن‌ها هم میسر است.»^۳

۱۵-۱۰. استقامت داشتن

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَغَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَ لَا تَحْرِزُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (فصلت: ۳۰).

کسانی که گفتند پروردگار ما خداوند یگانه است؛ سپس، استقامت کردند، فرشتگان بر آن‌ها نازل می‌شوند که نترسید و غمگین مباشید و بشارت باد بر شما به آن بهشت که به شما و عده داده شده است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَ صَابِرُوا وَ رَابِطُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (آل عمران: ۲۰۰).

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱.

۲. بیانات امام خامنه‌ای ح در دیدار با اعضای دفتر رهبری و سپاه حفاظت ولی امر، ۱۳۸۹/۴/۲۳

۳. بیانات امام خامنه‌ای ح در مراسم صبحگاه نظامی پایگاه نیروی دریایی ارتش، ۱۳۷۰/۱۰/۱۲

ای اهل ایمان! [در برابر حوادث] شکیبایی کنید، و دیگران را هم به شکیبایی و ادارید و با یکدیگر پیوند و ارتباط برقرار کنید و از خدا پروا نمایید تا [بر موانع راه سعادت] پیروز شوید.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَرَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (احقاف: ۱۴-۱۳).

کسانی که گفتند: «پروردگار ما الله است»؛ سپس، استقامت کردند، نه ترسی برای آنان است و نه اندوهگین می‌شوند. آن‌ها اهل بهشتند و جاودانه در آن می‌مانند؛ این پاداش اعمالی است که انجام می‌دادند.

گفتار شانزدهم رشد و تعالی همه جانبه

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُؤْلُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمُشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكُنَ الْبِرُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمُلَائِكَةَ وَالْكِتَابِ وَالثَّيْمَيْنَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبَّهِ ذَوِي التُّقْبَى وَالْيَتَامَى وَ
الْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَ
الْمُؤْمِنُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَاسِاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (بقره: ١٧٧).

نيکی (تها) این نیست که (به هنگام نماز)، روی خود را به سوی مشرق و
(یا) غرب کنید (و تمام گفتگوی شما درباره قبله و تغییر آن باشد؛ و همه وقت
خود را مصروف آن سازید)؛ بلکه نیکی (ونیکوکار) کسی است که به خدا و
روز رستاخیز و فرشتگان و کتاب (آسمانی) و پیامبران، ایمان آورده و مال
(خود) را، با همه علاوه‌ای که به آن دارد، به خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و
واماندگان در راه و سانلان و بردگان اتفاق می‌کند. نماز را برقا می‌دارد و زکات را
می‌پردازد؛ و (همچنین)، کسانی که به عهد خود – به هنگامی که عهد بستند –
وفا می‌کنند؛ و در برابر محرومیت‌ها و بیماری‌ها و در میدان جنگ، استقامت
به خرج می‌دهند؛ این‌ها کسانی هستند که راست می‌گویند؛ و (گفتارشان با
اعتقادشان هماهنگ است)؛ و این‌ها هستند پرهیزکاران!

«يَرْقِعُ اللَّهُ الَّذِينَ آتَمُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ذَرَجَاتٍ وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ»
 (مجادله: ۱۱)؛ خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و کسانی را که علم به آنان داده شده درجات عظیمی می‌بخشد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است!»

امام صادق علیه السلام: «مَنِ اسْتَوَى يَوْمًا فَهُوَ مَغْبُونٌ؛^۱ هر کسی که دو روزش مساوی باشد (و روز بعد بهتر از روز قبل نباشد) مغبون است.»
 امام کاظم علیه السلام: فرماید:

إِجْتَهِدُوا فِي أَنْ يَكُونَ رَمَانُكُمْ أَرْبَعَ سَاعَاتٍ: سَاعَةً لِمُنَاجَاهِ اللَّهِ، وَسَاعَةً لِأَمْرِ الْمُتَعَاشِ، وَسَاعَةً لِمُعاشرَةِ الْأَخْوَانِ وَالثَّقَافَةِ الَّذِينَ يُعْرَفُونَكُمْ عُيُوبَكُمْ وَيُحَصِّصُونَ لَكُمْ فِي الْبَاطِنِ، وَسَاعَةً تَخْلُونَ فِي هَا لِلَّذَّاتِكُمْ فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ وَبِهِذِهِ السَّاعَةِ تُنْدِرُونَ عَلَى الْثَّلَاثِ سَاعَاتٍ.^۲

بکوشید که اوقات شبانه‌روزی شما چهار قسمت باشد: ۱. قسمتی برای مناجات با خدا؛ ۲. قسمتی برای تهیه معاش؛ ۳. قسمتی برای معاشرت با برادران و افراد مورد اعتماد که عیب‌های شما را به شما می‌فهمانند و در دل به شما اخلاص می‌ورزند؛ ۴. و قسمتی را هم در آن خلوت می‌کنید برای درک لذت‌های حلال [و تفریحات سالم] و به وسیله انجام این قسمت است که بر انجام وظایف آن سه قسمت دیگر توانا می‌شوید.

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۶۸، ص ۱۷۳.

۲. همان، ج ۷۵، ص ۳۲۱.

گفتار هفدهم مردمداری

مردمی بودن با مردم و برای مردم و در خدمت آنان و شریک درد و رنج و راحت و غم دیگران بودن است.

«**تَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالثَّقْوَى وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الإِنْجِمْ وَالْعَذْوَانِ** (مانده: ۲)؛ در راه نیکی و پرهیزکاری با هم تعاون کنید و (هرگز) در راه گاه و تعدی همکاری نکنید.»

«**لَقْدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ** (توبه: ۱۲۸)؛ همانا رسولی از جنس شما برای (هدایت) شما آمد که فقر و پریشانی و جهل و فلاکت شما بر او سخت می‌آید و بر (آسایش و نجات) شما بسیار حریص و به مؤمنان رئوف و مهربان است.»

«**إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمُنَّ وَالْأَذْى** (بقره: ۲۶۴)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بخشش‌های خود را با منت و آزار، باطل نسازید!»

رسول خدا^{علیه السلام}: «**تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادِّهِمْ وَتَعَافُطِهِمْ كَمَثْلِ الْجَسَدِ؛ إِذَا اشْتَكَى عُضُواً تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى؛**^۱ **مُؤْمِنَانَ رَا در مهربانی و دوستی و مهروزی نسبت به یکدیگر، همانند یک پیکر می‌بینی که هرگاه عضوی از آن به درد آید، دیگر اعضای پی، در بی خوابی کشیدن و تب، با آن، هم‌نوایی و هم‌دردی می‌کنند.**»

۱. ابوالقاسم پاینده، همان، ص ۳۸۲.

امام سجاد^ع: «وَأَجِرِ لِلنَّاسِ عَلَى يَدِي الْخَيْرِ، وَلَا تَمْحَقُهُ بِالْمَنِ؛^۱ خدایا خیر
واسع و کامل را، تو بر دستان من جاری ساز.»

رسول خدا^ص: «إِنَّكُمْ لَنْ تَسْعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَسَيُعُوْهُمْ بِأَخْلَاقِكُمْ؛^۲ شما با
دارایی خود نمی‌توانید دل مردم را به دست بیاورید؛ پس، دلشان را با اخلاق
(نیک) به دست آورید.»

رسول خدا^ص: «أَمْرَنِي رَبِّي بِمُدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمْرَنِي بِأَدَاءِ الْقَرَائِضِ؛^۳
پروردگارم، همان‌گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم
نیز فرمان داده است.»

رسول خدا^ص: «مُدَارَةُ النَّاسِ نِصْفُ الْإِيمَانِ وَالرَّفْقُ بِهِمْ نِصْفُ الْعَيْشِ؛^۴ مدارا
کردن با مردم نصف ایمان است و نرمی و مهربانی کردن با آنان نصف زندگی
است.»

رسول خدا^ص: «خَصَّلَتَانِ لَيْسَ فَوْهُمَا مِنَ الْبِرِّ شَيْءٌ إِلَيْمَانُ بِاللَّهِ وَالثَّنَعُ لِعِبَادِ
اللَّهِ...؛^۵ ایمان به خدا و سود رساندن به بندگان او، دو خصلت نیک است که
برتر از آن چیزی نیست.»

رسول خدا^ص: «إِنَّ أَغْظَمَ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْشَاهُمْ فِي أَرْضِهِ
بِالنَّاصِيَحَةِ لِخَلْقِهِ؛^۶ بلند مرتبه ترین مردم نزد خداوند در روز قیامت کسی است
که در روی زمین بیشتر در خیرخواهی و ارشاد مردم قدم بردارد.»

۱. علی بن الحسین^ع، صحیفه سجادیه، قم، الهادی، ۱۳۷۶، دعای ۲۰، ص ۹۲.

۲. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۶۸، ص ۳۸۳.

۳. همان، ج ۱۳، ص ۱۳۵.

۴. همان، ج ۷۲، ص ۴۴۰.

۵. همان، ج ۷۴، ص ۱۳۷.

۶. همان، ج ۷۱، ص ۳۵۸.

رسول خدا^ع: «رَأْسُ الْقُلُوبِ بَعْدَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ عَزَّوَجَلَّ الْشَّجَبُ إِلَى النَّاسِ؛^۱ سرآغاز عقل و خردمندی بعد از ایمان به خدا اظهار محبت به مردم و دوستی با آنان است.»

امام علی^ع: «إِنَّ اللَّهَ يَحُبُّ الْمُؤْمِنَ الَّذِي يَحْبُّ لِأَخِيهِ مَا يَحْبُّ لِنَفْسِهِ وَ يَكْرَهُ لَهُ مَا يَكْرَهُ لِنَفْسِهِ؛^۲ خداوند دوست دارد آن مسلمانی را که آنچه را برای خود می خواهد برای برادر دینی اش هم بخواهد و آنچه را برای خویشن نمی خواهد برای او هم نخواهد.»

امام حسن^ع: «صَاحِبِ النَّاسَ مُثْلَ مَا تُحِبُّ أَنْ يَصَاغِبُوكِيْهِ؛^۳ با مردم به گونه ای رفتار کن که دوست داری با تو آن گونه رفتار کنند.»

رسول خدا^ع: «الْخُلُقُ كُلُّهُمْ عِيَالُ اللَّهِ وَ أَحَبُّهُمْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْفُعُهُمْ لِعِيَالِهِ؛^۴ مردمان همگی عیال خداوندند؛ پس، محبوب‌ترین افراد در نزد خداوند خدمت‌گزارترین شان نسبت به عیال خداوندند.»

امام صادق^ع: «الْخَلْقُ عِيَالٌ، فَأَحَبُّهُمْ إِلَى الظُّهُورِ بِهِمْ وَ أَسْعَاهُمْ فِي حَوَائِجِهِمْ؛^۵ خلق، عیال من هستند؛ ازین رو، محبوب‌ترینشان نزد من، مهربان‌ترینشان نسبت به آنان است و کسی که بیشتر برای برآوردن نیازهایشان می‌کوشد.

امام رضا^ع می‌فرماید:

إِنَّ اللَّهَ عِبَادًا فِي الْأَرْضِ يَسْعَوْنَ فِي حَوَائِجِ النَّاسِ هُمُ الْأَقْمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَ مَنْ أَدْخَلَ عَلَى مُؤْمِنٍ سُرُورًا فَرَحَ اللَّهُ قَبْلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.^۶

۱. همان، ج ۱، ص ۱۳۱.

۲. همان، ج ۲۷، ص ۸۹.

۳. همان، ج ۷۵، ص ۱۱۶.

۴. عبدالله بن جعفر حمیری، قرب السناد، قم، مؤسسه آل‌البیت^ع، ۱۴۱۳ق، ص ۱۲۰.

۵. محمدبن حسن حرعاملى، همان، ج ۱۶، ص ۳۶۷.

۶. محمدبن یعقوب کلینی، همان، ج ۲، ص ۱۹۷.

خداآوند را در روی زمین بندگانی است که در برا آورده ساختن نیازهای مردم تلاش می کنند. این ها روز قیامت در امانند. هر کسی که مؤمنی را شاد سازد، خداوند در روز قیامت دل او را شاد می کند.

فصل ششم:
سبک زندگی اسلامی در ارتباط با حاکمیت

کفتار هیجدهم مردم و حکومت

۱-۱۸. ارتباط با نظام و حاکمیت

۱-۱-۱. حضور در صحنه‌های اجتماعی با محوریت امام «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهُبُوا حَتَّى يَسْتَأْنُوْهُ (نور: ۶۲)؛ مؤمنان واقعی کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند و هنگامی که در کار مهمی با او باشند، بی اجازه او جایی نمی‌روند».

۱-۱۸. رعایت حقوق منقابل حاکم و مردم (بیعت - نصیحت - تبعیت)

أَيَّهَا النَّاسُ إِنَّ لِي عَلَيْكُمْ حَقًّا وَ لَكُمْ عَلَى حَقٍّ فَامَّا حُكْمُكُمْ عَلَى فَالنَّصِيحَةِ
لَكُمْ وَ تَوْفِيرِ فَيْئُوكُمْ عَلَيْكُمْ وَ تَعْلِيمُكُمْ كِيَلًا تَجْهَلُوا وَ تَأْدِيْبُكُمْ كِيمَا تَعْلَمُوا
وَ أَمَّا حَقُّكُمْ عَلَيْكُمْ فَالْوَفَاءُ بِالْبَيْعَةِ وَ النَّصِيحَةُ فِي الْمُشْهَدِ وَ الْمَغِيبِ وَ
الْإِجَابَةُ حِينَ أَذْعُوكُمْ وَ الطَّاعَةُ حِينَ آمُرُوكُمْ.^۱

ای مردم، مرا بر شما و شما را بر من حقی واجب شده است. حق شما بر من آنکه از خیرخواهی شما دریغ نورزم و بیت‌المال را میان شما عادلانه تقسیم کنم و شما را آموزش دهم تا بی‌سواد و نادان

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱۳۴.

نباشید و شما را تربیت کنم تراه و رسم زندگی را بدانید؛ و اما حق
من بر شما این است که به بیعت با من وفادار باشید و در آشکار و
نهان برایم خیرخواهی کنید؛ هرگاه شما را فراخواندم اجابت نمایید
و فرمان دادم اطاعت کنید.

۱۸-۳. تبعیت از قوانین

«أُوصِيكُمَا وَجَمِيعَ وُلْدِي وَ أَهْلِي وَ مَنْ بَلَغَهُ كِتَابِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَ نَظِيمٌ أَمْرِكُمْ؛^۱ شَمَا وَ
هَمَّهُ فَرِزَنْدَان وَ خَانُوَادَام وَ هَرَكَسَ كَهْ نُوشَتَهَامَ بَهْ او بَرَسَدَ رَاهْ تَقْوَاهِي وَ نَظِيم
در کارتان سفارش می‌کنم.»

۱۸-۴. تلاش اقشار مردم برای پیشرفت نظام اسلامی در حوزه‌های مختلف
«الْعِلْمُ سُلْطَانٌ، مَنْ وَجَدَهُ صَالِّبٌهُ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْهُ صَيْلَ عَلَيْهِ؛^۲ دانش، سلطنت و
قدرت است. هر که آن را بیابد، با آن یورش برد و هر که آن را از دست بدهد، بر
او یورش برند.»

۱۸-۵. تلاش برای حفظ نظام و امنیت

وَ إِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْحَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَ لَوْ زَدُوا إِلَى الرَّسُولِ وَ
إِلَى أُولَئِكَ الْأَمْرِ مِنْهُمْ لِعَلِمَهُ الَّذِينَ يُسْتَبِّعُونَهُ مِنْهُمْ وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لَا تَبْغُثُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا (نساء: ۸۳).

و هنگامی که خبری از پیروزی یا شکست به آن‌ها برسد، (بدون تحقیق)، آن را شایع می‌سازند؛ در حالی که، اگر آن را به پیامبر و

۱. همان، نامه ۴۷.

۲. عبد‌الحمید بن هبة الله ابن أبي الحديدة، شرح نهج البلاغة، قم، کتابخانه آیت الله مرعشی نجفی، ۳۱۹، ج ۲۰، ص ۱۴۰.

پیشوایان - که قدرت تشخیص کافی دارند - بازگردانند، از ریشه‌های مسائل آگاه خواهند شد؛ و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود، جز عده کمی، همگی از شیطان پیروی می‌کردید و گمراه می‌شدید.

۲-۱۸. مشارکت مردم در مسائل مختلف (بسیج)

«وَإِنْ يَرِيدُوا أَنْ يُخْدِعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ (انفال: ۶۲)؛ و اگر بخواهند تو را فریب دهند، خدا برای تو کافی است؛ او همان کسی است که تورا، با یاری خود و مؤمنان، تقویت کرد.»

امام خمینی^۱ می‌فرماید:

ملت باید ناظر باشد به اموری که در دولت می‌گذرد.^۱ یک کشور وقتی آسیب می‌بیند که ملتش بی‌تفاوت باشند.^۲ ملت همه باید حاضر باشند در مسائل سیاسی. مردم نباید کنار بروند. اگر مردم کنار بروند، همه شکست می‌خوریم. حضور شما مردم عزیز و مسلمان در صحنه است که توطئه‌های ستمگران و حیله‌گران تاریخ را خنثی می‌کند.^۳

۳-۱۸. تبعیت از رهبری و حمایت از مسئولان

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلٍ بِـاَقَوْمٍ إِنَّمَا فُتِّيَّشُمْ بِـهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (طه: ۹۰).

و پیش از آن، هارون به آن‌ها گفته بود: «ای قوم من! شما به این

۱. سیدروح الله موسوی خمینی، صحیفة امام، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار حضرت امام خمینی^۲، ۱۳۷۸، ج ۱۵، ص ۱۷.

۲. همان، ج ۱۳، ص ۱۶۰.

۳. همان، ج ۱۵، ص ۱۷.

وسیله مورد آزمایش قرار گرفته اید! پروردگار شما خداوند رحمان

است! پس از من پیروی کنید و فرمانم را اطاعت نمایید.»

امام خامنه‌ای حاتم‌الله می‌فرماید:

امروز وظيفة همه آحاد ملت این است که از مسئولین کشور حمایت

کنند و به مسئولین دولتی کمک کنند.^۱

وظيفة آحاد مردم در قبال مسئولین، اعتمادکردن و همراه بودن با

آن هاست.^۲

به همه آحاد مردم و کسانی که نسبت به مسائل جامعه دلسوز و

ذی علاقه‌اند و حقیقتاً مصلحت جامعه را دنبال می‌کنند می‌گوییم که

پشتیبانی و حمایت از قوه مجریه و قوه قضائیه و مسئولان بالاي

کشور لازم است و تضعیف آن‌ها حرام می‌باشد. همه باید این را

رعایت کنند.^۳

۱. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در حرم مطهر رضوی، ۱۳۹۴/۱/۱.

۲. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با مردم مازندران، ۱۳۸۸/۱۱/۶.

۳. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با اقشار مختلف مردم، ۱۳۶۸/۷/۱۲.

فصل هفتم:
سبک زندگی اسلامی در ارتباط با دشمن

گفتار نوزدهم رفتار با دشمن

۱-۱۹. توطئه‌های دشمن

بی‌شک، دشمن‌شناسی از محوری‌ترین مباحث در موضوع دفع تهدیدها و دفاع از یک ملت به‌شمار می‌رود. چه بسا امتهایی که در طول تاریخ بر اثر غفلت از دشمنان و فقدان آگاهی و بصیرت لازم سیاسی و اجتماعی در شناخت توطئه‌های بیگانگان و اتخاذ مواضع به موقع و درستِ نخبگان و خواص، به سرنوشتی هلاکت‌بار دچار شدند:

- ایجاد یأس و ناامیدی؛
- نفوذ؛
- مردم را مقابل نظام قرار دادن؛
- بر جسته‌سازی مشکلات و کمبودها؛
- انکار و کتمان موقفيت‌های و دستاوردها؛
- ایجاد ترس؛
- اختلاف افکنی و تفرقه؛
- تحریف واقعیت‌ها؛
- تحقیر؛
- تحریم.

۲-۱۹ راهکارهای مقابله با دشمن

مسلمانان همواره باید بکوشند تا ضمن دشمن‌شناسی، روحیه مقابله و ستیز با دشمن را در دل نسل‌های متواتی حفظ کند.

۱-۲-۱۹. شناخت دشمن

«وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُواً شَيَاطِينَ الْإِنْسَانِ وَالْجِنَّ يُوحَى بِعُضُّهُمْ إِلَى بَعْضٍ رُّخْرُفَ الْقَوْلِ عُرُورًا» (انعام: ۱۱۲)؛ اینچنین در برابر هر پیامبری، دشمنی از شیاطین انس و جنّ قرار دادیم؛ آن‌ها به طور سری (و درگوشی) سخنان فریبند و بی‌اساس (برای اغفال مردم) به یکدیگر می‌گفتند. «إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌ فَاتَّخِذُوهِ عَدُوًّا» (فاتحه: ۶)؛ البته شیطان دشمن شمامست، پس او را دشمن بدانید.

رسول خدا^{علیه السلام}: «إِنَّ أَعْقَلَ النَّاسِ عَبْدُ عَرْفَ رَبِّهِ فَأَطَاعَهُ وَعَرَفَ عَدُوَّهُ فَعَصَاهُ»^۱ عاقل‌ترین مردم کسی است که خدایش را بشناسد و از او پیروی کند و دشمن را نیز بشناسد و آن‌گاه نافرمانی اش نماید. امام علی^{علیه السلام} می‌فرماید:

وَقَدْ فُحِّصَ بَابُ الْحَرْبِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ أَهْلِ الْقِبْلَةِ وَلَا يُحِمِّلُ هَذَا الْعَلَمُ إِلَّا أَهْلَ الْبَصَرِ وَالصَّبَرِ وَالْعِلْمِ بِمَوَاضِعِ الْحَقِّ فَامْضُوا لِمَا تُؤْمِنُونَ بِهِ وَقِفُوا عِنْدَ مَا تُثْهِنُ عَنْهُ وَلَا تَعْجَلُوا فِي أَمْرٍ حَتَّى تَتَبَيَّنُوا.^۲

مردم! هم اکنون آتش جنگ بین شما و اهل قبله شعله‌ور شده است و این پرچم مبارزه را جز افراد آگاه و با استقامت و عالم به جایگاه حق به دوش نمی‌کشند؛ بنابراین، آنچه فرمان دادند انجام دهید و از

۱. محمدباقر مجلسی، همان، ج ۷۴، ص ۱۷۹.

۲. نهج البلاغه، خطبه ۱۷۳.

آنچه نهی کردند توقف کنید و در هیچ کاری تا روش نشود شتاب نکنید.

امام خامنه‌ای دامنه‌الله می‌فرماید:

دشمن را خوب بشناسید، مبادا از شناسایی دشمن غفلت کنید، غریبه‌هایی که خود را در لباس خودی در همه‌جا داخل می‌کنند، این‌ها را بشناسید، دست‌های پنهان را ببینید، هیچ‌کس به‌خاطر غفلت ستایش نمی‌شود، هیچ‌کس به‌خاطر چشم‌ها را برهم گذاشتن مدح نمی‌شود.^۱

دشمن را بشناسید، ادامه صفووف دشمن را در داخل کشور بشناسید، روش‌های دشمن را بشناسید، تبدیل شده و ترجمه شده آن روش‌ها در داخل کشور را هم بشناسید، در داخل دانشگاه، در داخل دبیرستان، در متن جامعه، در فعالیت کشور، در مطبوعات و تبلیغات، ادامه حضور استکبار را بشناسید.^۲

۲-۲-۹. هوشیاری و بیداری

«... وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَعْفَلُونَ عَنْ أَسْلِحْتِكُمْ وَأَمْتَعَتِكُمْ فَيَمْلِأُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً... (نساء: ۱۰۲)؛... [دشمنان] کافر دوست دارند شما از سلاح‌ها و امکانات و ظرفیت‌های خود غافل شوید و یک مرتبه به شما هجوم کنند ...»
یا آیه‌الثی حَرَّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يُغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةً يُغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يُفْهَمُونَ (انفال: ۶۵).

۱. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌الله در پی حادثه کوی دانشگاه تهران، ۱۳۷۸/۴/۲۱.

۲. بیانات امام خامنه‌ای دامنه‌الله در دیدار با جمعی از دانشجویان و دانش آموزان، ۱۳۷۵/۸/۹.

ای پیامبر! مؤمنان را به جهاد برانگیز. اگر از شما بیست نفر صابر باشند بر دویست نفر غالب می‌شوند، و اگر از شما صد نفر باشند بر هزار نفر از کافران پیروز می‌گردند، زیرا آن‌ها قومی هستند که نمی‌فهمند (بصیرت لازم و واقع‌بینی ندارند).

امام علی^{علیه السلام}: «وَإِنَّ أَخَا الْحَرْبِ الْأَرْقُ، وَمَنْ نَامَ لَعْيَمَ عَنْهُ؛^۱ مرد جنگجو همیشه بیدار و هوشیار است، و هر که از دشمن آسوده بخوابد دشمن نسبت به او نخواهد خفت.»

امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} می‌فرماید: «اگر شما در جبهه نبرد خواباتان بُرد، معناش این نیست که سرباز خط^۲ مقابل هم خواش برد؛ نه او بیدار است؛ منتظر است شما خواباتان ببرد تا بر سر^۳ شما بتازد.»

۳-۲-۱۹. عدم مماشات و انعطاف (مقاومنت)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يُرِتَدَ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسُوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يَحِبُّهُمْ وَ يَحْبُّوْنَهُ أَذْلَلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ أَعْزَزَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يَجاهِدُوْنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لِائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيِّمٌ (مائده: ۵۴).

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هر کس از شما، از آیین خود بازگردد، به خدا زیانی نمی‌رساند؛ خداوند جمعیتی را می‌آورد که آن‌ها را دوست دارد و آنان (نیز) او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع، و در برابر کافران سرسخت و نیرومندند؛ آن‌ها در راه خدا جهاد

۱. نهج البلاغه، نامه ۶۲.

۲. بیانات امام خامنه‌ای^{دامنه السلام} در دیدار با جمعی از ایثارگران و خانواده‌های شهدای استان کرمان، ۱۳۸۴/۲/۱۲

می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری هراسی ندارند. این فصل خداست که به هر کس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌دهد و (فضل) خدا وسیع و خداوند دانست.

وَكَائِنٌ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتِلٌ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهْنَوْا لِمَا أَصَابُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يَحْبُّ الصَّابِرِينَ (آل عمران: ۱۴۶).

و چه بسیار پیامبرانی که همواه او توده‌های انبوه، کارزار کردند و در برابر آنجه در راه خدا به ایشان رسید سستی نورزیدند و ناتوان نشند و تسلیم دشمن نگردیدند و خداوند شکیبایان را دوست دارد.

(مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءٌ يَبْيَنُهُمْ (فتح: ۲۹)؛ محمد ﷺ فرستاده خداست؛ و کسانی که با او هستند در برابر کفار سرسخت و شدید و در میان خود مهربانند.»

(إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمُلَائِكَةُ (فصلت: ۳۰) کسانی که گفتند: "پروردگار ما الله است؟" سپس، استقامت کردند، فرشتگان بر آنها نازل می‌شوند.»

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَمُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَأَتْقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (آل عمران: ۲۰۰)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! (در برابر مشکلات و هوس‌ها) استقامت کنید! و در برابر دشمنان (نیز) پایدار باشید و از مرزهای خود مراقبت کنید و از خدا پرهیزید، شاید رستگار شوید!

امام علیؑ می‌فرماید:

إِنِّي وَاللَّهِ لَوْلَقِيْتُهُمْ وَاحِدًا وَهُمْ طَلَاعُ الْأَرْضِ كُلُّهَا مَا بَالَيْتُ وَلَا
اسْتَوْحَشْتُ... وَ إِنِّي إِلَى لِقاءِ اللَّهِ لَمُشْتَاقٌ وَ لِحُسْنِ ثَوَابِهِ لَمُتَنْتَظِّرٌ رَاجٍ.^۱

به خدا سوگند! اگر تنها با دشمنان رویه رو شوم؛ در حالی که، آنان تمام روی زمین را پر کرده باشند، بدون ذره‌ای بیم و هراس با آن‌ها رویه رو می‌شوم... و همان‌مان برای ملاقات پوردگار مشتاق، و به پاداش او امیدوارم.
امام خامنه‌ای حاتم‌الله می‌فرماید:

راه پیروزی در این چالش و رویارویی میان نظام جمهوری اسلامی و طواغیت جز «ایستادگی همراه با ایمان و باور به خود و باور به راه خود» نیست؛ باید راه را باور داشته باشیم: «آمن الرسول بما انزل اليه من ربّه و المؤمنون كُلَّ آمن بالله» یعنی آحاد مؤمنین به این راه، دست به دست هم بدهند و ایستادگی کنند؛ ایستادگی نشان بدهند. این راه پیشرفت و پیروزی است. اگر این کار را بکنند، پیروزی قطعی است. ما این را در طول این بیست و هفت سال تجربه کرده‌ایم. در میدان‌های گوناگون، آنجایی که حرف خودمان را باور داشته‌ایم و پای آن حرف ایستاده‌ایم، آنجا پیش رفته‌ایم. در دفاع مقدس همین پیش آمد؛ در حفظ اساس این نظام مقدس، همین پیش آمد؛ در پیشرفت روزبه روز، بلکه ساعت به ساعتِ کشور در زمینه‌های مختلف، همین پیش آمد است.^۱

امروز، ما احتیاج به استقامت داریم ... استقامت کردن در مقابل فریب‌ها و تهدیدهای دشمن، هنر بزرگی است که اگر یک ملت این هنر را داشته باشد، آن وقت به قله می‌رسد؛ به جایی که، دیگر دشمن فایده‌ای در تهدید نمی‌بیند و مجبور است با او بسازد و یا در مقابل او تسليم شود.^۲

۱. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با کارگزاران نظام، ۱۳۸۵/۷/۱۸.

۲. بیانات امام خامنه‌ای حاتم‌الله در دیدار با سیاست‌گذاران، ۱۳۸۵/۱/۶.

۱۹-۴. عدم اعتماد به دشمن

امام علی^ع: «لَا تَغْرِيَنَّ بِمُجَالَةِ الْعُدُوِّ؛^۱ مباداً زبان خوش دشمن تورا فریب دهد.»

امام علی^ع: «الْحَدَرُ كُلُّ الْحَدَرِ مِنْ عَذُوكَ بَعْدَ صُلْحِهِ فَإِنَّ الْعُدُوَّ رَبِّيَّا قَارِبٌ لِيَتَغَيَّلَ فَخُدْ بِالْحَرْمٍ وَاتَّهِمْ فِي ذَلِكَ حُسْنَ الظُّنْ؛^۲ بعد از سازش و کنار آمدن با دشمن، سخت از او برحدار باش؛ ای بسا دشمن نزدیک شده تا تو را غافل سازد؛ پس، با احتیاط کامل از خوش خیالی و نگاه نیک به دشمن بپرهیز.»

۱۹-۵. دست کم نگرفتن دشمن

امام علی^ع: «لَا تَسْتَصْغِرْنَ عَدُوًا وَ إِنْ ضَعْفَ؛^۳ هیچ دشمنی را کوچک مشمار، اگر چه ناتوان باشد.»

امام علی^ع: «وَإِنَّ أَخَا الْحَوْبِ الْأَرْقُ، وَمَنْ نَامَ لَمْ يَنْتَمِ عَنْهُ؛^۴ مرد جنگجو همیشه بیدار و هوشیار است، و هر که از دشمن آسوده بخوابد دشمن نسبت به او نخواهد خفت.»

امام علی^ع: «مَنْ نَامَ عَنْ عَدُوَّهِ نَبَهَنُهُ الْمُكَايدِ؛^۵ هر که در برابر دشمن به خواب رود، توطئه‌های دشمن او را بیدار کند.»

۱۹-۶. دوستی نکردن با دشمن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَشْخُذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ حَبَالًا وَدُوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبُخْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ (آل عمران: ۱۱۸).

۱. محمدبن حسین جمال خوانساری، همان، ج ۶، ص ۲۹۲.

۲. نهج البلاغه، نامه ۵۳.

۳. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۷۴۶.

۴. نهج البلاغه، نامه ۶۲.

۵. محمدرضا حکیمی، همان، ج ۱، ص ۳۳۹.

ای کسانی که ایمان آورده اید، از غیر خودتان کسی را دوست و محرم اسرار خود نگیرید. آنان (بیگانگان) از نابکاری و شرّ و فساد در حق شما کوتاهی نمی کنند.

یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَدُّوا عَدُوّي وَعَدُوّكُمْ أُولَئِكَنَّ تُفْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمُوَدَّةِ
وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَهُم مِّنَ الْحَقِّ يُحْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّكُمْ أَنَّ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرْجُتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَإِنْ يَعْلَمَ مَرْصَاتِي تُسْرُونَ إِلَيْهِم
بِالْمُوَدَّةِ وَأَنَّا أَعْلَمُ بِمَا أَخْيَسْنَا وَمَا أَعْلَمْنَا وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءً
السَّبِيلِ (ممتحنه: ۱).

ای ایمان آورندگان، دشمن من و دشمن خود را دوست (خود) نگیرید شما (در حالی) به آنان اظهار دوستی می کنید که آنان به حقیقتی که برایتان آمده کافر شده اند و پیامبر ﷺ و شما را به دلیل ایمان به خداوند (از شهر خود) بیرون می کنند! اگر برای جهاد در راه من و طلب خشنودی من جهاد کرده اید (شما) با آن ها پنهانی رابطه دوستی دارید و من به آنچه مخفی کرده اید و آشکار کرده اید آگاهترم و کسی که چنین کند قطعاً از راه درست منحرف شده است.

یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَدُّوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُرُzoً وَ لَعِباً مِنَ الَّذِينَ
أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ الْكُفَّارُ أُولَئِكَ (مائده: ۵۷).

ای کسانی که ایمان آورده اید، افرادی که آئین شما را به باد استهزا و بازی می گیرند، از اهل کتاب و مشرکان، دوست و تکیه گاه خود انتخاب نکنید.

۷-۲-۱۹. جهاد و مقابله با دشمن

«وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِّي أَنْتَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

بصیر (انفال: ۳۹)؛ با آن‌ها بجنگید تا فتنه‌ای نماند و دین یکسره از آن خدا گردد؛ پس، اگر از کفر دست بکشند، قطعاً خدا به آنچه انجام می‌دهند بیناست. »

(يَا أَيُّهَا النَّبِيٰ جَاهِدُ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظُ عَلَيْهِمْ (توبه: ۷۳)؛ ای پیامبر! با کافران و منافقان جهاد کن و بر آن‌ها سخت‌گیر!)

(إِنْفِرُوا حِفَافًا وَنَقْلًا وَجَاهِلُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفَسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (توبه: ۴۱)؛ سبک بار و گران بار پسیح شوید و با مال و جان‌تان در راه خدا جهاد کنید؛ اگر بدانید این برای شما بهتر است. »

۸-۲-۹. کسب آمادگی در برابر دشمن

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا حُذُّوا حَذْرَكُمْ فَإِنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ إِنْفِرُوا جَمِيعاً (نساء: ۷۱)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! (در برابر دشمن هوشیار باشید و به علامت آمادگی) سلاح خود را بردارید، پس به صورت دسته‌های پراکنده و نامنظم یا همه با هم بسوی دشمن حرکت کنید. »

۹-۲-۱۹. مجهز شدن به ابزار روز

وَأَعْدُوا لَهُمْ مَا سُتُّهمُ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ وَآخَرِيَنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ (انفال: ۶۰).

شما (ای مؤمنان) هرچه در توان دارید از نیرو و اسبهای آماده پسیح کنید تا به وسیله آن دشمن خدا و دشمن خودتان و دشمنان دیگری که شما آن‌ها را نمی‌شناسید و خدا آن‌ها را می‌شناسد، بترسانید.

امام علی^{علیه السلام}: «اَسْتَعِمْلُ مَعَ عَدُوٍّ كَمُراقبَةَ الْإِمْكَانِ وَ اِتِّهَازَ الْفُرْصَةِ تُظْهِرُ؛^۱
امکانات و فرصت‌های مناسب را در باره دشمن مورد توجه قرار ده تا بر او ظفر
یابی».»

استفتائات:

۱. با توجه به دشمنی همه جانبه دشمن و استفاده او از تجهیزات پیشرفته،
وظیفه ما در مقابله با دشمن چیست؟

پاسخ: در دفاع از کیان کشور اسلامی آمادگی در جنگ الکترونیک
جزء اولویت ویژه قرار دارد ولذا، با جهت‌گیری تقویت سرپنجه‌ها،
اطلاعات، عملیات، جنگال و آموزش تجهیزات مدرن و جدید باید
توان رزمی نیروها ارتقا باید.

۲. تکلیف نسبت به دشمن در حال تخاصم چیست؟
پاسخ: در برابر دشمن در حال تخاصم نباید کوتاه آمد و یک لحظه به
خود تردید راه داد.

۳. در برابر برنامه‌های دشمن در ازین بردن زیرساخت‌های کشور مانند
نیروگاه‌ها، تأسیسات، حمل و نقل یا نفوذ و جاسوسی از طریق جنگ سایبری، آیا
جایز است با استفاده از فضای مجازی، سازمانی که از این امر جلوگیری کند،
ایجاد نمود؟

پاسخ: جایز است در حد توان و براساس ضوابط قانونی، برای
جلوگیری از نفوذ دشمن و توطئه‌های آن، اقدام نمود.
۴. آیا جایز است نهادی به منظور دفاع و حمایت از ارزش‌های دینی و
جلوگیری از انتشار فساد و رواج اباخی‌گری، در فضای مجازی، ایجاد شود؟

۱. عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۱۳۷.

پاسخ: گسترش ارزش‌های اخلاقی و جلوگیری از نشر مطالب فاسد و مستهجن بر همه فرض است و ایجاد نهادی بدین منظور، براساس ضوابط قانونی، اشکال ندارد.

۵. حکم دفاع الکترونیک چیست؟

پاسخ: دفاع الکترونیک بسیار مهم است و این شعبه‌ای از مجاهدت و دفاع از کیان اسلام و نظام جمهوری اسلامی است و واجب است در این عرصه در حد توان و نیاز دفاعی کشور اقدام شود و کار تحقیقاتی و تولیدی روی آن صورت بگیرد و اطلاعات علمی و میدانی به روزرسانی شود؛ در حدی که، دشمنان در این عرصه طمع تجاوز به کشور اسلامی را نداشته باشند.

۶. آیا یادگیری فنون نظامی واجب است؟

پاسخ: بر همه واجب کفایی است و با اقدام عدد کافی، از دیگران ساقط می‌شود.

۷. دیدگاه کارکنان نیروهای مسلح درباره جهاد فی سبیل الله، علیه متجاوزان به اسلام و مسلمین، باید چگونه باشد؟

پاسخ: جهاد فی سبیل الله در برابر متجاوزان، از ضروریات دین اسلام است؛ اعتقاد به آن بر همه مسلمانان لازم است و عمل به آن بر تمام کسانی که دارای شرایط جهاد باشند، به قدر کفایت، واجب است.

۸. آیا برای دفاع از اسلام و جمهوری اسلامی اجازه امام یا مرجع تقلید لازم است؟

پاسخ: دفاع از اسلام و جمهوری اسلامی، به هر نحو ممکن، بر تمام مکلفین واجب است و مشروط به اجازه نیست.

کفتار بیستم

راهکارهای تحقیق سبک زندگی اسلامی

۱-۲۰. تبیین صحیح، دادن بینش و آگاهی صحیح به مردم «وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيَّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (نحل: ۴۴)؛ و ما این ذکر [قرآن] را بر تو نازل کردیم تا آنچه به سوی مردم نازل شده است برای آنها روشن سازی و شاید، اندیشه کنند.»

«وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيَّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (نحل: ۶۴)؛ ما قرآن را بر تو نازل نکردیم، مگر برای اینکه آنچه را در آن اختلاف دارند، برای آنها روشن کنی؛ و (این قرآن) مایه هدایت و رحمت است برای قومی که ایمان می آورند!»

«هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِيَّنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يَزَّكِّيْهِمْ وَ يَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلٍ لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (جمعه: ۲)؛ و کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده رسولی از خودشان برانگیخت که آیاتش را بر آنها می خواند و آنها را تزکیه می کند و به آنان کتاب (قرآن) و حکمت می آموزد؛ هرچند پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند!»

رَسُولاً يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آتَمُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ مَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ يَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلُهُ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تُحِيطَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا
(طلاق: ۱۱).

رسولی به سوی شما فرستاده که آیات روشن خدا را بر شما تلاوت می‌کند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، از تاریکی‌ها به‌سوی نور خارج سازد! و هرکس به خدا ایمان آورده و اعمال صالح انجام دهد، او را در باغ‌هایی از بهشت وارد سازد که از زیر (درختانش) نهرها جاری است، جاودانه در آن می‌مانند، و خداوند روزی نیکوبی برای او قرار داده است!

شیوه انبیا: تلاوت و انتقال پیام الهی و تعلیم و آموزش خوبی‌ها.
سیره پیامبر ﷺ و ائمه علیهم السلام: هرگز به آموزش‌های کلی و مفهومی اکتفا نکردند. ریزترین مصاديق و رفتارهای یک عنوان کلی را در گفتار و رفتارشان نشان می‌دادند؛ مثلاً، درباره غذا خوردن؛ شروع با نام خدا، پایان با شکرگزاری الهی. چگونه نشستن، چگونه لقمه گرفتن، چگونگی جویدن، چگونگی نگاه کردن به غذا و.... بنابراین، از گام‌های نخستین در تحقق سبک زندگی، ارائه آموزش‌های کاربردی و مصدقی به مردم است.

در تبیین باید به ضرورت سبک زندگی اسلامی، بیان مزایای آن، بیان معایب سبک زندگی غربی، تبیین مقایسه‌ای، بیان راهکارهای دستیابی به سبک زندگی اسلامی و معرفی منابع و مراجع برای رجوع مخاطب پرداخته شود.

۲-۲۰. هویت‌سازی

پاسخ پرسش «من کیستم؟» در حقیقت، همان «هویت» یا «خود» ماست. اگر بتوانیم جایگاه و مسئولیت‌های خویش را در نظام هستی دریابیم و به این پرسش‌ها که «از کجا آمده‌ایم؟» «چه کاری باید بکنیم؟ و سرانجام مان

چیست؟» پاسخ صحیح بدھیم، نشانه آن است که به هویت خویش پی برده‌ایم و هرچه در اصل پاسخ نقص باشد، هویت ما نیز به همان اندازه، دچار نقص است. هویت می‌تواند بهوسیله عوامل مختلفی به وجود بیاید؛ مثلاً، جنگ‌ها و حوادث ناگوار که در یک جامعه رخ می‌دهد، می‌تواند در سرنوشت جامعه و نسل‌های آینده آن سرزمین دخیل باشد و فرهنگ‌هایی که از یک تمدن یا جامعه

به تمدن و یا جامعه دیگری وارد می‌شوند، می‌توانند هویتساز باشند:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
إِتَّعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَبِيرٌ (حجرات: ۱۳).

ای مردم! ما شما را از یک مرد وزن آفریدیم و شما را تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید؛ (این‌ها ملاک امتیاز نیست)، گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست؛ خداوند دانا و آگاه است.

از پیامبر خدا ﷺ منقول است که فرمود:

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَبِّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ،
وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ، وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ، وَلَا لِأَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرٍ إِلَّا
بِالثَّقْوَى قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَنَاكُمْ^۱

ای مردم، همانا پروردگار شما یکی و پدر شما یکی است؛ هیچ فضیلتی عرب را بر عجم و عجم را بر عرب و سیاه را بر قرمز و قرمز را بر سیاه نیست، جز باتقوا. خداوند می‌فرماید: «گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست.»

۱. محمدبن علی کراجکی، معدن الجواهر و ریاضة الخواطر، تهران، المکتبة المرتضویة، ۱۳۹۴ق، ص ۲۱.

انواع هویت: هویت فردی، خانوادگی، جمیعی، قومی، ملی، دینی، فرهنگی، تمدنی و.... .

۲۰-۳. عادتسازی؛ اُنس پیدا کردن

باید یک برنامه بریزیم به طور مرتب، حداقل هفتگی، یا روزانه، هرچند کم، تا نسبت به آن عادت و اُنس پیدا کنیم.

عادت از ریشه عود به معنای بازگشت است؛ بنابراین، عادت رفتاری کاری است که انسان بارها به آن باز می‌گردد و تکرار می‌کند. رفتاری که بارها و بارها تکرار می‌شود تا به یک معنا جزو طبیعت ثانوی انسان در می‌آید، می‌تواند خوب یا بد باشد. گاه چنان انسان گرفتار عادت رفتاری است که ترک آن دشوار خواهد بود و اگر به زور و اجبار ترک داده شود، موجب بیماری می‌شود؛ چنان‌که در ضرب المثل فارسی آمده است: ترک عادت موجب مرض است. واژه عادت در فرهنگ قرآنی به کار نرفته، بلکه واژه‌های الفت، دأب، خُلق، شاکله، سنت و... به همین معنا به کار رفته است.

«قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرِبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهَدَى سَبِيلًا (اسراء: ۸۴)؛ بگو هر کس طبق روش و خلق و خوی خود عمل می‌کند پروردگار شما! آن‌ها را که راهشان نیکوتر است بهتر می‌شناسد.»

طبیعت انسان، هلوع (حریص)^۱ و عجول^۲ بودن است که البته، باید آن را با عادت‌های دیگری چون احسان و بخشندگی و صبر و حلم تغییر داد. خدا درباره افرادی که به سبک زندگی نیاکان خویش عادت کرده و گرفتار

۱. معراج (۷۰)، آیات ۲۱-۱۹.

۲. اسراء (۱۷)، آیه ۱۱.

محافظه کاری سنت های اجدادی شده و حاضر به تغییر و پذیرش سبک و

آینه های جدید عقلانی و عقلایی و حیانی نیستند، می فرماید:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَبْعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بْلَ نَسْأَلُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانَ

آباؤهُمْ لَا يَعْقُلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ * وَمَثَلُ الدِّينِ كَفُرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَعَقَّ

بِهَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنَدَاءً صُمْ بُكْمُ عُمْيٍ فَهُمْ لَا يَعْقُلُونَ (بقره: ۱۷۱-۱۷۰).

و چون به آنان گفته شود از آنچه خدا نازل کرده است پیروی کنید

می گویند: نه بلکه از چیزی که پدران خود را برابر آن یافته ایم پیروی

می کنیم، آیا هر چند پدرانشان چیزی را در کنترل نمی کرده و به راه صواب

نمی رفته اند باز هم در خور پیروی هستند؛ و مثال دعوت کننده کافرانی را

اینچنینی پاییند عادت های نیاکان، چون مثل کسی است که حیوانی را

که جز صدا و ندایی مبهم چیزی نمی شنود، بانگ می زند! آری کرند،

لالند، کورند و درنمی یابند.

الفت و عادت به سبک زندگی نیاکان اجازه نمی دهد تا شخص براساس

عقلانیت در مسیر عدالت گام ببردard.

۲۰-۳-۱. مصاديقی از عادت های خوب در سخنان امام علی[ؑ]

برخی از صفات در انسان است که آدمی سزاوار است به آنها خو گیرد. در

اینجا براساس سخنان امام علی[ؑ] برخی از مصاديق آن بیان می شود:

الف) زیبایی ها: امام علی[ؑ] می فرماید: «عَوْدٌ نَفَسَكَ الْجَمِيلَ، فِإِنَّهُ يَجِدُ عَنْكَ

الْأَحْدَوَةَ، وَيَجِزُّ لَكَ الْمَثَوَّبَةَ»^۱ خویشن را به کارها و صفات زیبا و نیک عادت ده؛

زیرا نام زیبا و نیک تورا بر سر زبان ها می اندازد و پاداش تورا زیاد می کند.»

ب) گذشت و اجازه دادن به دیگری: امام علی[ؑ] در این باره می فرماید: «عَوْدٌ

۱. عبد الواحد بن محمد تمیمی آمدی، همان، ص ۴۵۷.

نَفْسَكَ السَّمَاحَ، وَتَجَبَّسِ الْإِلْحَاحَ؛ يَلْمُدُ الصَّالِحُ؛^۱ خُود را به بخشنده‌گی و گذشت عادت ده و از سماجت دوری کن تا پاکی، قرین تو شود.»

(پ) نیت نیک: امام علی^{علیه السلام} می‌فرماید: «عَوْدَ نَفْسَكَ حُسْنَ النِّيَّةِ وَ جَمِيلَ الْمَقْصِدِ، ثُدِيرِكَ فِي مَبَاغِيكَ التَّجَاحَ؛ خُود را به داشتن نیت نیکو و مقصد زیبا عادت ده تا در خواسته‌هایت کامیاب شوی.»^۲

(ت) مکارم اخلاقی: اصولاً مکارم اخلاقی که هدف بعثت پیامبر^{صلوات الله عليه وسلم} است باید در انسان چنان شکل گیرد که شاکله شخصیتی او شود؛ از همین‌رو، امام علی^{علیه السلام} تشویق کرده و می‌فرماید:

عَوْدَ نَفْسَكَ فِعْلَ الْمَكَارِمِ، وَتَحَمَّلُ أَعْبَاءَ الْمَغَارِمِ، تَشْرُفُ نَفْسُكَ، وَتُعَمَّرُ آخِرُتُكَ، وَيَكُثُرُ حَامِدُوكَ.^۳

خود را به انجام کارهای نیک عادت ده و بارهای تawaan و جریمه‌ها را بر دوش کش، تا شرافت نفس بیابی و آخرت آبادان شود و ستایندگانت بسیار شوند.

(ث) ذکر خدا و استغفار: همچنین، امام علی^{علیه السلام} می‌فرماید: «عَوْدَ نَفْسَكَ الْاسْتِهتاَرِ بِاللَّذِكِرِ وَالْاسْتِغْفارِ؛ فَإِنَّهُ يَمْحُو عَنْكَ الْحَوْبَةَ، وَيَعَظِّمُ لَكَ الْمَثُوبَةَ؛^۴ خود را به آزمندی بر یاد خدا و آمرزش طلبی عادت ده؛ زیرا این کار گناه تورا پاک می‌سازد و پاداشت را بزرگ می‌کند.»

(ج) بردباری و حلم: امام علی^{علیه السلام} می‌فرماید: «عَوْدُوا أَنْفُسَكُمُ الْحَلَمَ، وَ اصْبِرُوا

۱. همان، ص ۴۵۸.

۲. محمدبن حسین جمال خوانساری، همان، ج ۴، ص ۳۳۰.

۳. همان، ص ۲۲۹.

۴. همان، ج ۷، ص ۱۲۴.

عَلَى الإِيْشَارَةِ عَلَى أَنْفُسِكُمْ فِيمَا تُجْمِدُونَ عَنْهُ؛ خَوِيشْتَنْ رَأَبَهْ بِرْدَبَارِي عَادَتْ دَهِيدْ وَدَرَ إِيْثَارَ كَرْدَنْ آنْچَهْ ازْ آنَ بَخْلَ مَىْ وَرْزِيدْ، شَكَبِيَايِيْ وَرْزِيدْ.»

ج) نَمْ گَوِيِيْ وَ سَلَامْ دَادَنْ: اِمامَ عَلَى ﷺ مَىْ فَرْمَايِدْ: «عَوْدَ لِسَانَكَ لِيَنَ الْكَلَامْ وَ بَذَلَ السَّلَامْ، يَكْثُرُ مُحِبَّوُكَ وَ يَقْلُلُ مُبغِضُوكَ؛ زَبَانَ خَوَدَ رَأَبَهْ نَمْ گَوِيِيْ وَ سَلَامْ گَفْتَنْ عَادَتْ دَهْ تَا دُوْسَتَانَتْ زَيَادَ شَوَنَدْ وَ دَشْمَنَانَتْ كَمْ.»

ح) نِيكَ گَوِيِيْ: اِمامَ عَلَى ﷺ مَىْ فَرْمَايِدْ: «عَوْدَ لِسَانَكَ حُسَنَ الْكَلَامْ تَأْمِنَ الصَّلَامَ؛^۳ زَبَانَ خَوَدَ رَأَبَهْ گَفْتَنْ سَخْنَ نِيكَ وَ زَبَيا عَادَتْ دَهْ، تَا ازْ مَلَامَتْ مَحْفُظَ مَانِيْ.»

خ) نِيكَ شَنُوبِيِيْ: اِمامَ عَلَى ﷺ مَىْ فَرْمَايِدْ:

عَوْدَ أَذْنَكَ حُسَنَ الْاسْتِمَاعَ، وَ لَا تُصْنِعْ إِلَى مَا لَا يَزِيدُ فِي صَلَاحِكَ اِسْتِمَاعَهُ؛ فَإِنَّ ذَلِكَ يَصِدِّئُ الْقُلُوبَ، وَ يَوْجِبُ الْمَذَامَ.^۴

گَوشَ خَوَدَ رَأَبَهْ خَوْبَ شَنِيدَنْ عَادَتْ دَهْ وَ بَهْ سَخْنَانَيِيْ كَهْ شَنِيدَنْ آنَهَا بَرَ درَستَيِيْ وَ پَاكِيْ توْ چِيزِيْ نَمِيْ اَفْرَايِدَ گَوشَ مَسِيَارَ؛ زِيرَا اِينَ كَارَ دَلَهَا رَأَنِگَارَ مَىْ زَنَدَ وَ مَوْجَبَ نَكُوهَشَ مَىْ شَوَدَ.

د) صَبَرَ بَرَ نَاخُوشِيِيْ: اِمامَ عَلَى ﷺ درَ سَفَارَشَ بَهْ فَرَزَنَدَ خَوَدَ اِمامَ حَسَنَ عَلَى ﷺ فَرمَودَ: «وَعَوْدَ نَفَسَكَ التَّصَبِّرَ (الصَّبَرَ) عَلَى الْمَكْرُوهِ، وَ نِعَمَ الْخُلُقُ التَّصَبِّرُ فِي الْحَقِّ؛^۵ خَوِيشْتَنْ رَأَبَهْ صَبُورَيِيْ درَ بَرَابَرَ نَاخُوشَانِدَهَا عَادَتْ دَهْ وَ چَهْ نِيكَو خَصْلَتِيْ اَسْتَ صَبُورَيِيْ درَ رَاهَ حَقَّ.»

راَهَهَايِيْ اِيجَادَ عَادَتْ عَبَارتَانِدَ اَزْ: تَذَكَّرَ، تَكْرَارَ، تَشْوِيقَ وَ تَنْبِيهَ.

۱. حَسَنَ بْنَ عَلَى بْنِ شَعْبَهْ حَرَانِيِيْ، هَمَانَ، صَ ۲۲۴.

۲. عَبْدُ الْواحِدَ بْنُ مُحَمَّدٍ تَمِيمِيَيْ آمَدِيِيْ، هَمَانَ، صَ ۴۵۷.

۳. هَمَانَ، صَ ۴۵۷.

۴. مُحَمَّدَ بْنَ حَسَنَ جَمَالَ حَوَانَسَارِيِيْ، هَمَانَ، جَ ۴، صَ ۳۲۹.

۵. نَهْجُ الْبَلَاغَهُ، نَامَهَ ۳۱.

۴-۲۰. زمینه‌سازی

زمینه‌سازی در لغت، به معنای به وجود آوردن مقدمات انجام دادن امری است.
الَّذِينَ إِنْ مَكَثُوا هُنْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ... (حج: ۴۱).

همان کسانی که هرگاه در زمین به آن‌ها قدرت بخشدیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند، و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند

۵-۲۰. الگوسازی

«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَتَّبِعُهُ اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَذَكْرُ اللَّهِ كَثِيرًا (احزاب: ۲۱)؛ مسلماً، برای شما در زندگی رسول خدا سرمشق نیکویی بود، برای آن‌ها که امید به رحمت خدا و روز رستاخیز دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند.»

امام خامنه‌ای دام‌الله می‌فرماید:

خدای متعال به ما مسلمانان دستور داده است که از پیامبر تبعیت کنیم. این تبعیت، در همه‌چیز زندگی است. آن بزرگوار، نه فقط در گفتار خود، بلکه در رفتار خود، در هیئت زندگی خود، در چگونگی معاشرت خود با مردم و با خانواده، در برخوردش با دوستان، در معامله‌اش با دشمنان و بیگانگان، در رفتارش با ضعفا و با اقویا، در همه‌چیز اسوه و الگوست. جامعه اسلامی ما آن وقتی به معنای واقعی کلمه جامعه اسلامی کامل است، که خود را بر رفتار پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم منطبق کند. اگر به طور صدرصد مثل رفتار آن حضرت عملی نیست که نیست لااقل، شباهت به آن بزرگوار باشد؛ عکس جریان زندگی نبی صلی الله علیه و آله و سلم بر زندگی ما حاکم نباشد؛ در آن خط حرکت بکنیم.^۱

۱. بیانات امام خامنه‌ای دام‌الله خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۷۰/۵/۷.

معاييرهای انتخاب الگو: تحمیلی نبودن، توجه به تقوا در انتخاب الگو،
متناسب بودن الگو از لحاظ بومی و اسلامی بودن.

۶-۲۰. جهت‌دهی سلایق و تغییر ذائقه‌ها

امام خامنه‌ای داما می‌فرماید:

سلیقه‌سازی می‌کنند، فرهنگ‌سازی می‌کنند؛ بعد از آنکه سلیقه‌ها را عوض کردند، ذائقه‌ها را عوض کردند، آن وقت اگر احتیاج به زر و زور بود، دلارها را وارد می‌کند، نیروهای نظامی و ژنرال‌ها را وارد می‌کنند. این، شیوه حرکت غربی‌هاست؛ باید مراقب بود.^۱

برای این مسئله نیز باید برنامه‌ریزی کرد.

تفاوت افکار و سلیقه‌ها نعمت است. «وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآثِيلَافُ الْسِنَتِكُمْ وَالْأُوايْنَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (روم: ۲۲)؛ و از آیات او آفرینش آسمان‌ها و زمین، و تفاوت زبان‌ها و رنگ‌های شماست؛ در این نشانه‌هایی است برای عالمان».

جهت‌دهی سلایق با:

- ایجاد فرصت‌های متعدد انتخاب برای مخاطب؛
- ایجاد اشتیاق و تنفر (تبليغات)؛ با استفاده از انواع رسانه، کمک گرفتن از مبلغان توانمند، تبلیغ چهره به چهروه.

۷-۲۰. کمک گرفتن از اصول و قواعد

مانند اصل عبودیت، اصل پیوستگی معاش با معاد، اصل مراقبت ربانی [نظرارت و مراقبت خداوند]، اصل اعتدال و میانه‌روی، اصل پاکیزگی و طیب بودن.

۱. بیانات امام خامنه‌ای داما در دیدار با جوانان استان خراسان شمالی، ۲۳/۷/۱۳۹۱.

۸-۲۰. اصلاح و ایجاد تغییر در سبک زندگی موجود و مرسوم

«إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّنُ مَا يَقُولُ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا يَأْتِفُسُهُمْ (رعد: ۱۱)؛ خداوند سرنوشت هیچ قوم (و ملتی) را تغییر نمی دهد، مگر آنکه آنان آنچه را در خودشان است تغییر دهندا!»

تلاش در جهت تغییر باورها، تغییر ارزش‌های اخلاقی فرهنگی سیاسی اقتصادی و اجتماعی، تغییر سبک زندگی یا نظام ترجیحات رفتاری مردم از سبک معماری گرفته تا شیوه گذران اوقات فراغت و مدل شادی و تفریح و پوشش و آرایش و... .

۹-۲۰. نظارت و ارزیابی مداوم، پایش مداوم

براساس پایش مداوم می‌باشد نواقص را رفع کرد.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ صَلَّى إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْתُمْ تَعْمَلُونَ (مائده: ۱۰۵).

ای کسانی که ایمان آورده اید! مراقب خود باشید! اگر شما هدایت یافته‌اید، گمراهی کسانی که گمراه شده‌اند، به شما زیانی نمی‌رساند. بازگشت همه شما به سوی خداست و شما را از آنچه عمل می‌کردید، آگاه می‌سازد.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَا أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدَقَا النَّاسُ وَالْجَحَارَه (تحريم: ۶)؛ ای کسانی که ایمان آورده اید، خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسان‌ها و سنگ‌هاست نگه دارید.»

«لَا تَكُسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَيْنَهَا وَلَا تَزِرُّ وَازِرَه وِزْرٌ أُخْرَى (انعام: ۱۶۴)؛ هیچ کس، عمل (بدی) جز به زیان خودش انجام نمی‌دهد و هیچ گناهکاری گناه دیگری را متحمل نمی‌شود.»

لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَا تَتَنَاهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ (اعراف: ۱۷-۱۶).

من بر سر راه مستقیم تو، در برابر آن‌ها کمین می‌کنم! سپس، از پیش رو و از پشت سر و از طرف راست و از طرف چپ آن‌ها به سراغشان می‌روم و بیشتر آن‌ها را شکرگزار نخواهی یافت!

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَقْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَئُمُّ بِمُصْرِخِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلِ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (ابراهیم: ۲۲).

و شیطان هنگامی که کار تمام می‌شود، می‌گوید: «خداؤند به شما وعده حق داد و من به شما وعده (باطل) دادم و تخلف کردم! من بر شما تسلطی نداشتیم، جز اینکه دعوتتان کردم و شما دعوت مرا پذیرفتید! بنابراین، مرا سرزنش نکنید؛ خود را سرزنش کنید! نه من فریادرس شما هستم، و نه شما فریادرس من! من نسبت به شرک شما درباره خود، که از قبل داشتید، (و اطاعت مرا هم‌ردیف اطاعت خدا قرار دادید) بیزار و کافرم!» مسلماً ستمکاران عذاب دردنگی دارند.

كتابناهه
قرآن کريم.

شريف الرضي، محمدبن حسين. نهج البلاغه، تصحيح صبحى صالح، قم، هجرت، ۱۴۱۴ق.

علي بن الحسين^ع. صحيفه سجاديه، قم، الهادي، ۱۳۷۶.
ابن فهد حلی، احمدبن محمد. عده الداعی و نجاح الساعی، قم، دار الكتب
الإسلامی، ۱۴۰۷ق.

ابن أبي الحدید، عبدالحمید بن هبة الله. شرح نهج البلاغة، قم، کتابخانه آیت الله
مرعشی نجفی، ۱۴۰۴ق.

ابن شعبه حراني، حسنبن على. تحف العقول، تحقيق على اکبر غفاری، قم،
جامعه مدرسین، ۱۴۰۴ق.

بحراني اصفهاني، عبدالله بن نورالله. عوالم العلوم و المعارف و الأحوال من
الآيات و الأخبار و الأقوال، تصحيح محمدباقر موحد ابطحی اصفهاني، قم،
مؤسسة الإمام المهدي^ع، ۱۳۸۲.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری. دسترسی در: <https://farsi.khamenei.ir>. پاینده، ابوالقاسم. نهج الفصاحه، تهران، دنيايان دانش، ۱۳۸۲.

تمیمی آمدی، عبدالواحدبن محمد. غرر الحكم و دررالكلم، قم، دارالكتاب
الإسلامی، ۱۴۱۰ق.

جعفر بن محمد الصادق^ع، مصباح الشریعه، بيروت، اعلمی، ۱۴۰۰ق.
جمال خوانساری، محمدبن حسين. شرح غرر الحكم و دررالكلم، تصحيح
جلال الدين حسينی ارمومی، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۶۶.

حاج علی اکبری، محمدجواد. مطلع عشق، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۹۰.

حر عاملی، محمدبن حسن. وسائل الشیعه، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۰۹.
حکیمی، محمدرضا. الحیاة، ترجمة احمد آرام، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۰.

حمیری، عبدالله بن جعفر. قرب الاسناد، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۳.
خازر رازی، علی بن محمد. کفاية الائیر فی النص علی الائمة الاثنتی عشر، قم، بیدار، ۱۴۰۱ ق.

شبدینی، محمد و همکاران. مؤلفه‌ها و شاخص‌های سبک زندگی اسلامی، قم، زمزم هدایت، ۱۳۹۴.

طبرسی، حسن بن فضل. مکارم الأخلاق، قم، الشریف الرضی، ۱۴۱۲.
طبرسی، فضل بن حسن. مجمع البیان فی تفسیر القرآن، بیروت، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، ۱۴۱۵.

فیض کاشانی، محمدحسن. الواقی، اصفهان، کتابخانه امام أمیر المؤمنین علی، ۱۴۰۶ ق.

کراجکی، محمدبن علی. معدن الجوادر و ریاضة الخواطر، تهران، المکتبة المرتضویة، ۱۳۹۴.

کلینی، محمدبن یعقوب. الکافی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۴۰۷ ق.
مجلسی، محمدباقر. بحار الأنوار، بیروت، داراحیاء التراث العربی، ۱۴۰۳ ق.
محمدی ری شهری، محمد. میزان الحكمه، قم، دارالحدیث، ۱۳۸۷.
موسوی خمینی، سیدروح الله. صحیفة امام، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار حضرت امام خمینی، ۱۳۷۸.

نوری، حسینبن محمدتقی. مستدرک الوسائل، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۰۸ ق.
ورامین ای فراس، مسعودبن عیسی. مجموعه درام، قم، مکتبه فقیه، ۱۴۱۰ ق.